

پیام به راهپیمایی

«کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران»

● پیام نجیبه صالح‌زاده و محمود صالحی از فعالین جنبش کارگری

سقز/ایران - ۶ اسفند ۱۳۹۷

سازمان‌دهندگان کارزار مبارزه علیه خشونت زنان، درودهای گرم ما را پذیرا باشید.

عزیزان:

یکی از مشکلات غیرقابل‌انکار امروز در نظام گنبدیده سرمایه‌داری، خشونت علیه زنان در سراسر جهان بد رفتاری با زنان در عرصه‌های مختلف، در سراسر جهان

سلامت روحی و جسمی زنان را به مخاطره انداخته است. این خشونت‌ها علیه زنان در خانواده و اجتماع، سبب تشویش، حس حقارت و در نهایت خودکشی تعدادی از زنان می‌گردد. این رخدادها ناگوار در همه کشورهای جهان دیده شده است.

برای مقابله با این خشونت‌ها نیاز به مبارزه‌ی پیگیر زنان در تمام عرصه‌های زندگی و کار است. زنان مبارز همراه مردان برای طلب باید با تمام توان در مقابل این همه خشونت که ما در طول روز آن را در اطراف خود مشاهده می‌کنیم، مبارزه کنند و یک لحظه دست روی دست نگذارند. خشونت علیه زنان با شعار و نوشتن مقاله‌های طولانی از بین نخواهد رفت. بلکه برای از بین بردن هرگونه خشونت در نظام سرمایه‌داری علیه زنان باید مبارزه کرد. این مبارزه بدون حضور گسترده‌ی زنان امکان‌پذیر نیست.

برگزارکنندگان کارزار خشونت علیه زنان،

ما دوست داشتیم در آن روزهای معین و مشخص (۶، ۷ و ۸ مارس مصادف با روز جهانی زن) در کنار شماها راهپیمایی می‌کردیم و حضوری علیه هرگونه خشونت صدای اعتراض خود را بلند می‌کردیم.

در هر صورت ما ضمن حمایت از کارزار علیه خشونت، از همه‌ی زنان جهان می‌خواهیم تا در مقابل خشونت علیه زنان در هر کجای جهان که هستند، سکوت نکنند و در طول سال با آن پدیده شوم مبارزه کنند.

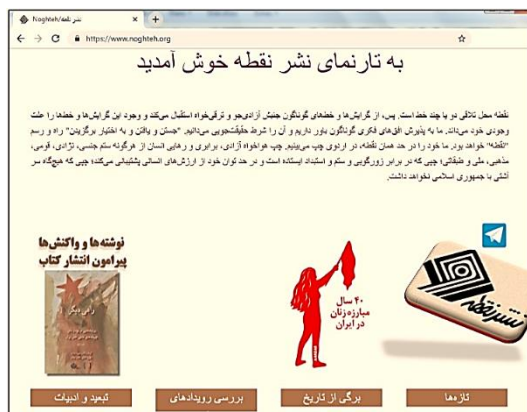
با احترام

نجیبه صالح‌زاده و محمود صالحی

سقز - ایران / ششم اسفند ۱۳۹۷

● همبستگی «نشر نقطه» با کارزار زنان

۸ مارس ۲۰۱۹

از طرف «ناصر مهاجر»، یکی از نویسندگان کتاب دوجلدی «خیزش زنان ایران در اسفند ۱۳۵۷» ایمیلی دریافت کردیم مبنی بر حمایت نشر نقطه، ناشر این کتاب دوجلدی، از کارزار زنان. این انتشارات، لوگوی کارزار زنان را در صفحه‌ی اول خود درج کرده‌اند و بدین وسیله، حمایت خود را از این کارزار اعلام نموده‌اند. درود فراوان به این حامیان عزیز و همراه. ایمیل «ناصر مهاجر» که به فریبا، از اعضای کارزار ارسال شده است:

فریبا خوب و عزیز

روز جهانی زن را به تو شادباش می‌گویم و خسته نباشی.

محبت کن و لینک زیر را یک لحظه فعال کن و ببین که دوستان نقطه هم به کمپین پیوسته‌اند، در کنار شما هستند و دلشان با یاران!

<https://www.noghteh.org>

از سوی ما به همه‌ی رفقا و دوستان، ۸ مارس را تبریک بگو.

با مهر بسیار

● پیام بنیاد بین‌المللی زنان آزاد

خشونت علیه زنان سیاسی است!

چرا؟

از آنجاکه هرگونه خشونتی علیه زنان به حملات سیاسی سیستم مربوط است، به همین منظور خشونت علیه زنان سیاسی است. خشونت علیه زنان، سلاح دائمی، مؤثر و پیوسته این سیستم است. زمانی که زنی به این درک و آگاهی می‌رسد و می‌خواهد با هویت خود و نه مرد و یا نظام زندگی کند، مورد خشونت واقع می‌شود.

ما به‌عنوان بنیاد بین‌المللی زنان آزاد مخالف تمامی اشکال خشونت هستیم!

به همین دلیل همبستگی خود را با زنان ایرانی که با اشکال مختلف ظلم و ستم مخالف‌اند، به‌وسیله‌ی این پیام اعلام می‌داریم و مبارزه آن‌ها را محترم می‌شماریم.

بنیاد بین‌المللی زنان آزاد

۲۸ ژانویه ۲۰۱۹

● اصل پیام به زبان هلندی:

Geweld tegen vrouwen is politiek!

Waarom?

Elke vorm van geweld tegen vrouwen houdt verband met de politieke aanvallen van het systeem, dus geweld tegen vrouwen is politiek. Geweld tegen vrouwen is het meest permanente, effectieve en voortdurende wapen van het systeem. Wanneer vrouwen bezwaar maken, weigeren, bestaan met hun eigen identiteit en niet leven met de man of systeem komen ze met geweld in aanraking.

Wij als Internationale Vrije Vrouwen Stichting zijn tegen alle vormen van geweld!

Hierbij geven we onze boodschap van solidariteit met Iraanse vrouwen die zich verzetten tegen alle soorten onderdrukkingen en groeten hun strijd.

Internationale Vrije Vrouwen Stichting

28 januari 2019

● پیام شهین نوایی از زنان حاضر در تظاهرات سال ۱۳۵۷، به کارزار زنان

پیام به راهپیمایی «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران»، مارس ۲۰۱۹

درد فراوان به زنان آزاده و مبارز، دست‌اندرکاران برگزاری این بزرگداشت و شرکت‌کنندگان در این راهپیمایی تاریخی در بزرگداشت چهلین سالگرد جنبش نوین زنان ایران. رزمندگان پایدار.

متأسفم که نمی‌توانم با شما همگام باشم، اما با یادتان در تظاهرات روز جهانی زن در قاره‌ای دیگر شرکت خواهم داشت. جنبش فمینیستی جهانی‌ست و از پیوند بین‌المللی آن بسیار آموخته‌ایم.

زنان ایرانی در دیاسپورا همواره این روز را گرامی داشته‌اند و به همت آنان تنها فیلم برجای‌مانده از حرکت تاریخی در روزهای

نهم و دهم مارس ۱۹۷۹، هجدهم و نوزدهم اسفند ۱۳۵۷ که توسط زنان فمینیست فرانسوی تهیه‌شده بود، با زیرنویس به زبان‌های مختلف در چهار قاره جهان در گردش است. هر بار که این فیلم را دیده‌ام، هیجان‌زده به آن روزها پرتاب می‌شوم. صبح زود روز هشتم مارس همگام هزاران زنی شدم که محوطه دانشگاه تهران را به اشغال خود درآورده بودند. این تجمع که به‌تدریج به میلیون نیز رسید، بدون تدارک قبلی از زنان خشمگین و مصممی بود که در پاسخ به سخنان خمینی در قم* به خیابان‌ها آمده بودند تا پاسخی جانانه به قدرت‌خزیدگان جدید داده باشند. گفتمان لائیک زنان در آن روزها در شعارهای آن‌ها

متجلی بود. آن‌ها نشان دادند که پیشرفت جامعه در گرو آزادی و دموکراسی و شرکت همه‌جانبه زنان خواهد بود؛ و تجربه نشان داده که بدون آزادی و دموکراسی و دخالت فعال زنان هرگز به پیشرفت نخواهیم رسید. این زنان علیه شاه دیکتاتور برخاسته بودند و در آن روز به خوبی دریافتند که «در صبح آزادی جای زن خالی است» و یا در شعار «آزادی نه شرقی است، نه غربی، جهانی است» نشان دادند که برخلاف درک سنتی نیروهای مترقی چپ و سازمان‌های نام‌دار آن دوران مانند «چریک‌های فدایی خلق» و در یک کلیت جامعه‌ی روشنفکر ایرانی در آن روزها از آزادی زنان، درکی جهان‌دارا نبودند.

تمام روز هشتم مارس در دانشگاه تهران در حرکت بودم، دلم می‌خواست این زنان هشیار را بیشتر بشناسم. برف می‌بارید و هوا سرد بود، ولی خللی در خواست آن‌ها که خواهان عکس‌العملی سخت به گفتمان خمینی بودند وارد نمی‌کرد. جلو دانشکده حقوق، جمعی از زنان گرد هم ایستاده و باهم در گفتگو بودند. کمی آن‌طرف‌تر عده‌ای زن جوان با صدای بلند شعار «مرگ بر خمینی» می‌دادند. با تعجب به آن‌ها نزدیک شدم و جسارت‌شان را ستودم. آن‌ها از من جسورتر و بی‌پروا تر بودند تا به امروز حس قوی آن‌ها را در پیش‌بینی وقایع بعدی تحسین می‌کنم.

قرار بود سه برنامه سخنرانی به مناسبت اولین هشت مارس در بهار آزادی - در دوران حکومت پهلوی، برگزاری هشت مارس ممنوع بود و به‌جای آن ۱۷ دی‌ماه را روز زن نامیده بودند - از طرف سه تشکل زنان در دانشکده‌های ادبیات، حقوق و هنرهای زیبا برگزار شود. ساعت ده صبح به سالن دانشکده ادبیات، تالار فردوسی، رفتم. تالار چنان آکنده از جمعیت بود که هیچ حرفی شنیده نمی‌شد. همه‌همه و ناآرامی زیاد بود، جمعیت خواهان یک عمل بود و نه بحث و گفتگو در مورد روز زن. پس از مدت کوتاهی همگی از سالن خارج شدیم و به‌طرف در بزرگ دانشگاه تهران در حرکت که گفته شد اشرف دهقانی در ستاد چریک‌های فدایی خلق در خیابان میکده (ساختمان اشغال‌شده ساواک تهران) سخنرانی می‌کند. چندین هزار نفر به آن‌طرف حرکت کردند. من نیز با جمعیت برده شدم. به ستاد فدایی‌ها رسیدیم. از سخنرانی «اشرف دهقانی» خبری نبود. خود را به محل ستاد رساندم و جستجو کردم، گفته شد شایعه است. در نزدیکی ستاد دو زن را دیدم که با چادر مشکی ایستاده و جمعیت را نظاره می‌کنند. از آن‌ها خواستم به جمع بپیوندند. گفتند: «مواظب باشید ماجرای زنان قابلمه به دست شیلی تکرار نشود.»

نمی‌دانم به چه دلیل به این فکر رسیده بودند که طرفداران سلطنت پهلوی این تظاهرات را برپا کرده‌اند؟ سیستمی که خواسته‌های زنان پیشرو را سرکوب کرده بود. سیستمی که درونی کردن ارزش‌های مردسالاری و جدایی جنسیتی از اصول آن بود؛ و سعی در پرورش زنان «نجیب‌خاندان» و «مادران نمونه با فرزندان بسیار» داشت و نه زنان بی‌پروا، خودگردان و شجاع.

دو هفته قبل از هشت مارس ۱۳۵۷ با چندین زن دیگر در جلسه بحثی آشنا شده بودم که خواهان به وجود آوردن تشکل مستقل زنان بودیم. مستقل از کلیه تشکل‌های سیاسی؛ خودگردان و خودکفا، آزاد از قیمومیت گروهی در اپوزیسیون مترقی. به دلیل دیکتاتوری حاکم در زمان حکومت شاه ما فاقد تجربه‌ی کار دموکراتیک و با صنفی در ایران بودیم و به این دلیل می‌دانستیم که باید گام‌به‌گام فراگیریم و مخالف تشکیلات از بالا تعیین‌کننده. به این مناسبت ما اطلاعیه‌ای نوشته و از علاقه‌مندان دعوت کرده بودیم که برای بحث و گفتگو به ما بپیوندند؛ اما در آن روز تاریخی مجالی برای پخش این دعوت نبود. عصر هشت مارس جمع تقریباً بیست نفره ما جمع شدیم که مشاهدات خودمان را ردوبدل کنیم. قرار روز بعد بر این شد که در نقاط مختلف شرکت کنیم و تجربه‌مان را بررسی نماییم.

روز نهم مارس باز هم جمعیت انبوهی در دانشگاه تهران و خیابان‌های اطراف آن گردآمده بودند. تعداد زنان سحرخیزتر از من بسیار بود. همگی باهم حرف می‌زدند که تا آخر خواهیم ایستاد و نمی‌گذاریم ما را حذف کنند. زنان همگی سکولار بودند. آن‌هایی هم که با روسری و یا چادر آمده بودند خواهان آزادی زنان. به خاطر ندارم چه ساعتی بود که همراه هزاران زن در خیابان انقلاب حرکت کردیم. عده‌ای به‌طرف میدان آزادی و عده‌ای به‌طرف ایستگاه رادیو تلویزیون. در روز دوم دسته‌های عربده‌کش حزب‌الله با فریاد «یا روسری یا توستری» افزایش‌یافته بود و هرچند که تعدادشان در مقایسه با تظاهرکنندگان اندک بود، ولی با زنجیر به زنان حمله می‌کردند. باینکه تظاهرات روز قیل از طرف نیروهای مترقی به دلیل گفتمان «ضد امپریالیستی» و این‌که «حجاب مسئله ثانوی است» یا «حجاب مسئله زن زحمتکش نیست» مورد حمایت قرار نگرفته و یا کاملاً ندیده گرفته‌شده بود - تعداد زیادی از مردان مترقی با زنجیر کردن دست‌هایشان از تظاهرات حمایت می‌کردند و مانع حمله‌ی حزب‌الله سازمان‌یافته به‌صفت تظاهرات می‌شدند.

حمایت آن‌ها در روزهای بعد نیز ادامه داشت. در طی حرکت به‌طرف ایستگاه تلویزیون در خیابان انقلاب و ولی‌عصر (پهلوی سابق) مرتب بر تعداد تظاهرکنندگان اضافه می‌شد. آن‌ها از ادارات و یا وزارت‌خانه‌های در مسیر خارج‌شده و می‌پیوستند. پرستاران از بالکن و یا پنجره کلینیک‌ها و بیمارستان‌ها حمایت خود را با دستان گره‌کرده نشان می‌دادند. جلو ایستگاه تلویزیون زنان کارمند آن روی پله‌ها ایستاده و با نزدیک شدن جمعیت شادی‌کنان به جمع پیوستند. اعتراض به دلیل عدم پخش اخبار تظاهرات و وقایع روز قبل بود، باینکه خبرنگاران تلویزیون، دوربین به دست همه‌جا حضور داشتند. روز دهم مارس نیز تظاهرات ادامه داشت. حکومت در عصر این روز اعلام عقب‌نشینی کرد. امیران نظام سخنگوی دولت موقت و آیت‌الله طالقانی که به دلیل مبارزه‌اش با شاه تنها آخوند مورد احترام مردم قبل از انقلاب بود، به تلویزیون آمدند و

به نوعی حرف خمینی را پس گرفتند و توجیه کردند که به هیچ وجه اجباری در رعایت حجاب نیست و زنان می‌توانند بدون حجاب سرکار بروند، منظور علیه بی‌بندوباری بوده (نقل به معنی)!

قرار بود جمع کوچک ما با خانم خواجه‌نوری یکی از اعضای «جمعیت زنان حقوق‌آدان» و تعدادی دیگر جمع شده و خواسته‌های خودمان را در بیانیه‌ای منتشر کنیم. این نوشته به عنوان قطعنامه در روز چهارم درون دادگستری و خارج از آن خوانده شد.

در اولین خیزش خود به خودی و قدرتمند زنان، حکومت عقب‌نشینی کرد. ولی بعدها به تدریج پس از قلع‌وقمع روزنامه‌ها و تشکل‌های سیاسی و صنفی و بسته شدن دانشگاه‌ها و جنگ با عراق و بیکار کردن تعداد بی‌شماری از زنان، در پنجم مرداد ۱۳۶۳ (۱۹۸۴) دولت لایحه‌ی حجاب اجباری را از مجلس گذارند و از آذرماه همان سال به اجرا درآمد و کلیه‌ی زنان را در ایران، اعم از مسلمان و غیرمسلمان، ایرانی و غیر ایرانی، مقید به پوشش اسلامی نمود.

شور و شعف آن تظاهرات را هنوز حس می‌کنم. تظاهراتی که راه و هدف آینده‌ی زندگی مبارزاتی‌ام را رقم زد. هنوز آن صداها در گوشم طنین‌انداز است. «ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم». «در صبح آزادی جای حق زن خالی». «آزادی نه شرقی است، نه غربی، جهانی است».

مبارزه‌ی زنان در ایران و در دیاسپورا در چهل سال گذشته ادامه داشته. زنان در جامعه ایران همچنان به عنوان پیش‌قراولان آزادی‌های اجتماعی و فردی در تکتک روزهای چهل سال گذشته علیه حجاب اجباری مبارزه کرده‌اند. تداوم این مبارزات از هشت مارس ۱۳۵۷ تا ویدا موحد در دی‌ماه ۱۳۹۶ و «زنان خیابان انقلاب» در این سال و سپیده‌قلیان در دی‌ماه ۱۳۹۷ نشان داده‌شده.

پس از سرکوب خشن سال ۱۳۶۰، زنان در محافل و جمع‌های کوچک هشت مارس را جشن گرفته و پاسداری کرده‌اند. شکل‌گیری حرکات اعتراضی در فرصتی که فضای جامعه کمی بازتر بوده تا برپایی «کتابخانه صدیقه دولت‌آبادی»، «کمپین یک‌میلیون امضا»، «نه به سنگسار»، «زلزله بم»، «آزادی‌های یواشکی»، «زلزله کردستان»، «چهارشنبه‌های سفید»، «تجمع زنان روز هشت مارس جلو وزارت کار در سال ۱۳۹۶» نشان از تجربه‌های رنگارنگ در ایران بوده. در دیاسپورا نیز شکل‌گیری بیش از ۱۵۰ تشکل مستقل در سه قاره مختلف از سال ۱۹۸۰ تاکنون نشان از خواست آزادی و رشد آگاهی فمینیستی این زنان در درجات متفاوت بوده.

نگاهی به این تجربه‌ها نشان می‌دهد که نه چانه‌زنی با حکومتیان و جناح‌های مختلف آن و نه وابستگی به قدرت‌مداران خارجی در انواع متفاوتش از آن‌جایی‌ها گرفته تا برنامه‌های تلویزیونی و رادیویی، هیچ‌کدام زنان را به آزادی، خودگردانی و استقلال نمی‌رساند. بلکه مبارزه زنان برای دگرگونی در ساختار قدرت حکومتی در ایران و مشارکت عمومی می‌تواند در مرحله اول پاسخگوی خواسته‌های دموکراتیک زنان و تغییر قوانین زن‌ستیز آن با شرکت و دخالت فعال خود زنان در کلیه سطوح جامعه باشد.

به امید آن روز!

شهین نوانی

برلن، ژانویه ۲۰۱۹

● حمایت تصویری جمعی از هنرمندان تئاتر شهر روتردام/هلند از کارزار زنان

● پیام سازمان «زنان رادیکال» به کارزار زنان

● ترجمه‌ی فارسی:

به: کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران

امسال روز جهانی زن ۲۰۱۹ که جشن سالگرد مقاومت زنان زحمتکش و کارگر است، «زنان رادیکال» در کنار خواهران ایرانی‌مان ایستاده و از آن‌ها حمایت می‌کند. ما مشوق زنانی هستیم که راهپیمایی سه‌روزه در هامبورگ، آمستردام (قبلن آمستردام اعلام‌شده بود و بعد به دن‌هاگ تغییر کرد - مترجم) و بروکسل در جهت پایان دادن به خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان ایرانی را بر پا کردند و در آن شرکت داشتند. ما از دولت ایران می‌خواهیم که از آزار و اذیت دختران خیابان انقلاب و زنان دیگری که برای حق‌شان مبارزه می‌کنند دست بردارد.

«زنان رادیکال» همچنین خواهان این هستند که دولت ایران هر چه سریع‌تر تمام زندانیان سیاسی را آزاد کند، به حملات خود به وکلایی که از فعالین گوناگون دفاع می‌کنند پایان دهد و به مردم کردستان و دیگر اقلیت‌های مورد ستم قرار گرفته در ایران حقوق کامل و حق تعیین سرنوشت بدهد. ما از درخواست مردم ایران برای داشتن دمکراسی، آزادی از قید هرگونه سانسور و پایان یافتن ظلم و فرودستی حمایت می‌کنیم.

ما همچنین از دولت آمریکا می‌خواهیم که تحریم‌های سخت و شدیدش را علیه ایران متوقف کند. این تحریم‌ها به‌طور یکجانبه اعمال شدند حتی با این‌که ایران به وظایفی که قرارداد هسته‌ای برایش تعیین کرده بود عمل کرد. تحریم‌های آمریکا زندگی مردم ایران را به‌شدت سخت‌تر کرده است. کمبودها بیش از همه به ضعیف‌ترین افراد ضربات شدیدتری می‌زند؛ یعنی به زنان، کودکان، بیماران و مردمی که از همان قبل هم در فقر و کمبود به سر می‌پرند.

با پیروی از رهبران سوسیال فمینیست - از کلارا زتکین گرفته تا بنیان‌گذار سازمان ما کلارا فریزر - ما صدایمان را با نغمه‌سرایان آزادی زنان در سراسر جهان در هم می‌آمیزیم و خواهان پایان بخشیدن به مردسالاری سرمایه‌دار در ایران و جهان هستیم.

هلن گیلبرت

زنان رادیکال - آمریکا

دبی برنان

زنان رادیکال - استرالیا

۵ مارس ۲۰۱۹

• اصل پیام به زبان انگلیسی:

To: Campaign to fight state, social and domestic violence against women in Iran

On this International Women's Day 2019 - the annual celebration of working women's resistance - Radical Women stands in solidarity with our Iranian sisters. We applaud the demonstrators holding a three-day march in Hamburg, Amsterdam, and Brussels to end state, domestic and social violence against Iranian women. And we call on the Iranian government to stop the persecution of the Girls of Revolution Street and other women fighting for their rights.

Radical Women also demands that the Iranian government immediately release all political prisoners, end attacks on lawyers defending activists, and grant full civil rights and self-determination to the Kurdish people and other oppressed minorities in Iran. We support the demands of the Iranian people for democracy, freedom from censorship and an end to repression.

We also call on the U.S. to cease its harsh sanctions against Iran, which were unilaterally imposed even though Iran met its obligations under the internationally negotiated nuclear deal. U.S. sanctions make the lives of the Iranian people much more difficult. Scarcity falls the hardest on the most vulnerable - women, children, the ill and people already struggling in poverty.

In the tradition of revolutionary socialist feminist leaders - from Clara Zetkin to our founder Clara Fraser - we add our voices to the international chorus demanding an end to capitalist patriarchy in Iran and around the world.

Helen Gilbert

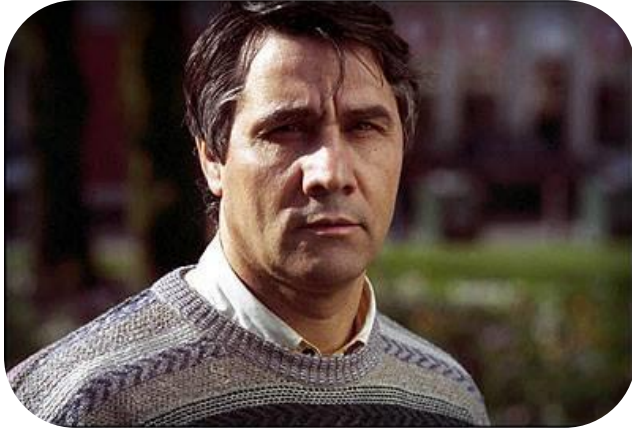
Radical Women - United States

Debbie Brennan

March 5, 2019

● پیام احمد پوری به کارزار زنان

جمهوری اسلامی از روز تولدش همزاد زن‌ستیزی است. به کارزار زنان علیه هرگونه خشونت و تبعیض جنسیتی و بی‌عدالتی نژادی و طبقاتی بپیوندیم! بدون آزادی زنان، آزادی مردان و به طبع آن آزادی بشریت ممکن نیست!

سن قانونی ازدواج برای دختران حتی در افغانستان ۱۶ سال، بنگلادش ۱۸ سال و ایران ۱۳ سال ولی برای سنین کمتر با اجازه‌ی والدین و دادگاه مجاز است! چهل سال حاکمیت جنایت‌بار جمهوری اسلامی خردستیز در

ایران، همزاد زن‌ستیزی است! یکی از غرور‌انگیزترین ابعاد مبارزه‌ی مردم ایران علیه بنیادهای ارتجاعی و ننگین جمهوری اسلامی، چهل سال مبارزه‌ی مستمر زنان در تمام اشکال و سطوح انفرادی و اجتماعی است. در چهلین سال خیزش زنان علیه حجاب اجباری و هرگونه تبعیض جنسی و طبقاتی به دفاع از مبارزات زنان آزادی‌خواه برخیزیم!

آزادی زنان در یک نگاه استراتژیک

در قرن هجدهم زنان برای سوادآموزی مبارزه می‌کردند...

کلیساها و مساجد و ادیان الهی در طول تاریخ بزرگ‌ترین دشمن و مانع تحصیلات و اشتغال زنان بودند...

در قرن نوزدهم کسب حق رأی و برابری با مردان، مهم‌ترین خواست زنان مبارز و آزادی‌خواه و فمینیست بود... مارکسیسم در سطح تئوریک و مارکسیست‌ها در میدان‌های مبارزه‌ی عملی برای کسب حق رأی زنان و محور هر نوع استعمار و سرکوب زنان و طبقات تحت ستم، امواج مبارزات سیاسی و اجتماعی زنان را به اوج‌های ناشناخته‌ای ارتقاء دادند... قابل‌توجه است که آلکساندارا کولونتای اولین زنی در تاریخ بشریت است که در سال ۱۹۱۷ بعد از انقلاب سوسیالیستی اکتبر، در دولت لنین وزیر شد!...

یادمان نرود در کشور سوئیس که ثروتمندترین و زیباترین بوتیک کشورهای سرمایه‌داری است، زنان در سال ۱۹۷۱ حق رأی کسب کردند!... زنان در فرانسه در سال ۱۹۴۴، سوئد ۱۹۲۱ و در ایالات‌متحده در سال ۱۹۲۰ حق رأی را کسب کردند!... در کشورهای نفت‌خیز عربی خاورمیانه و مرکز اسلام و بهترین دوستان آمریکا و اروپا تا پایان قرن بیستم زنان از حق رأی محروم بودند! بعد از قرن بیست و یکم زنان در این کشورها حق رأی را به دست آوردند! به‌جز عربستان سعودی که مرکز اسلام و قبیله‌ی مسلمانان است، هنوز هم زنان حق رأی را کسب نکرده‌اند تا چه رسد به آزادی و برابری اجتماعی و سیاسی واقعی!...

در قرن بیستم به‌ویژه بعد از جنگ دوم جهانی زنان خواهان برابری واقعی با مردان در کلیه‌ی میدان‌های علمی، تخصصی، شغلی و اجتماعی بودند... در سه دهه‌ی پایانی قرن بیستم به میمنت دولت‌های رفاه و رقابت با کشورهای سوسیالیستی زنان تا حدودی این‌گونه آزادی و حقوق برابر را در کشورهای اروپایی به دست آوردند!... اریک هابسبوم معتقد است: یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین موفقیت‌های زنان در دهه‌های پایان قرن بیستم، کسب حق کنترل زادوولد و بر بدن خود بود... زنان آزادی کنترل زادوولد و بر بدن خود را در مبارزه‌ی مستقیم علیه مذاهب اسلام و مسیحیت و یهودیت کسب کردند... سرعت تحولات اجتماعی و مبارزات زنان برای نابودی هرگونه تبعیض و برابری با مردان در نیم قرن اخیر بیشتر از تمام مبارزات تاریخی از دوران برده‌داری تاکنون بود!...

در قرن بیست و یکم به‌احتمال‌قوی زنان به برابری واقعی با مردان خواهند رسید. با توجه به‌سرعت رشد علم و تکنولوژی و پیامدهای آن در تحولات اجتماعی، می‌توان امیدوار بود که بقایای قوانین و خرافات خردستیز مذهبی که طبق آیات الهی، زنان را مورد تبعیض منفی قرار می‌دهند به‌طور کامل از زندگی اجتماعی محو شود!

البته اگر نظام سرمایه‌داری جهان را نابود نکرده باشد و بدون جنگ‌های ویرانگر جهانی جای خود را به نظامی عدالت محور و حافظ محیط‌زیست و بشریت بدهد... آزادی زنان در نظام سرمایه‌داری تا جایی است که در عرصه‌ی کار و اجتماع موجب تولید سود بیشتر برای طبقه‌ی حاکم باشند... باورهای رهبران فعلی آمریکا و رئیس‌جمهور آمریکا در مورد زنان گویای نوع برابری زنان و مردان در نظام سرمایه‌داری است...

آزادی واقعی زنان در همبستگی با مردان در جهت ساختن دنیایی انسانی عملی خواهد شد... یادمان باشد که میلیاردها انسان اکنون روزی کمتر از دو دلار درآمد دارند و سطح تحصیلات و امکانات مالی آن‌ها مانع از دستیابی به تلفن همراه و اینترنت است... این شکاف رشد یابنده بین فقیر و غنی هرگز در نظام سودمحور و سرمایه‌داری حل نخواهد شد!... زنی که روزی کمتر از یک دلار درآمد دارد چگونه می‌تواند معنی آزادی و برابری را بفهمد؟!... صحبت از حقوق مساوی سیاسی و اجتماعی برای چنین افرادی که تعدادشان تقریباً یک میلیارد نفر است یک طنز تلخ است!... در نظام سرمایه‌داری شایستگی افراد و حقوق اجتماعی و سیاسی‌شان به میزان ثروت‌شان وابسته است!...

تجاوز به زنان در جنگ‌های امپریالیستی و اسلامی

در جنگ‌های امپریالیستی که بنام دفاع از حقوق بشر یا حقوق زنان انجام می‌پذیرد، زنان و کودکان اولین قربانیان جنگ‌ها و بی‌ثباتی سیاسی و اقتصادی هستند. خوشبختانه تجاوز به زنان و کودکان در جنگ به‌عنوان جنایت جنگی شناخته شده... ولی علی‌رغم انکار ژنرال‌ها و سیاستمداران جنگ‌افروز، تجاوز به زنان و کودکان یک استراتژی شناخته شده در جنگ‌های جاریست...

در جنگ‌های «اسلامی» نیازی به انکار و دورویی نیست! با توسل به آیات مقدس الهی تجاوز به زنان اسپر به‌عنوان غنیمت جنگی تبدیل به حقوق طبیعی ارتش اسلام و یک وظیفه‌ی شرعی و مقدس می‌شود!... آیت‌الله‌هایی را که بر اساس آیات الهی مقدس تجاوز به زنان دهات و شهرهای کشوری را که توسط «ارتش اسلام» اشغال شده مجاز می‌شمارند، عجیب است که هنوز به‌عنوان جنایتکاران جنگی یا جنایتکاران علیه بشریت، در دادگاه‌های بین‌المللی محاکمه نمی‌کنند؟!... چهل سال حاکمیت جمهوری اسلامی در عمل به معنی چهل سال جنگ با زنان برای پس گرفتن حقوق اجتماعی زنان و بازگرداندن آن‌ها به دوران برده‌داری در تمام ابعاد زندگی خصوصی و اجتماعی، بوده است! مبارزه برای جاری کردن احکام شرعی دوران پارینه‌سنگی علیه زنان از اتاق‌خواب گرفته تا میداين عمومی و کنج سلول‌های انفرادی و شکنجه‌گاه‌های زندان‌ها، حتی تا لحظه‌ی اعدام جاریست!...

وضعیت زنان در قرن بیست و یکم در حکومت عدل الهی از زبان رهبران جمهوری اسلامی

«حسین میرمحمد صادقی رئیس گروه جزا و جرم‌شناسی دانشگاه «شهید بهشتی» تهران با ابراز تأسف نسبت به اینکه امروز قاچاق زنان یک تجارت میلیارد دلاری شده احتمال داده قاچاق زنان دومین جرم سازمان‌یافته بعد از قاچاق مواد مخدر در ایران باشد...»

«مهدی کوچک‌زاده نماینده مجلس شورای اسلامی: صیغه به معنای لذت بردن است؛ هرکس خجالت می‌کشد، من نمی‌کشم...!»

«هر دو خواهر نماینده‌ی مجلس آماده‌ی سرویس‌دهی به جوانان نیازمند هستند...!» آقای کوچک‌زاده افزودند: «اسلام دین کاملی است و برای تمامی مشکلات بشریت راه‌حل دارد. راه‌حل اسلام برای جوانانی که امکان ازدواج ندارند، صیغه کردن است و ما بایستی تمام‌قد و بدون ترس از غوغاسالاری دشمنان، به جد این سنت الهی را تبلیغ و ترویج کنیم.» عضو فراکسیون انقلاب اسلامی در پایان افزودند: «پس از صحبت‌های من در مجلس، یکی از نمایندگان نردم آمد و پس از کلی حاشیه رفتن گفت: من میدونم شما دو تا خواهر جوان دارید، وجدانن آگه کسی بخواد اون‌ها رو صیغه کنه، شما قبول می‌کنید...؟ آگه صیغه شدن خواهران من، کمکی به ترویج این سنت الهی می‌کنه، من اصلن مخالفتی ندارم و همین‌جا اعلام می‌کنم از فردا درب خانه‌ی ما به روی متقاضیان باز است و هر دو خواهر من آماده‌ی سرویس‌دهی به جوانان نیازمند هستند.»

در نظر مؤمنینی که مدعی هستند اسلام مقام زن را ارتقاء داده... اراده و خواست زن به‌عنوان یک انسان کوچک‌ترین معنایی ندارد! زن در یک کلمه، ابزاری برای سیر کردن شهوات و احساسات مردان است!... به همین دلیل این نماینده‌ی مجلس شورای اسلامی بدون اینکه کوچک‌ترین نیازی به مشورت با خواهرانش داشته باشد، در راه اسلام خواهرانش را همانند یک ابزار بی‌جان برای مصرف مردان مسلمان در اختیار جوانان مسلمانی قرار می‌دهد که به برای فرونشاندن آتش شهوت خود به چنین ابزاری نیازمندند!... زنان درست مثل زمین کشتزار بی‌اراده و مفعول مطلق فاعلی بنام مردان است! بی‌جهت نیست که حضرت محمد در قرآن از زبان خدا می‌گوید: «به کشتزارهای خود درآیید، درآمدنی!...» این است معنی واقعی احترام به زن و عدالت الهی و اسلامی!... زنان حتی حق عاشق شدن، یا طلاق گرفتن و... را ندارند!

از زمان مشروطیت تا حالا بزرگترین مانع تحصیلات و آزادی‌های اجتماعی و سیاسی زنان در ایران مذهب و روحانیون بودند!...

وضعیت زنان در اروپا

آمارهای تجاوز و خشونت به زنان در کشورهای اروپایی هنوز هم شوک‌آور است... طبق معتبرترین تحقیقات سازمان‌های اروپایی حداقل یک‌سوم زنان مورد آزار و اذیت جنسی واقع می‌شوند! در اروپا تعداد زنانی که حداقل یک‌بار در طول عمر خود مورد تجاوز واقع شده‌اند بیش از ۹ میلیون نفر است یعنی اگر همه‌ی آن‌ها را در یک کشور جمع کنیم بیشتر از جمعیت

کشور اتریش می‌شود!... همان‌طوری که در نمودارهای زیر می‌توانید ملاحظه کنید، مسئله‌ی باورنکردنی این است که در ثروتمندترین کشورهای اروپایی مانند هلند، دانمارک، نروژ، سوئد و فنلاند این رقم از متوسط ۳۳٪ اروپا بیشتر است، به‌ویژه در دانمارک تا ۵۰٪ رشد می‌کند!...

«میلیون‌ها زن و دختر در سراسر جهان تحقیر می‌شوند، کتک می‌خورند، مورد تجاوز قرار می‌گیرند یا حتی کشته می‌شوند. آن‌ها در خیابان‌ها، در مدرسه، در محل کار و خانه یا در اجتماع، خشونت می‌بینند. بیش از ۷۰ درصد زنان جهان در زندگی خود خشونت جسمی یا جنسی را تجربه می‌کنند. یک‌چهارم زنان باردار در جهان با خشونت روبرو می‌شوند.» بخشی از آمار تکان‌دهنده‌ای که بان کی‌مون، دبیر کل سازمان ملل متحد، در پیام خود به مناسب روز جهانی منع خشونت علیه زنان در نوامبر ۲۰۱۳ اعلام کرد.

زنانی که از دست جنایتکاران حاکم یا جنگ‌های دائمی غارتگران جهان می‌گریزند بهترین شکار برای باندهای مافیایی و برده‌داری جنسی برای کسب حداکثر سود ممکن هستند... قاچاق زنان و بردگی جنسی آن‌ها در اغلب کشورهای اروپایی به‌عنوان صنعت جنسی یا سکس به رسمیت شناخته شده... تن‌فروشی اصولاً با انواع خشونت مرئی و نامرئی همراه است و از ضعف و نیاز برای زنده‌مان ناشی می‌شود... به رسمیت شناختن صنعت تجارت سکس در حقیقت نوعی انکار خشونت اجتماعی و دولتی سیستماتیک علیه افرادی است که از کوچک‌ترین مکانیسم دفاعی و آگاهی و خودسازمان‌دهی برخوردار نیستند... وضعیت آن‌ها در این پروسه فرار یا مهاجرت به معنی واقعی کلمه «یکی داستان است پر آب چشم...»

تبعیض دینی و فرهنگی

تا زمانی که انسان سعی می‌کند بنام مقدسات یا فرهنگ یا ایدئولوژی یا کسب حداکثر سود ممکن انسان‌های دیگر را دربند نگهدارد و از طریق تبعیض و تحقیر به سرکوب و کنترل آن‌ها دامن زند، هرگز خودش نیز به‌عنوان یک انسان آزادی واقعی را تجربه نخواهد کرد... در چنین جامعه‌ای «آزادی» هرکسی در گرو سرکوب و استثمار دیگری است! بشریت زمانی به آزادی واقعی خواهد رسید که آزادی هر فردی در گرو آزادی بقیه ممنوعانش باشد و به این رزم مشترک با همبستگی ادامه دهند!...

این مبارزه‌ی زنان هرگز به‌تنهایی به موفقیت نخواهند رسید... برای ساختن جهانی بهتر و انسانی‌تر، به مردان و زنانی نیازمندیم که انسانیت جزئی از طبیعت آن‌ها شده است!...

«رابطه مرد با زن طبیعی‌ترین رابطه‌ی موجود انسانی با موجود انسانی است... بر اساس این رابطه، کل سطح رشد انسانی را می‌توان قضاوت کرد. این‌که انسان به‌عنوان موجودی نوعی تا چه حد انسان شده است و تا چه حد خود را به این عنوان ادراک می‌کند، از خصیصه همین رابطه ناشی می‌شود. این رابطه همچنین نشان می‌دهد که نیاز انسان تا چه حد نیازی انسانی شده است و نتیجتاً تا چه حد انسانی دیگر، به‌مثابه‌ی انسان، تبدیل به نیاز او شده است و تا چه حد انسان در بالاترین حد موجودیت فردی‌اش در عین حال موجودی اجتماعی است...» مارکس

قتل‌های ناموسی

در فرهنگ ارتجاعی مذهبی زنانی که قربانی تجاوز یا آزار جنسی مردان دیگر قرار می‌گیرند توسط شوهر یا خانواده خود نیز مورد انواع مجازات‌ها و حتی قتل ناموسی واقع می‌شوند!... هنوز هم در خیلی از کشورهای مسلمان و جهان سوم دختری که بدون اجازه‌ی پدر یا برادرش عاشق کسی شود، ریختن خونس را برای بازگرداندن شرف و حیثیت خانواده مباح می‌شمارند!... یکی از نمونه‌های اخیر آن در کردستان اتفاق افتاد. پدري دخترش را فقط به این دلیل کشت که خیال می‌کرد پسری را دوست دارد! سپس مدعی شد دخترش خودکشی کرده است!... در نهایت تأسف از این نمونه‌های ارتکاب به جنایات مقدس در کشورهای اسلامی بیش از اندازه یافت می‌شود.

دین و فرهنگی که حکم قتل انسانی را به خاطر عاشق شدن مجاز و مباح می‌شمارد باید به نیروی ارتقاء آگاهی توده‌ها نابود شود... و کسانی که این‌گونه فتواها را صادر می‌کنند به‌عنوان پدر معنوی جنایتکاران محاکمه و مجازات شوند...

چرا باید از کارزار زنان دفاع کرد؟

آن‌ها جزء اولین افرادی بودند که در اوج پراکندگی احزاب و سازمان‌ها، توانستند حصارهای سکتاریستی را در هم شکنند و یک رزم مشترک فراسازمانی را سازمان‌دهی کنند... این حرکت در بنیاد خود مترقی و انقلابی است؛ زیرا خواهان براندازی نظام جمهوری اسلامی و مبارزه علیه دخالت‌گری و جنگ‌افروزی کشورهای امپریالیستی بودند و هستند... ایران نه به دست مزدوران کشورهای امپریالیستی، بلکه به دست نیروهای مستقلی که بر خلق‌های ایران تکیه می‌کنند آزاد خواهد شد!...

زنان آزاده با رزم مشترک خود راه حرکت‌های بزرگ‌تر را هموار می‌کنند... یاد آذر درخشان گرامی باد که جزء اولین زنانی بود که در هموار کردن این رزم مشترک زمانی که با دیو سرطان درگیر نبرد بود از هیچ کوششی فروگذار نبود!... من از «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی علیه زنان در ایران» و تظاهرات مشترک و فراسازمانی زنان از سال ۲۰۰۶ تاکنون دفاع کرده و حمایت می‌کنم.

در تظاهرات آن‌ها در هفتم و هشتم مارس در کشورهای هلند و بلژیک شرکت می‌کنم... روز نهم مارس هم در تظاهرات سراسری زنان هلند در آمستردام شرکت می‌کنم... کارزار زنان خوشبختانه محدود به رزم مشترک زنان ایران نیست و زنان افغانستان هم نقش برجسته‌ای در این حرکت دارند. امیدوارم این حرکت به رزم مشترک تمام زنان خاورمیانه منتهی شود و از حمایت تمام مردان مترقی و مبارز برخوردار شود.

بدون آزادی زنان، آزادی مردان و به طبع آن آزادی بشریت ممکن نیست!
با احترام

احمد پوری

هلند، ۵ مارس ۲۰۱۹

● پیام مهناز متین و ناصر مهاجر، نویسندگان کتاب «خیزش زنان ایران در اسفند ۵۷»

دوستان و رفقای عزیز!

بر کارزارتان ارج می‌نهیم؛ ارادتهان را می‌ستائیم و نیز ابتکار کم ماندنتان را که بانگ اعتراض زن ایرانی علیه حکومت زن‌ستیز جمهوری اسلامی را به گوش جهانیان می‌رسانید. درود ما نثار شما باد!

سال‌های سال است که حقوق زنان میهن ما به شکل‌های گوناگون پایمال شده و بدترین تحقیرها و خشونت‌ها بر آن‌ها رفته است. این را کمتر کسی ست که نداند؛ اما آنچه بسیاری نمی‌دانند، این است که زنان ایرانی، تاریخچه‌ای پر بار و پرفراز و نشیب در پیکار برای حق‌خواهی داشته‌اند؛ دست از مبارزه نکشیده‌اند، سر فرود نیاورده‌اند و با فرمان‌برداری جنگیده‌اند.

بانگ زیبای دادخواهی شما، پژواک شعار هزاران زنی است که در تظاهرات‌شان علیه حجاب اسلامی اجباری در روز جهانی زن، در ۱۷ اسفند ۵۷، فریاد برآوردند: «روز زن، نه شرقی، نه غربی، جهانی‌ست!»

دوستان و همراهان!

به باور ما، با برافتادن این حکومت واپس‌نگر دین‌سالار است که شالوده‌های نظمی نوین ممکن خواهد شد؛ نظمی بر مبانی آزادی، عدالت و حقوق برابر انسان‌ها. در چنین نظم نوینی‌ست که روز جهانی زن، جای‌گاه شایسته و نمادین خود را در پیکار حق‌خواهانه‌ی زنان این مرز و بوم خواهد یافت و ما خواهیم توانست در کنار خواهران‌مان در سراسر جهان، به پیکارمان برای رهایی زن از نظم پدرسالار ادامه دهیم.

گام‌های‌تان استوار و صدای‌تان رسا!

مهناز متین، ناصر مهاجر

پاریس، ۱۵ اسفند ۱۳۹۷ - ۶ مارس ۲۰۱۹

● پیام روند سوسیالیستی کومه‌له به کارزار زنان

رفقا! دوستان شرکت‌کننده!

با درودهای گرم به شما عزیزان، اقدام انقلابی شما در بزرگداشت چهلمین سالگرد راهپیمایی بزرگ و چندین روزه زنان ایران در اعتراض به سخنان خمینی و اجباری کردن حجاب اسلامی در سال ۵۷، اقدامی بسیار بجا و قابل پشتیبانی است. زنان

برابری‌طلب و سکولار ایرانی همواره و در طول چهل سال گذشته، از مبارزه‌ی پیگیرانه در راه رسیدن به حقوق پایمال‌شده‌ی خود، بازنایستاده و به شیوه‌های گوناگون این جنبش حق‌طلبانه را به‌پیش برده‌اند. اقدام کنونی شما در حمایت از مبارزات زنان ایران در داخل کشور، حرکتی اثربخش در پیوند مبارزه زنان داخل و خارج از ایران و در تقویت پایداری آنان در مقابل سرکوب وحشیانه‌ی جمهوری اسلامی می‌باشد.

ما ضمن حمایت از اقدام پیش‌تازانه و نمادین شما در رساندن صدای زنان ستمدیده و تحت‌فشار داخل کشور، دست یک‌یک‌تان را به گرمی می‌فشاریم و آرزوی موفقیت برایتان داریم.

● پیام دو ارگان «بخش ایرانی شبکه میان فرهنگی زنان» و «شبکه میان فرهنگی زنان» به کارزار زنان

بخش ایرانی شبکه‌ی میان فرهنگی زنان (ICWIN) یکی از بخش‌های شبکه‌ی میان فرهنگی زنان (WIN)، مفتخر است که از «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران» حمایت می‌کند. بازتاب چهار دهه پس از انقلاب، یعنی مسیر ۱۹۷۹ تا ۲۰۱۹ برای زنان ایرانی دشوار است. آن‌ها نخستین بخش جامعه ایرانی بودند که حقوق بشر آن‌ها نقض شده و عقب‌افتاده‌ترین سیاست‌های رژیم جمهوری اسلامی ایران را تجربه کردند؛ زیرا همان موقعیت اجتماعی و وضعیت حقوقی

شکندهای که در رژیم قبلی داشتند نیز از آنان گرفته شد و آن موقعیت شهروند درجه‌دو بودن‌شان با نام مذهب به طرز چشمگیری سقوط کرد. حجاب اجباری، ممنوعیت خوانندگی زنان، محرومیت از قدرت سیاسی، در حاشیه گذاشته شدن به لحاظ اقتصادی و - برای این‌که به این زخم‌ها نمک هم بپاشند - بازگرداندن طلاق یک‌جانبه، چندهمسری و ازدواج موقت؛ از جمله تبعیض‌های جنسیتی فجیعی هستند که صفت مشخصه انقلاب اسلامی می‌باشند. خشونت بر زنان در عرصه اجتماعی و خصوصی موانع بزرگ و مهمی برای دستیابی زنان ایرانی به حقوق و شأن انسانی‌شان است. ایران معاهده رفع تمام اشکال خشونت بر زنان (CEDAW) را امضا نکرده است. معاهده‌ای که به‌عنوان «لایحه حقوق» زنان معروف است. باین‌حال زنان ایرانی در صف مقدم اعتراض و به چالش کشیدن قوانین تبعیض‌آمیز و ناقض حقوق بشر در ایران بوده‌اند. در طول چهار دهه گذشته علی‌رغم تمام سیاست‌های جنسیتی مهندسی‌شده و عقب‌مانده در زمینه آموزش، استخدام، امنیت اجتماعی، خدمات عمومی، زنان هم چنان حضوری قوی در عرصه اجتماعی دارند، خواهان حقوق‌شان هستند و برخی حتا باوجود آزار و مجازات شدن‌ها جسارت برهنه کردن سر و موی خود را دارند. امروز زنان از هر زمان دیگر در این چهل سال شجاع‌تر شده‌اند و در صف مقدم جنبش‌های اجتماعی خواهان حقوق سیاسی، اجتماعی و اقتصادی‌شان هستند و آنانی که در قدرت هستند را پاسخگو می‌دانند.

به امید موفقیت هر چه بیشتر برای مبارزه زنان ایران در جهت دستیابی به برابری، صلح و عدالت اجتماعی.

بخش ایرانی شبکه میان فرهنگی زنان

و شبکه میان فرهنگی زنان

۲ مارس ۲۰۱۹

● اصل پیام به زبان انگلیسی:

Iranian Circle of Women's Intercultural Network (ICWIN), one of the circles of Women's Intercultural Network (WIN) is proud to support *"The campaign to fight state, social and domestic violence against women in Iran"*

Reflecting four decades after the revolution, the path from 1979 to 2019 has been an arduous one for Iranian women. They were the first segment of Iranian society that their human rights were violated and experienced the worst of regressive policies of the Islamic Republic of Iran, as they were stripped from the fragile legal status and social positions they had during the previous regime and their second class citizenship dramatically declined in the name of religion. Compulsory veiling, the ban on women singers, exclusion from political power, economic marginalization, and—adding insult to injury—the return of unilateral divorce, polygamy, and temporary marriage were some of the egregious gender discriminations that characterize Islamic Revolution. Violence against women in the public and private sphere is a major barrier to the human rights and dignity of Iranian women. Iran has not signed CEDAW (The Convention on Elimination of All forms of Violence Against Women), a convention that is being known as the "Bill of Rights" of women.

However, Iranian women have been at the forefront of challenging the discriminatory laws and human rights violation in Iran. During the last four decades despite all gender engineering and regressive policies in education, employment, social protection, public services, they have a strong presence in public sphere, demanding their rights and some even dare to bare their hair in public in spite of harassments and punishments! Today they are braver than any time in the last four decades at the forefront of social

movements demanding their social, economic and political rights and holding the people in the position of power accountable.

Onward and upward with the struggle of Iranian women for equality, peace and social justice.

Iranian Circle of Women's Intercultural Network & Women's Intercultural Network

● پیام کمیته دفاع از زندانیان سیاسی ایران - برلین به مناسبت هشت مارس و حمایت از کارزار

۸ مارس، روز جهانی زن و مبارزات زنان علیه هرگونه نابرابری و تبعیض جنسیتی گرامی باد!
زنان مبارز، انسان‌های آزاده و برابری‌طلب!

چهار دهه از مبارزه زنان ایران علیه رژیم به‌غایت ارتجاعی و مذهبی جمهوری اسلامی، می‌گذرد. زنان در ایران از نخستین گروه‌های اجتماعی بودند که در مقابل حجاب اجباری، قوانین زن‌ستیز، اخراج و ممنوعیت از کار و تحصیل، جداسازی جنسیتی و قوانین زن‌ستیزانه در عرصه‌های اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و خصوصی ایستادند. اولین جرقه‌ی این مبارزه در اسفند ۵۷ با تظاهرات سراسری زنان ایران علیه سیاست‌های ارتجاعی حکومت اسلامی در سلب حق آزادی پوشش زده شد که علی‌رغم تهاجم سازمان‌دهی شده گروه‌های حزب‌اللهی و اراذل‌واوباش توسط حاکمین جدید، شش روز در خیابان‌های سراسر کشور ادامه یافت تا جایی که حاکمیت و در رأس آن خمینی را مجبور به تکذیب و پس گرفتن گفته‌هایشان نمود.

در طول چهار دهه مبارزه برای آزادی و علیه نابرابری و تبعیض‌های جنسیتی هزاران زن اعدام و به قتل رسیدند؛ و مورد شکنجه و آزار و تعرض وحشیانه و غیرانسانی قرار گرفتند؛ اما اعدام، زندان و شکنجه و سایر اقدامات سرکوبگرانه و زن‌ستیزانه‌ی جمهوری اسلامی قادر نشد که عزم و اراده‌ی راسخ زنان را در تلاش و مبارزه برای تحقق مطالبات برابری‌طلبانه خود در هم شکند. زنان همچنان به اشکال مختلف برای به دست آوردن حقوق خویش علیه قوانین ارتجاعی و زن‌ستیز چون حجاب اجباری و تفکیک جنسیتی و سایر قوانین ارتجاعی اسلامی و در دفاع از سایر مطالبات خود در سایر جنبش‌های اجتماعی، مبارزه می‌کنند.

با خیزش دی‌ماه ۹۶ مبارزات زنان علیه حجاب اجباری به‌عنوان سمبل سرکوب و کنترل بر بدن زنان موجب اعتراضات وسیع در بسیاری از شهرهای ایران شد و با مبارزه‌ی فرودستان جامعه علیه فساد و گرانی، ابعاد تازه‌ای به خود گرفت. حرکت نمادین دختران خیابان انقلاب بر روی صندوق‌های پستی اکنون به سمبل مبارزه‌ی زنان در بسیاری از کشورهای جهان مبدل شده است. اگرچه حرکت شجاعانه‌ی زنان علیه حجاب اجباری با حمله‌ی همه‌جانبه‌ی رژیم روبرو گردید؛ اما ادامه دارد زنان ایران دیگر اجازه نمی‌دهند که نیروهای ارتجاعی با استفاده از مبارزات آنان به قدرت بزنند.

مردم ایران امروز به تجربه دریافته‌اند و در اعتراضات دی‌ماه ۹۶ به‌کرات اعلام نمودند که نفی موجودیت کلیت حکومت مذهبی پیش‌شرط دستیابی به مطالبات عادلانه‌ی آنان است. در این حکومت، با هر جناح و دسته‌ای که باشد، محال است که زنان بتوانند به رهایی و برابری دست یابند. این دستاورد مبارزات زنان ایران از انقلاب مشروطه و نیز تجربه‌ی ۴۰ ساله‌ی مبارزه علیه حاکمیت جمهوری اسلامی است.

کمیته دفاع از زندانیان سیاسی ایران - برلین

Kupg_iran@yahoo.de

۵ مارس ۲۰۱۹

● پیام جمیله ندایی، از زنان حاضر در خیزش اسفند ۵۷، به کارزار زنان

سلام بر زنان مبارز ایران! سلام بر مبارزان کارزار زنان ایران علیه خشونت قانونی بر زنان!

چهل سال پیش در روزهای بهار آزادی ایران از استبداد سلطنتی، در گردهم‌آیی‌ها و تدارکات بسیاری برای رسیدن به آزادی و برابری، عدالت اجتماعی و حکومت قانون حضورداشته‌ام. مفتخر و سربلندم در میان زنانی بودم که هزاران هزار در مقابل تحکم دین و پدرسالاران قدرت‌های سیاسی، محکم ایستادند و ایستاده‌اند و با صدای بلند می‌گویند: نه!

روزهای شورش بعد از اولین ززمه‌های اسلام سیاسی، ما زنان در خیابان در شعارهایمان اولین حرکت برای آزادی را سر دادیم. شعار «آزادی نه شرقی، نه غربی، جهانی‌ست» از زبان ما، در مقابل «آزادی، استقلال، جمهوری اسلامی» شنیده شد.

شعار «ما انقلاب نکرديم تا به عقب برگرديم» تحليل ما از اسلام سياسي بود که تاخت‌کنان نه‌تنها عليه ما زنان ايران و زنان جهان، بلکه همه فجايعی بود که بعد از به قدرت رسیدن اسلام سياسي در ايران، همه خاورميانه و همه جهان را فراگرفت. شعار «لحظه‌به‌لحظه گويم، زیر شکنجه گويم، يا مرگ يا آزادی» پیام ما نه‌فقط به زنان، به زنان و مردانی بود که از انقلاب مشروطيت تا امروز جان‌شان را برای آزادی بيان و عقیده در ايران از دست‌داده‌اند.

در گردهم‌آیی‌های بعد از تظاهرات در سالن‌های فردوسی دانشکده ادبيات و سالن پلی‌تکنیک و سالن‌های ديگر وقتی نمايندگان سازمان‌های سياسي در تریبون از بايد و رهنمودهای سياسي عليه امپريالیسم، میکرفون از دست هم می‌فایندند، ما زنان با شعار «بايد، نبايد، بايد، نبايد» به خمینی و يارانش پیام می‌دادیم «ما از پای نخواهیم نشست» حرکت سياسي ما زنان در تهران و ساير شهرهای بزرگ ايران، جهان را متوجه ساخت.

در فرانسه، اتحادیه بین‌المللی زنان با حضور سیمون دوبووار در جلسه بزرگی با حضور زنان و خبرنگاران زن هیئتی هیجده نفره از خبرنگاران و مبارزین جنبش زنان برای همبستگی با جنبش مستقل زنان ايران عليه حجاب اجباری، به ايران فرستادند.

از طرف فمینیست‌های نیویورک، کیت میلث فمینیست چپ انقلابی به ايران آمد. مبارزه ما زنان ايران عليه حجاب اجباری چند روز خبر اول روزنامه‌های ايران و جهان شد. هنوز از گوشه و کنار، اسناد این حرکت انقلابی هر روز، در گوشه‌ی از جهان، منتشر می‌شود؛ اما هنوز عکس‌ها و فیلم‌های آن روزها در ايران انتشار عمومی نیافته است.

سرکوب قانونی زنان و بعد مطبوعات و بعد احزاب مخالف حکومت اسلام سياسي بعد از چهل سال پایان نیافته است. نسل دوم و نسل سوم از راه می‌رسد. سه روز کارزار خشونت به زنان در شهرهای اروپا و امریکا نشان از لشکر عظیم مبارزان عليه زور و ستم قانونی در ايران است. ما با مشت گره‌کرده هنوز در خیابانیم و فریاد می‌زنیم، نه. مبارزه ادامه دارد.

جمیله ندایی / چهارم مارس ۲۰۱۹ - پاریس

● پیام و شعر تقدیمی رویا صادقی به کارزار زنان

مبارزات زنان در سراسر جهان هرگز کم نبوده است؛ اما به دلیل وجود مخوف قدرت‌های سرمایه‌داری و مذهب حاکم و دخالت قانون شرع در برخی جوامع زنان مورد تحقیر و شکنجه حاکمان جامعه و مردان مرید شریعت قرار گرفتند. این مبارزات همگی [این] سال‌ها با مشکلاتی که بر سر راهش بوده است توانسته خود را به مقطع پرارزشی برساند. مبارزات زنان کارگر امروز پیشاپیش تمام مبارزات پرچمدار پیروزی‌ست. امسال امیدوارم این کارزار مؤثرترین گام باشد برای انقلاب سراسری ايران به رهبری زنان زحمتکش و طبقه‌ی محروم. خسته نباشید و با تمام توانم و اندیشه‌ام پشتیبان شما و انقلاب در راه هستم.

* شعر تقدیمی رویا صادقی به کارزار زنان:

من زنم، مال تو نیستم

مالکم خود،

باربردار تو نیستم...

من حجاب بر سر ندارم

من رهايم، راضيم خود

یک زنم، انسان کامل

پرتوان و شاد و عاقل

هیچ‌کس بر من نخواهد کرد شاهی

من زنم انبوهی از پرواز و شادی

من زنم، سر میوه باز تکامل

از طبیعت زنده و سرخوش

به‌سان لاله و گل....

من لباسم عشق و شادی و رهاییست

دور انداخته‌ام این را که نامش بدحجابیست

من زنم، شادم، رهايم

می‌خروشم هر زمان با مشت‌هایم

من زنم مال تو نیستم

مالکم خود

رویا صادقی

سوم مارس ۲۰۱۹

● پیام لیلا دانش به کارزار زنان

جنبش جاری زنان ایران از دل انقلابی که چهل سال پیش در اوج شکوفایی اش شکست خورد، متولد شد. با اینکه این جنبش یکی از گسترده‌ترین حرکات اعتراضی در طول این چهل‌ساله علیه حکومت اسلامی بوده است، اما آنچه امروز بر متن شرایط سیاسی حاضر برای فعالین آن می‌تواند و باید مهم باشد تمرکز بر مسائلی است که می‌تواند قدرت این جنبش را بیشتر کند و پتانسیل تعرضی آن را بالا ببرد.

۱. وجود یک حکومت متکی بر قوانین مذهبی، نیاز این حکومت به برافراشته نگه‌داشتن پرچم سرکوب و عوارض برنامه‌های اقتصادی و تغییرات ساختاری‌ای که در دهه‌های گذشته در ایران وقوع یافته؛ خشونت سازمان‌یافته علیه زنان را به یکی از وجه مشخصه‌های جامعه ایران تبدیل کرده است. این خشونت سازمان‌یافته تنها ناشی از ایدئولوژی دولت حاکم نیست. نظام کاپیتالیستی و دولت در صحنه‌اش در ایران برای مشروعیت بخشیدن به سیاست‌ها و برنامه‌هایشان تماماً به چنین ایدئولوژی و فرهنگی نیاز دارند.

۲. به دلایل متعددی علی‌رغم قوانین زن‌ستیز اسلامی، امروز زنان نقش بسیار گسترده‌ای در حیطه‌های اقتصادی و اجتماعی دارند؛ و به همین دلیل نه‌فقط در مبارزه علیه حجاب اجباری و دیگر قوانین اسلامی ضد زن، بلکه در همه‌ی عرصه‌های مبارزه حضورشان چشمگیر است. بجزرات می‌توان گفت که طبقه‌ی کارگر ایران امروز بیش از هر زمان دیگری به لحاظ کثرت آحاد خود، زنانه شده است.

۳. جنبش زنان ایران راهی جز گسترش صفوف خود، ایستادن در مقابل دولت حاکم و برنامه‌های اقتصادی آن و همچنین مبارزه گسترده علیه فرهنگ پدر/ مردسالاری که توسط دولت مذهبی موجود بازتولید می‌شود، ندارد. چهل سال پس از انقلاب شکست‌خورده ۵۷ و اعتراضات گسترده زنان علیه دولتی که سکان جامعه را به دست گرفت، همه‌ی شواهد حکایت از ضرورت تغییراتی اساسی دارد؛ و منجی‌ای در کار نیست! به شرکت‌کنندگان در این کارزار/ راهپیمایی و همچنین گردانندگان و دست‌اندرکارانش درود می‌فرستم و متأسفم که به علت بیماری نمی‌توانم در برنامه شرکت کنم.

لیلا دانش

۴ مارس ۲۰۱۹

● پیام یلدا از همراهان کارزار زنان در ایران

این روزها همراه با انتشار روزشمار زمستان پنجاه‌وهفت از صفحه‌ی کارزار، بیشتر متوجه ترتیب وقایع در اون سال‌ها شدم و این‌که زنان با چه سرعتی متوجه نابسامانی و ارتجاعی بودن قدرتی که بر سر کار آمده شدند و عکس‌العمل نشان دادند؛ و با چه ستم آشکار، قدرتمند و قانونی یک‌به‌یک از صحنه‌های اجتماعی که تا اون روز شرکت داشتند و برای به دست آوردن همان میزان مشارکت تلاش کرده بودند هم حذف شدند. امسال در چهلمین سالگرد آن روزها با نفرتی آشکار از عقب‌گردی این‌چنین با آن‌که فیزیکی نمی‌توانم در راهپیمایی سه‌روزه کارزار شرکت کنم قلباً در کنار شما خواهم بود.

یلدا از همراهان کارزار در ایران

۱۲ اسفند ۱۳۹۷

● سروده‌ای از احسان حقیقی،

تقدیم شده به کارزار زنان

با هزاران درود و دست‌مریزاد به یاران کارزار خوشحالم که افتخار این را دارم که در این حرکت عظیم، این مبارزه با ارتجاع که سال‌ها کوشیده که موجودیت نیمی از بدنه‌ی اجتماع را در همه‌ی عرصه‌ها حذف و سانسور کند، همگام هستم.

با مهر سروده‌ای از خودم را در راستای حمایت از این خیزش انقلابی به رفقای کارزار تقدیم می‌کنم:

باد برای گیسوان تو می‌وزید
این است که زوزه کشان
تن می‌کشد بر تیزی صخره‌ها
آفتاب برای لبخندت
و ماه برای رقصت بود
هان، اینک سلسله‌ی ابرهای سوگوار
اگر نرقصی...؟
اگر نیامیزی خشمت را با ترانه‌های شادیت
اگر حضور توامان ستاره و تندر نباشی
اگر...
ماه، آفتاب و باد
! چه کنایه‌های گنگی
دلتنگی دخترکان سرزمین من
خاطره‌های عاشقانه را
از ذهن زمین پاک کرده است.

احسان حقیقی نژاد
مارس ۲۰۱۹

● پیام لاوژه جوادی،

فعال سیاسی کمونیست و فعال جنبش برابری‌طلبی زنان در کردستان عراق به کارزار زنان

اکسیون و تظاهرات سه‌روزه کارزار مبارزه علیه خشونت بر زنان در ۸ مارس امسال را گرامی می‌دارم.

متأسفانه وضعیت جسمی و شرایط موجود اجازه آن را نمی‌دهد تا در میتینگ اعتراضی در چهلمین سالگرد اولین اعتراض میلیونی زنان علیه حجاب اجباری با شما همراه و هم‌آوا باشم و باهم بار دیگر خیابان‌ها را تسخیر کنیم، اما این را بدانید هم‌صدا و همدل با شما و تمام فعالین این کارزار هستم.

هرگاه اسم جمهوری اسلامی به گوشم می‌خورد، مستقیماً بسیاری از صفات این رژیم به مغزم خطور می‌کند، از کشتن، زندان، سرکوب، اعدام، تحمیل کردن فقر و گرسنگی، فاصله‌ی طبقاتی، سرکوب سیاسی، دزدی مسئولین، ظلم و ستم و کودکان کار و...

اما ظلم و جنابیتی که از هر چیز دیگری مغز مرا به خود مشغول می‌کند خشونت سیستماتیک و سازمان‌دهی شده علیه زنان در ایران است. هرگاه به مبارزه

برای آزادی و برابری زنان فکر می‌کنم بدون شک زنان ایران و بخصوص زنان چپ و کمونیست در طول تاریخ بدون دودلی و بی‌وقفه همیشه در صحنه‌ی مبارزه سیاسی و طبقاتی حضور داشته‌اند.

جمهوری اسلامی در مدت این چهل سال متوسل به هر ابزار سازمان‌دهی‌شده‌ای و به‌واسطه‌ی نیروهای سرکوب‌گرش با حجاب اجباری، محدود کردن، ترس خفقان، قوانین ضد زن، نیروی مذهبی و سلفیون اسلامی، خشونت، جداسازی جنسیتی، تهدید و اسیدپاشی با شکنجه و تحقیر نتوانسته است جنبش زنان را سرکوب کند.

این آکسیون شما ادامه‌ی همان نبرد بدون وقفه و پی‌درپی مبارزین زن و مرد در زندان‌های جمهوری اسلامی است که تنها به جرم اندیشیدن برای دنیای بهتر در سیاه‌چال‌های رژیم آخوندی زندانی‌شده‌اند، آکسیون کارزار زنان عملی جسورانه در راستای مبارزه زنان است که روزانه در همه شهرهای ایران با به چالش کشیدن حجاب اجباری به جنگ ایدئولوژی اسلام‌گرایان حکومت آخوندی رفتند و قوانین ضد زن و سنت‌های عقب‌مانده‌اش را به چالش کشیدند.

زنده‌باد ۸ مارس

زنده‌باد مبارزه برای برابری

زنده‌باد کارزار زنان!

لاوژه جوادی

● اصل پیام به زبان کردی:

په‌یامی پش‌تیوانی بۆ هاورێتیان و هه‌لسور‌اوانی کارزار ئاکسیۆن و خۆپیشان‌دانی سه‌ رۆژه‌ی کارزار له‌ دژی توند و تیژی به‌رانبه‌ر ژنان له‌ هه‌شتی ماریسه‌ی هه‌مساڵدا به‌رز ده‌نرخین، به‌داخه‌وه‌ باری ته‌ندروسته‌تیم ده‌رفه‌تم پینادات له‌ شه‌قامدا له‌گه‌ڵتان به‌، به‌لام هه‌ر لێره‌وه‌ هه‌وار ده‌که‌م هه‌وده‌نگتانم. هه‌رکاتیک ناوی کۆماری ئیسلامی ئێران وه‌به‌ر گویم ده‌که‌ویت، به‌کسه‌ر زۆر سیفاتی نه‌و رژیমে‌م ده‌که‌ویته‌ خه‌یال، له‌ کوشتن و زیندان، سه‌رکه‌وبکردن و په‌تی ئه‌عدام، سه‌پاندنی فه‌قر و هه‌ژاری، که‌لینی چینه‌یه‌تی و سه‌رکوتی سیاسی، گه‌ندله‌ی و دزی ده‌سه‌لاتداران، جه‌وساندنه‌وه‌ و ئه‌یشتی مندالان و... به‌لام سیفه‌تیکی تری نه‌و رژیمه‌ که‌ له‌ هه‌مو زیاتر مێشکی من داده‌گریت، خۆشونه‌تی سه‌یسته‌ماتیک و سازماندراوه‌تی دژی ژنان. هه‌رکاتیکیش به‌ر له‌ خه‌بات بۆ ئازادی و په‌کسانی ژنان ده‌که‌مه‌وه‌، به‌یگومان ژنانه‌ی ئێران و به‌تایبه‌ت ژنانه‌ی چه‌پ و کۆمۆنیست به‌ درێژایی ته‌مه‌نی من به‌ بی‌ دودلی و دا‌به‌ران له‌ مه‌یداندا بوون. کۆماری ئیسلامی له‌ ماوه‌ی چه‌ل سه‌ل، به‌ هه‌مو شیوازیکی سازماندراو، به‌ حه‌یجاب به‌رته‌سک کردنه‌وه‌، به‌ ترساندن و تۆقاندن، به‌ یاسای دژه‌ ژنه‌ و حزب الله، توندو تیژی و جیاکاری، به‌ هه‌ره‌شه‌ و ئه‌سه‌یپاشی، به‌ ئه‌شکه‌نجه‌ و سوکایه‌تی نه‌یتوانی له‌ سه‌رکه‌وب کردن ژنانه‌ی ئێران سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست بێنیت. ئه‌م ئاکسیۆنه‌ی ئه‌وه‌ درێژه‌ی ئه‌و خه‌باته‌ دانه‌به‌راو و به‌رده‌وامیه‌ که‌ هه‌ر ئه‌ستا ده‌یان رابه‌ر و هه‌لسور‌اوی کرێکاری ژن و په‌یاو له‌ به‌ندیکه‌خانه‌کانی کۆماری ئیسلامی ته‌نها له‌ سه‌ر به‌ر و باووریان و کار و چالاکیان بۆ دونه‌یه‌کی باشتر به‌ندکران، ئه‌م ئاکسیۆنه‌ی ئه‌وه‌ درێژه‌ی خه‌باتی ئه‌وژنانه‌یه‌ که‌ رۆژانه‌ له‌ سه‌رتاسه‌ری ئێران ته‌نها به‌ فریدانی له‌چه‌که‌کانیان به‌زار له‌ تابوتی ئه‌و نیزامه‌ ده‌دن. سه‌رکه‌وتوبن، بژی هه‌شتی ماریسه‌، بژی خه‌بات له‌په‌ناوی په‌کسانی بژی کارزار!

لاوژه‌ جه‌واد هه‌لسور‌اوی سیاسی کۆمۆنیست و هه‌لسور‌اوی بزوتنه‌وه‌ی په‌کسانیه‌خوازی ژنان له‌ کوردستانی عه‌راق

● حمایت نشریه‌ی «رهایی زن» از کارزار سه‌روه‌ی زنان

Rahai Zan.Org سازمان رهایی زن
The Organization for Emancipation of Women

Long Live 8th March, the International Women's Day

تظاهرات و راهپیمایی بمناسبت ۸ مارس روز جهانی زن

سازمان رهایی زن همکار با "سازمان زنان هشت مارس ایران - افغانستان" و دیگر سازمانها در کارزار سه روز زنان در شهرهای هامبورگ، دنهاگ و در بروکسل مقابل سفارت ایران شرکت میکنند و از کلیه معاضدین آزادی و برابری دعوت میکنند به این راهپیمایی ها بیوند! سازمان رهایی زن - واحد بلژیک

Long live Freedom and Equality

Wednesday, March 6, 2019 at 2 PM – 4 PM
Hamburg, Bebelallee 18, U2, Haltestelle Lattenkamp

Thursday, March 7, 2019 at 3 PM – 5 PM
Den Haag Centraal Station

Friday, March 8, 2019 at 2:30 PM – 3:30 PM
Venue Franklin Roosevelt 15, 1050 Ixelles, Belgium

نشریه‌ی شماره‌ی ۷۰ «رهایی زن» در کنار بازنشر اطلاعیه‌ی شماره‌ی چهار کارزار زنان، با شرکت در تظاهرات سه‌ روزه‌ی کارزار زنان در هلند و بلژیک و آلمان، حمایت خود را از این کارزار اعلام کرده‌اند. (فوریه ۲۰۱۹)

● پیام تشکل سراسری «پیلای فادیمه را هرگز فراموش نکنید»

در حمایت و شرکت در راهپیمایی کارزار زنان، پژواک صدای ۴۰ سال مبارزات زنان ایران باشیم. در هشت مارس امسال به حق در دفاع و حمایت از ۴۰ سال مبارزه و تلاش هرروزه‌ی زنان و مردان آزادی‌خواه و برابری طلب در ایران علیه رژیم آپارتاید جنسی اسلامی، ما نیز هم‌صدا با تمام نهادها و سازمان‌های مدافع حقوق زنان حمایت و شرکت خود در این کارزار را اعلام می‌کنیم و همه انسان‌های برابری‌طلب و مدافع حقوق زنان می‌خواهیم با حمایت و پیوستن‌شان به این کارزار در دفاع از مبارزات زنان آزادی‌خواه در ایران از مبارزات آن‌ها حمایت نمایند. مبارزه علیه آپارتاید جنسی رژیم اسلامی در ۴۰ سال حاکمیت این رژیم در ایران یکی از خصیصه و مشخصه‌ی مبارزات مردم ایران علیه رژیم اسلامی بوده است. در اعتراضات مردم مبارز ایران از دی‌ماه ۱۳۹۶ تاکنون زنان با حضورشان در این اعتراضات، از زیر پا نهادن قوانین اسلامی در رعایت حجاب تا رقص و موزیک و جشن و شادی تا تلاش بی‌نظیر و ابتکار دختران خیابان انقلاب در پرت کردن حجاب‌های‌شان و ده‌ها و صدها ابتکار دیگر زنان برای زیر پا نهادن قوانین ضد زن اسلامی بخش مهم و جدائی‌ناپذیر از اعتراضات این دوره مردم در جامعه ایران است. ما ضمن حمایت از مبارزات زنان در ایران در این کارزار تلاش خواهیم کرد صدای اعتراض آن‌ها باشیم. باید هشت مارس امسال مهر و تأکید بر این مبارزات زنان در ایران را بر خود داشته باشد. شکی نیست که تلاش و مبارزه‌ی زنان در ایران خواهد توانست با عقب راندن اسلام سیاسی در ایران تأثیرات به‌مراتب فرامنطقه‌ای بر مبارزات زنان در خاورمیانه و حتی در همین کشورهای غربی که امروزه اسلام سیاسی تلاش می‌کند تحقیر بی‌حقوقی و ابقای قوانین ارتجاعی ناموس‌پرستی را به نرم این جوامع - در برخورد به زنان و دخترانی که از این کشورها آمده‌اند تحمیل کند - خواهد داشت. زنده‌باد ۸ مارس روز جهانی زن زنده با بی‌حجابی

نهاد سراسری پیلاو فادیمه را هرگز فراموش نکنید!
National association against honor related violence
 ۳ مارس

● **پیام مینو جلالی، از زنان حاضر در خیزش اسفند ۵۷**

با درود به شرکت‌کنندگان «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران» و با سلام و ستایش بر تمامی زنان مبارز در ایران که مشعل مبارزه برای آزادی و برابری را در چهل سال گذشته روشن و فروزان نگهداشته‌اند. من و شما زنان در تبعید، خود را بخشی از مبارزه‌ی عادلانه‌ی زنان در ایران می‌دانیم، گرچه چون آنان آماج سرکوب مستمر و سبانه‌ی دولتی نیستیم. اگرچه در هشتم مارس به علت تبعید نمی‌توانیم در ایران در کنار زنان مبارز گام برداریم، اما در این روز دور از آنان ولی با آنان علیه خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران هم‌صدا خواهیم بود. آن چه از روز هشتم مارس ۱۳۵۷ و تظاهرات باشکوه آن بیشتر به خاطر دارم و خواهم داشت، هیجان و امید بود که سرتاپای وجودم را فراگرفته بود. هیجان از این‌که با موج بی‌شماری از زنان، از اقشار و سنین مختلف، هم‌گام و هم‌صدا بودم و امید به این‌که این سیل خروشان بتواند سودای آنان را که خواستار اعمال هنجارهای ۱۴۰۰ ساله بر زنان بودند در هم کوبد. بدون تردید دوستان بسیاری در پیام‌شان خاطرات خود را از آن چند روز سرشار از مقاومت و همبستگی به نحو شیوایی بیان داشته‌اند؛ اما پرسشی که ناگزیر طرح است این‌که چرا این وسعت مخالفت و در پی آن عقب‌نشینی موقت رژیم، نتوانست در نهایت مانع از سرکوب گسترده زنان و نقض حقوق‌شان گردد. پاسخ به این پرسش برای آینده‌ی مبارزات ما زنان اهمیتی ویژه دارد. در این ارتباط بجاست که به یادآوریم که سه روز قبل از تظاهرات زنان همایش بسیار وسیعی از گروه‌های دمکراتیک و چپ در احمداًباد (حوالی تهران) صورت گرفت. این دو کنش عظیم حاکی از حضور دو جریان وسیع در صحنه‌ی مبارزه علیه رژیم است؛ اما متأسفانه جریان حامی عدالت اجتماعی و دموکراسی و حرکت زنان برای احراز برابری نتوانستند به‌طور ارگانیک به هم بپیوندند. این انفصال به نظر من از جمله دلایل موفقیت رژیم در سرکوب همگان به‌ویژه زنان است. امید آن است که بتوانیم در مبارزات‌مان پیوندی ارگانیک با تمامی جریان‌های دمکراتیک و عدالت‌جویانه برقرار سازیم.

و با آرزوی آزادی و برابری زنان در ایران

مینو جلالی

لندن، مارس ۲۰۱۹

● **پیام هتاو عبدالهی، روزنامه‌نگار و فعال حقوق زنان**

با سلام و درودی بی‌پایان به فعالین کارزار زنان هشت مارس ۴۰ سال است زنان ایران تحت حاکمیت رژیم اسلامی از ابتدایی‌ترین حقوق انسانی خود محروم‌اند. قوانین ضد زن تصویب و ارکان دولتی موظف به اجرای آن گشتند. قوانین برده‌دارانه‌ای که فرودستی را بر زنان تحمیل کرد. خشونت سازمان‌یافته از روزهای اول سر کار آمدن جمهوری اسلامی علیه زنان تبلیغ و تحمیل شد و سعی در عقب‌نشینی زنان از عرصه‌های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی داشت. زنان مبارز از همان اوایل انقلاب به ماهیت زن‌ستیزی رژیم پی بردند. خشونت، فحشا، فقر، اعتیاد، خودکشی و کشتن زنان زیر لوای ناموس همه نتیجه‌ی تبعیض سیستماتیک علیه زنان، فقر اقتصادی حکومتی و فرهنگ زن‌ستیزی در جامعه و خانواده است. حاکمیت رژیم عامل اصلی زن‌ستیزی و به وجود آمدن ناهنجاری‌های درون جامعه بوده و تلاش در تشدید آن دارد. در چهل سال گذشته کسانی که با حجاب اجباری مخالفت کردند، با تبعیض و خشونت سیستماتیک دولتی روبرو شدند. تبعیض و خشونت، از دست دادن شغل در صورت مخالفت با حجاب اجباری در ادارات، کنترل، توهین، تحقیر و تهدید توسط ارکان دولتی، زندان، تجاوز و شکنجه و اعدام تبدیل به بخشی از تجربیات روزانه زنان ایران شد.

میلیون‌ها نفر از زنان در ایران که بیش از نیمی از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند گرفتار انواع مختلف خشونت به خاطر جنسیت‌شان هستند و از تبعیض مضاعف در جامعه رنج می‌برند. خشونت علیه زنان در ایران با تبعیض نژادی، قومیتی، مذهبی، هویت جنسی، وضعیت اجتماعی، طبقه، سن، شرایط اقتصادی و... ترکیب شده‌است. امروزه زنان که بدن و جایگاه اقتصادی و حضور اجتماعی‌شان همیشه سرکوب شده با همین تابوها به جنگ مخالف‌شان آمده‌اند، زنان دیگر نه تنها ساکت نمی‌شوند بلکه هر روز صدای‌شان بیشتر در جامعه شنیده می‌شود آنان با شجاعت با برداشتن حجاب به‌گونه‌ای ساختارشکنانه علیه یکی از نمادین‌ترین ارزش‌های ایدئولوژیک نظام اسلامی قد برافراشته‌اند. مبارزه‌ای که کلیت نظام را به چالش کشیده است.

آزادی زنان ایران در گرو اتحاد و همبستگی در راستای برچیده شدن حاکمیت جمهوری اسلامی و بنیاد نهادن سیستمی سوسیالیستی است. در آستانه‌ی فرارسیدن ۸ مارس روز جهانی زن همبستگی خود را با کارزار زنان اعلام می‌دارم. زنده‌باد اتحاد و همبستگی!

هتاو عبداللہی روزنامه‌نگار و فعال حقوق زنان

۲۸ فوریه ۲۰۱۹

● پیام فراست صالحی، فعال سیاسی و فعال زنان به کارزار زنان

چهل سال از مقاومت و مبارزه‌ی پیگیر زنان علیه رژیم زن‌ستیز مذهبی و سرمایه جمهوری اسلامی می‌گذرد.

زنان در این مدت فراز و نشیب‌های مبارزاتی زیادی را تجربه کرده و دستاوردهایی داشته‌اند و رژیم را در بسیاری موارد به عقب‌نشینی وادار کرده‌اند. جنبش زنان ایران و از جمله کارزار زنان می‌تواند و باید سنگر محکم در ادامه‌ی مبارزه برای احقاق حقوق برابری‌طلبی زنان در ایران باشد. آزادی زن در گرو پیشبرد یک مبارزه پیگیر و همه‌جانبه‌ی طبقاتی میسر خواهد شد و بی‌گمان کارزار زنان در این امر انقلابی پیروز می‌گردد.

امسال در گرمی‌داشت روز جهانی زن کارزار زنان راهپیمایی سه‌روزه‌ای را در سه کشور اروپایی تدارک دیده تا صدای اعتراض زنان علیه قانون ضد زن را به گوش تمام جهانیان برساند و بار دیگر و در این روز اتحاد و همبستگی زنان را در سراسر جهان به هم پیوند زند. دوستان مبارزه و حرکت انقلابی شما را تبریک گفته و قابل پشتیبانی و تقدیر می‌دانم. پیروزی از آن ماست رفقا!

موفق باشید!

فراست صالحی، فعال سیاسی و فعال در عرصه‌ی زنان

استکھلم - ۲۸ فوریه ۲۰۱۹

● پیام سهیلا قادری و عزیز ماملی به کارزار زنان

دوستان عزیز

در چهلمین سالگرد خیزش و جهش زنان ایران علیه حجاب اجباری با شما هم‌نوا و هم‌آوا می‌شویم و خشونت‌های دولتی، سیاست‌ها، روش‌ها و کردارهای ضد زنان را در جمهوری اسلامی ایران به‌شدت محکوم می‌کنیم.

مبارزه برای تأمین آزادی و برابری حقوق زنان در رژیم سرکوبگر و زن‌ستیز جمهوری اسلامی با مبارزه برای رهایی از فرهنگ پدر/مردسالارانه و جدایی دین از دولت در سراسر جهان هماهنگ است و باید گفت که این کارزار جهان‌شمول است و ابعاد بسیار گسترده‌ای دارد.

اکنون که مردم ایران برای در هم پیچیدن طومار رژیم ضد بشری جمهوری اسلامی به مبارزات خود ادامه می‌دهند و زنان و مردان مبارز با شدیدترین آزارها و شکنجه‌ها روبرو هستند مسئله حقوق زنان در آینده ایران و در فردای گذار از جمهوری اسلامی یکی از معضلات جامعه را تشکیل می‌دهد و باید در صدر همه‌ی برنامه‌های سازمان‌های مترقی و دموکراتیک قرار داشته باشد.

ما به مبارزات و تلاش‌های بی‌وقفه‌ی شما برای رهایی زنان ایران و بنیاد نهادن جامعه‌ای دموکراتیک نهایت ارج می‌نهمیم و پیروزی‌تان را در این راه صمیمانه آرزو مندیم.

سهیلا قادری، عزیز ماملی

پاریس، اول مارس ۲۰۱۹

● پیام آن‌اهیتا رحمانی از زنان حاضر در خیزش اسفند ۵۷

پیام همبستگی با تظاهرات سه‌روزه‌ی کارزار زنان

با درودهای فراوان و همبستگی با شما برای اقدام مبارزه‌جویانه‌تان در همبستگی با مبارزات چهل‌ساله زنان ایران علیه حجاب اجباری و علیه رژیم زن‌ستیز جمهوری اسلامی. امید دارم که در این تظاهرات سه‌روزه، بتوانید صدای فریاد چهل سال مبارزه پیگیرانه و شجاعانه‌ی زنان ایران علیه مردسالاری و حجاب اجباری را به گوش جهانیان برسانید.

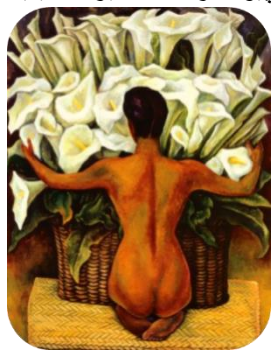

در ۱۷ اسفند ۵۷ زمانی که در تظاهرات عظیم زنان علیه حجاب اجباری شرکت کردم هنوز باور نداشتم که این آغاز یک دوره‌ی تاریک برای مردم ایران به‌ویژه زنان خواهد بود و ممکن است چهل سال به طول انجامد. زمانی که در این تظاهرات فریاد می‌زدیم «ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم» هنوز نمی‌دانستیم که حکم حجاب اجباری برای مرتجعین تازه به قدرت رسیده حکم بیرقی است که مختصات حکومت اسلامی بر آن نقش بسته است. نمی‌دانستیم بلایی که سر ما نازل شد قرار است بر سر کل جامعه نیز بیاید. هرچند پیگیری مبارزات زنان علیه حجاب اجباری در ۸ مارس ۱۳۵۷ به مدت ۵ روز، رژیم را به عقب‌نشینی واداشت اما جمهوری اسلامی توانست در فرصت‌های بعدی انتقام خود را از آن زنان مبارز و آگاه بگیرد. جمهوری اسلامی که از روز اول سرکوب انقلاب را در دستور کار خود قرار داده بود توانست با سببیت تمام و با اعمال جنایت، با زندان و شکنجه، با قتل‌عام و اشاعه جهل و خرافات، چهل سال بر مردم ایران حکومت کند و ستم استعمار و فقر و فلاکت و فحشاء و اعتیاد را وسیع‌گسترش دهد؛ اما این حکومت هرگز نتوانست مقاومت و مبارزه مردم به‌ویژه مبارزات زنان را خاموش کند بلکه دامنه این مقاومت به‌مرور زمان هرچه وسیع‌تر و عمیق‌تر گردید.

متأسفانه آن دوره اهمیت و نقش مبارزه علیه حجاب اجباری در ۸ مارس ۵۷ از سوی جنبش کمونیستی درک نشد و این امر پیامدهای مخربی در روند تحولات بعدی جامعه ایران به بار آورد. کمونیست‌ها اهمیت حیاتی آن مبارزه را درنیافتند، فعالانه به حمایت از آن برخاستند و نتوانستند آن را با افق و دورنمای انقلاب کمونیستی پیوند زنند. جنبش کمونیستی آن زمان نتوانست بر پایه این حقیقت فکر و عمل کند که «اگر رهایی زنان بدون کمونیسم قابل‌تصور نباشد؛ کمونیسم نیز بدون رهایی زنان قابل‌تصور نیست!» حقیقتی که در پی انقلاب اکتبر روسیه، توسط آنیسا آرماند از رهبران برجسته‌ی رهایی زنان کشف شد.

اکنون نیز در شرایط حساسی به سر می‌بریم. رشد مبارزات روزافزون اقشار و طبقات مختلف علیه جمهوری اسلامی به‌ویژه شورش و طغیان زنان جمهوری اسلامی را در تنگنا و پرسش بودن‌بود قرار داده‌است. این وضعیت تمامی نیروهای طرفدار نظم کهنه از درون و بیرون رژیم را به تکاپو واداشته تا به هر طریقی ستون‌های دولت ارتجاعی را حفظ کنند. بسیاری از اپوزیسیون‌های بورژوایی در حال تدارک‌اند که چگونه مبارزات مردم من‌جمله زنان علیه حجاب اجباری را تحت کنترل و مهار خویش درآورند و برای مقاصد سیاسی خویش به کار گیرند. در چنین شرایطی که همه‌ی نیروهای سیاسی فعال در جامعه تلاش می‌کنند افق و دورنمای خود را در مقابل زنان قرار دهند، بیش از هر زمانی لازم است تلاش شود که مبارزات زنان با افق و آلترناتیو کمونیستی پیوند خورد تا مانع از آن شود که آلترناتیوهای بورژوایی از انرژی زنان بهره‌برداری کنند. تاریخ بارها ثابت کرده است که اگر نیروهای کمونیستی در رأس جنبش‌های اجتماعی قرار نگیرند، بدون شک دیر یا زود نیروهای بورژوایی رهبری آن را در کف خواهند گرفت. از این‌رو تلاش عمیق و گسترده‌ای از زنان

کمونیست طلبیده می‌شود تا فعالانه پیشرفته‌ترین تئوری‌های کمونیستی را با مبارزات جاری پیوند زنند؛ مسیری کیفیتاً متفاوت ترسیم کنند تا مقدمات برای برقراری جامعه سوسیالیستی نوین فراهم شود. جامعه‌ای که بر تارکش نوشته باشد: «تا زمانی که یک زن در جهان تحت ستم باشد، هیچ‌کس به‌واقع آزاد نیست.»

آناهیتا رحمانی
۲۵ فوریه ۲۰۱۹

● پیام جامعه زنان آزاد شرق کوردستان (کژار)

تا زن آزاد نگردد، جامعه آزاد نمی‌گردد!

جامعه‌ی ایران از زمانی که خود را شناخته همواره تحت استبداد و سرکوب شدید قرار داشته، استبداد و خفقان، جامعه‌ی ایران را از توسعه و پیشرفت بازداشته و در این میان هر زمان زنان بودند که نتایج فشار و ترور ناشی از قدرت‌طلبی را تحمل کرده‌اند و از زمانی که به تبعیض نسبت به حقوق خود آگاه شده‌اند مبارزات آنان آغاز شده است. جنبش زنان در تمامی دنیا صرف‌نظر از هدف و انگیزه هر زمان به‌عنوان خطری علیه موجودیت حکومت و قدرت قلمداد شده است. جنبش زنان در ایران نیز از این قاعده مستثنا نبوده است. با نگاهی به تاریخ ایران خواهیم دید زنان در تمامی جنبش‌ها و حرکت‌های اجتماعی حضوری فعال داشته‌اند، تجارب نشان می‌دهد اگر مسئله‌ی زنان به‌عنوان یک مسئله‌ی اصلی در رأس اهداف انقلاب و جنبش‌ها قرار نگیرد، شکست آن حتمی خواهد بود. انقلاب‌های سوسیالیستی بدون عنصر مبارزه برای رهایی زنان اصولاً به اهداف خود نخواهد رسید.

جنبش زنان می‌تواند به جریانی تعیین‌کننده در صحنه‌ی سیاسی جامعه گردد چراکه آزادی و رهایی زنان از قیدوبند جوامع سنتی در واقع رهایی انسان‌ها از سلطه‌ی طبقاتی است. در این بین نیابست نقش اتحاد زنان را در دستیابی به آزادی نادیده انگاشت. یکی از موانع اصلی بر سر راه همبستگی زنان، عدم شناخت منافع جمعی است. اگر سازمان‌ها و نهادهای مستقل زنان، مشکلات و مسائل تمامی زنان را سواى تفاوت‌های فرهنگی، دینی، مذهبی و نژادی را در دستور برنامه‌های خود قرار دهند می‌توان به موفقیت و کسب دستاوردهای آنان امیدوار بود. ما همچون جامعه‌ی زنان آزاد شرق کوردستان (kjar) هشت مارس را به‌تمامی زنان آزادی‌خواه و دموکراسی‌طلب تبریک گفته و گام کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران را مهم و پژواکی برای اتحاد و همبستگی تمامی زنان با باورمندی‌های متفاوت می‌بینیم و بر این باوریم تا زن آزاد نشود، جامعه آزاد نمی‌گردد.

زن، زندگی، آزادی! (ژن، ژیان، نژادی!)

پیروز باد اتحاد و همبستگی نیروهای انقلابی!

جامعه زنان آزاد شرق کوردستان (کژار)

مارس ۲۰۱۹

● پیام گولاله مروتی از نروژ به کارزار زنان

کمیته‌ی روز جهانی زن در Kongsvinger نروژ، از تلاش‌های زنان ایرانی برای دستیابی به حقوق برابر، حق آزادی بیان و نیز آزادی مذهبی به‌طور قاطع حمایت می‌کند. ما معتقدیم هیچ زنی به خاطر جنسیت‌اش نباید تحت هیچ شرایطی محدود گردد.

با درودهای متحدانه

گولاله مروتی،

فوریه ۲۰۱۹

● پیام شبکه زنان استکهلم به کارزار زنان

در حمایت از راهپیمایی سه‌روزه‌ی کارزار مبارزه با خشونت علیه زنان

در چهلمین سال مقاومت زنان در سال ۱۳۵۷ و چهل سال مبارزه زنان علیه رژیم

مذهبی و سرمایه‌داری جمهوری اسلامی از سوی «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران» کارزاری سه‌روزه برپا می‌شود. روزهای ۶ تا ۸ مارس در سه کشور اروپایی و در شهرهای هامبورگ، دناخ و بروکسل زنان مبارز راهپیمایی خواهند کرد.

شبکه‌ی زنان از این کارزار پشتیبانی و همه‌ی آزادی‌خواهان را به شرکت در آن دعوت می‌کند. باشد که با مبارزات خود ریشه‌های ستم بر زنان را آماج قرار دهیم و سهم خود را در از میان برداشتن هرگونه سلطه بر زنان و ایجاد دنیایی فارغ از سلطه‌ی انسان بر انسان ادا نماییم.

بیستم فوریه ۲۰۱۹

● پیام کمیته‌ی مستقل یادمان کشتار زندانیان سیاسی دهه‌ی شصت (واشینگتن‌دی‌سی) به کارزار زنان و اعلام برنامه روز جهانی زن

زنان ما در زمینی سخت رویدند، جوانه زدند و بالیدند.

گر من از سرزنش مدعیان اندیشم

شیوه مستی و رندی نرود از پیشم

اولین پیام انسان‌ستیزی جمهوری اسلامی از زبان خمینی در اسفندماه ۵۷ علیه زنان جاری گشت و از آن زمان، زنان ما همواره مورد هجوم وحشیانه قرار گرفتند. ولی آنان از پای ننشستند و در ۱۷ اسفند ۵۷ خود را علیه حجاب اجباری و زن‌ستیزی رژیم سازمان دادند، تظاهرات عظیم روز زن را به وجود آوردند و از آن پس بی‌وقفه مبارزه نمودند. از طریق قوانین زن‌ستیز حقوق آنان پایمال شد. در خانه نگاه‌داشتن زنان در دستور کار قرار گرفت. نه تنها آنان را از قضاوت، بلکه از کلیه‌ی مشاغل قانونی و قضایی برکنار کردند و اینان گفتند نه: نمی‌خواهیم برده بمانیم. پس به بندشان کشیدند و زندان‌ها را لبریز از مبارزان زن کردند... باز از پای ننشستند.

رژیم از زنان آگاه بیم دارد و سعی بر آن داشت که دانشگاه را از زنان خالی نماید. بیش از ۶۰ درصد دانشجویان دانشگاه‌ها را دختران تشکیل می‌دهند. در سیاست و جامعه و هنر به زنان تعرض نمودند ولی زنان با سربلندی در تمامی عرصه‌ها بالیدند. حجاب را هرگز برناتافتند، همواره خار چشم جمهوری اسلامی گشتند و به اشکال متفاوت مبارزه را ادامه دادند.

دختران مبارز خیابان انقلاب حجاب از سر برکنند و همچون طاهره قره‌العین گفتند نه و همین زنان آزاده بودند که در مقابل سیستم به هرگونه و شکل در خانه و در اجتماع ایستادند و فریاد برآوردند دیگر بس است: آزادی و برابری بدون قید و شرط بین زن و مرد در کلیه امور خواست اساسی ماست. ما از کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران و از برگزارکنندگان این کارزار حمایت می‌کنیم و برایتان آرزوی موفقیت داریم و در حمایت از جنبش زنان در ایران و هم‌صدا با شما ما در روز ۷ مارس در مقابل دفتر رژیم در واشینگتن دی‌سی خواهیم بود تا صدای دختران خیابان انقلاب را به گوش مردم برسانیم.

کمیته مستقل یادمان کشتار زندانیان سیاسی دهه ۶۰ - واشینگتن دی سی

۲۱ فوریه ۲۰۱۹

● پیام به زبان انگلیسی:

We stand with you and the Iranian women in honor of International Women's Day.

We commend your struggle to demand equality and justice in Iran. We stand with those beaten, tortured, raped, imprisoned and executed in the past 40 years. We stand here today, our hearts in our hands, to remember the courageous Iranian women who lost their lives fighting for equality and justice for themselves, and for their daughters, for American daughters, for the daughters of Afghanistan, Turkey, South Africa and beyond. Iranian women's struggle is our struggle: it belongs to the world and it is unifying our struggle for equality, and we are here to consolidate our unity. We will join KARZAR in the street of Washington DC to demand gender equality, and to defy the gender-apartheidist policies of the Islamic Republic. In solidarity with women in Iran we will be in front of regime office in Washington DC on March 7th, 2019 at 12 pm. Also on March 9th we will have night of reflection, unity, music, and poetry.

Yadman 1988 Massacre in Iran- DC

Feb 21, 2019

#Long_live_International_Solidarity
#Women_s_karzar_3_day_rally
#40_years_women_s_struggle_in_Iran

● حمایت مهنوش موسوی در فیس‌بوک از کارزار زنان
۲۲ فوریه ۲۰۱۹

● پیام زنان حزب چپ برمن/آلمان به کارزار زنان

زنان عزیز ایران و افغانستان!

ما زنان حزب چپ برمن در فکر و قلبمان با شما هستیم. از راهپیمایی سه روزه‌ی شما حمایت کرده و آن را تحسین می‌کنیم.

DIE LINKE.
LANDESVERBAND BREMEN

ما از کمپین مبارزاتی شما در برابر خشونت‌های دولتی، اجتماعی و خانوادگی علیه زنان در ایران حمایت می‌کنیم.

ما برای راهپیمایی پر قدرت شما در هامبورگ، لاهه و بروکسل آرزوی موفقیت‌های فراوان داریم.

ما همچنین در برمن در راهپیمایی خود به شما می‌اندیشیم و کمپین شما را هم معرفی خواهیم کرد.

همراه با دروهای صمیمانه
۲۵ فوریه ۲۰۱۹

● اصل پیام به زبان آلمانی:

Liebe Frauen aus dem Iran, Afghanistan.

Wir, die Frauen AG DIE LINKE Bremen, sind in Gedanken und im Herzen bei euch. Wir unterstützen und bewundern euch bei eurem dreitägigen Marsch.

Wir unterstützen eure Kampagne gegen die staatliche, gesellschaftliche und häusliche Gewalt gegen Frauen im Iran.

Wir wünschen euch viel Erfolg und Stärke bei eurem Marsch in Hamburg, Den Haag und Brüssel.

Wir werden auch hier in Bremen demonstrieren und dabei an euch denken und über euch berichten!

Herzliche Grüße

● پیام کمیته‌ی حمایت از مبارزات کارگران و زحمتکشان ایران - هلند

به مناسبت ۸ مارس روز جهانی زن علیه خشونت بر زنان.

بدون حضور زنان هیچ انقلابی به پیروزی نمی‌رسد.

اکنون که حاکمیت چهل‌ساله رژیم زن‌ستیز اسلامی، شرایطی اسفبارتر از همیشه را بر زنان در ایران تحمیل کرده، تلاش برای رهایی فردی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی واقعی برای زنان به‌عنوان نیمی از بدنه‌ی جامعه، بخش عمده‌ای از آرمان‌های انسانی با هدف سوسیالیستی را در برمی‌گیرد. در همین رابطه، ما کمیته‌ی حمایت از کارگران و زحمتکشان ایران در هلند، ضمن حمایت از راهپیمایی سه‌روزه‌ی شما، رفقای کارزار، هر تلاش انقلابی برای رساندن صدای اعتراضی حق‌طلبانه‌ی زنان به گوش جهان در هشت مارس، روز جهانی زن را ارزش می‌گذاریم.

موفقیت را برای‌تان آرزو مندیم!

رژیم زن‌ستیز در ایران نابود باید گردد!

پیروز باد اتحاد و همبستگی نیروهای انقلابی، سوسیالیست و کمونیست!

کمیته حمایت از مبارزات کارگران و زحمتکشان ایران - هلند

آمستردام - هلند، فوریه سال ۲۰۱۹ (بهمن ۱۳۹۷)

Kargar.nl@gmail.com: تماس

● پیام کنفرانس زنان شهر برمن/آلمان به کارزار زنان

زنان عزیز ایران،

ما متحدانه در برنامه‌ی راهپیمایی ۳ روزه - از ۶ تا ۸ مارس ۲۰۱۹ - در کنار شما هستیم. در فراخوان‌مان برای راهپیمایی ۸ مارس در شهر برمن، از کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران با این ایده حمایت کرده‌ایم: «همبستگی را زندگی کردن، برای ما به این مفهوم است: همراه هم مبارزه می‌کنیم برای حقوق، رهایی و آزادی زنان. ما همبستگی جهانی را زندگی می‌کنیم و بخشی از جنبش جهانی زنان هستیم.»

زمانی که شما در هامبورگ، دن‌هاگ و بروکسل در خیابان هستید و یک سیگنال قوی را به نمایش می‌گذارید، ما در برمن راهپیمایی خواهیم کرد و هم‌زمان اطلاعات مربوط به مارش ۳ روزه‌ی شما را هم منتشر می‌کنیم.

ما از این همکاری فزاینده بسیار خوشنودیم!

با آرزوی موفقیت فراوان!

کنفرانس زنان شهر برمن - ۲۲ فوریه ۲۰۱۹

● اصل پیام به زبان آلمانی

Liebe Frauen aus dem Iran,

wir sind solidarisch an eurer Seite beim dreitägigen Marsch vom 6.-8.März 2019. Wir unterstützen eure Kampagne gegen die staatliche, gesellschaftliche und häusliche Gewalt gegen Frauen im Iran, in unserem Aufruf zum 8.März in Bremen heißt es: "Solidarität leben bedeutet für uns: Wir kämpfen gemeinsam für Frauenrechte, Emanzipation und Befreiung. Wir leben internationale Solidarität und sind Teil der Weltfrauenbewegung."

Während ihr in Hamburg, Den Haag und Brüssel auf der Straße seid und ein starkes Zeichen setzt, werden wir in Bremen demonstrieren und dabei auch über euren dreitägigen Marsch informieren.

Wir freuen uns über die wachsende Zusammenarbeit.

Viel Glück!!!

Stadtfrauenkonferenz Bremen, 22.02.19

● بیانیه سازمان زنان هشت مارس برای کارزار زنان

به مناسبت ۸ مارس روز جهانی زن

متحد برای عملی کردن یک فراخوان جسورانه

هشت مارس، روز شورش و طغیان، روز مبارزه‌ی همه‌ی زنان در سراسر جهان علیه ستم جنسیتی فرامی‌رسد. زنان «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران»، در تدارک سه روز راهپیمایی بزرگ به مناسبت ۴۰ امین سالگرد خیزش زنان علیه

حجاب اجباری، هستند. زنان کارزار قصد دارند، پژواک صدای معترض میلیون‌ها زنی باشند که به اشکال مختلف علیه حجاب اجباری و قوانین خشونت‌آمیز مبتنی بر شریعت اسلامی، مبارزه کرده و می‌کنند. صدای زنانی باشند که امروزه خواست آزادی پوشش را تقاضا نمی‌کنند، بلکه آن را به دست توانای خود در سطح جامعه، عملی می‌کنند. صدای میلیون‌ها زنی باشند که حاضر نیستند شلاق دین، خرافه و سنت‌های عقب‌مانده را تحمل کنند. صدای میلیون‌ها زنی باشند که فرهنگ پدر/مردسالاری را بر نمی‌تابند. زنان کارزار می‌خواهند در خیابان‌های هامبورگ (آلمان)، دن‌هاگ / لاهه (هلند) و بروکسل (بلژیک) در روزهای ۶، ۷ و ۸ مارس صدای رسای زنان خیابان انقلاب که بخشی از میلیون‌ها زن منجر از حجاب اجباری هستند را چنان منعکس کنند تا الهام‌بخش زنانی باشند که در زندان حجاب، اسیرند...

• نسخه‌ی کامل این پیام در بخش بیانیه‌ها درج شده است.

سازمان زنان هشت مارس (ایران - افغانستان)

فوریه ۲۰۱۹

● پیام جهان از همراهان کارزار زنان

رفقای گرامی در کارزار زنان

دو هفته‌ای است که در محل واقعی اقامت نیستم و دسترسی به امکانات اینترنتی هم نداشتم که به همین دلیل پاسخ به سوال شما تا این لحظه امکان‌پذیر نبوده است.

برادرم یکی از نزدیک‌ترین رفقای زندگی‌ام بیمار است و شاید سخت‌ترین و تلخ‌ترین روزهای زندگی‌اش را می‌گذراند. متأسفانه نمی‌توانم در این اعتراض آگاهانه شرکت نمایم؛ اما با تمام وجودم به تلاشی که می‌کنید باور دارم و برای به ثمر رسیدنش و دسترسی به برابری انسان که در رهایی زن از ستم مضاعف معنی و شکل خواهد گرفت به سهم توانایی و دانشم کوشش می‌کنم.

تلاش شما رفقا را ارج می‌گذارم و پیروزی آن را همگام با شما پیگیری می‌کنم. شاد و سرفراز و پیروز باشید.

جهان،

۲۲ فوریه ۲۰۱۹

● حمایت هنری منصور علوی از کارزار زنان

«زن علیه خشونت»

رنگ آکرلیک روی بوم، ۷۰×۵۰ سانتیمتر، ۲۰۱۹

به مناسبت ۸ مارس، روز جهانی زن

تقدیم به «کارزار مبارزه علیه خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان»

منصور علوی - m-alavi.com

فوریه ۲۰۱۹

● پیام گوهر معمارزاده به کارزار زنان

با درود به شما رفقای گرمی در کارزار زنان علیه خشونت
دستان را به گرمی می‌فشارم.

۸ مارس برابر با ۱۷ اسفند ۱۳۵۷ چراغی درخشان در مبارزات زنان ایران است که در تاریخ حکشده است. جمهوری اسلامی از بدو به قدرت رسیدنش با سرکوب زنان آغاز به کار کرد. تحمیل حجاب و پوشش اجباری عیان‌ترین نمود نقض آزادی زنان بود.

ارمغان جمهوری اسلامی برای مردم ایران فقر و فلاکت، نابرابری، تهیدستی، تن و جان فروشی، اعتیاد، کارتن‌خوابی و حاشیه‌نشینی و قتل و شکنجه بوده است.

مبارزات زنان به وسعت جهان زنده هست و ادامه دارد و زنان آزاده ایران در طول ۴۰ سال عمر ننگین جمهوری اسلامی علیه آپارتاید جنسیتی و برای قید اسارت از بردگی و ستم مضاعف مبارزه کرده‌اند. این وضع موجود ریشه در تاریخ طبقات و مذهب و مالکیت دارد.

جمهوری اسلامی توانسته با احکام شرع و قانون مذهبی و مردسالاری این نابرابری قرون‌وسطایی را بر زنان حاکم کند. اما تنها راه مبارزه برای رهایی کامل از این ستم و

نابرابری سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و یک جامعه سوسیالیستی است که ما باید با سازمان‌یابی انسان‌های آزادی‌خواه و برابری طلب با به گره خوردن آن با جنبش‌های کارگری تلاش کنیم.

کارزار برابری و برابری طلبی یک خواست بر حق انسان‌های کمونیست و آزاده است. رفقای عزیز پیشاپیش ۸ مارس و راه انداختن این کارزار را از صمیم قلب به شما عزیزان تبریک گفته و برایتان آرزوی موفقیت دارم.

زنده‌باد آزادی و برابری!

نابود باد جمهوری اسلامی!

گوهر معمارزاده

دانمارک - ۲۲ فوریه ۲۰۱۹

● پیام جمعی از کمونیست‌های انقلابی افغانستان به کارزار زنان

به کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران

همانند ایران، افغانستان نیز زندان زنان است. بسیاری از زنانی که از جور خانواده و نظام

حاکم مردسالار مورد ضرب و شتم قرار گرفته و پا به فرار نهاده‌اند یا در زندان بسر می‌برند و یا طعمه و اسیر باندهای قاچاق‌بر و فاسد گردیده و به منجانب اعتیاد و فساد غوطه‌ور گردیده‌اند. در کشورهای افغانستان و ایران که حکومت‌های اسلامی بر آن‌ها حاکم است همواره بیشترین و خشونت‌بارترین نوع ستم نسبت به زنان در آن‌ها قانونی است.

امپریالیست‌ها که ادعای حفظ حقوق زنان در افغانستان را داشتند، با ایجاد دولت اسلامی متشکل از شنیع‌ترین بنیادگرایان جهادی، مردسالاری را در این کشور رسمیت بخشیدند.

جامعه‌ی مدنی و دیگر سازمان‌های وابسته به آن‌ها می‌کوشند تا «قانون محو خشونت علیه زنان» را که در چوکات قانون حاکم بر جامعه تدوین‌یافته وسیله‌ی جلوگیری از خشونت

به‌حساب آورند؛ اما خشونت و آزار و اذیت جنسی نسبت به زنان تحت حاکمیت امپریالیست‌ها

و دولت گمارده شده توسط آن‌ها بیش‌ازپیش تشدید گردیده است.

اما بسیاری از دختران جوان در افغانستان، دیگر تسلیم شرایط و قانون شریعت نشده و برای دفاع از حقوق خود به مبارزه برخاسته‌اند. مسیر مبارزه‌ی زنان در افغانستان مسیری همانند مبارزه‌ی زنان در ایران دارد و باید در جبهه‌های مختلفی

بجنگند. باید علیه خشونت‌های دولتی، اجتماعی و خانگی مبارزه کنند. زنان افغانستان همانند شما نه‌تنها باید علیه یک رژیم بنیادگرا و همچنین علیه نیروهای بنیادگرای خارج از حکومت مبارزه کنند بلکه همچنین باید علیه نیروهای امپریالیستی که

خود را ناجی زنان می‌دانند مبارزه کنند. اگر در ایران امپریالیست‌ها می‌خواهند نقش ناجی را ایفاء کنند و نیروهای وابسته می‌خواهند امپریالیست‌ها را مدافع حقوق زنان معرفی کنند، افغانستان به همین بهانه اشغال‌شده است و زنان نتیجه کار چنین

ناجیان اشغالگری را دیده‌اند. اینک بعداز آن همه ادعا مجبور شده‌اند که پرده‌ها را کنار بزنند و طالبان را به صلح و شراکت در قدرت فراخوانند و حقوق زنان را وجه‌المعامله‌ی مذاکرات خود قرار دهند.

مبارزه‌ی بزرگ ۸ مارس ۱۹۷۹ زنان ایران علیه حجاب اجباری نقطه‌ی عطفی در مبارزه‌ی زنان آن سرزمین محسوب می‌شود. حمایت نیروهای پیشرو برای موفقیت این مبارزه ضروری بود که متأسفانه چنین حمایتی یا صورت نگرفت و یا

بسیار ناچیز بود. این درس مهمی از این مبارزه بزرگ است. جای خوشوقتی است که زنان در طی چهل سال گذشته از پای ننشستند و مبارزاتشان را هم بر ضد حجاب اجباری و هم علیه سایر قوانین ضد زن پیش برده‌اند و خاری در چشم رژیم

جمهوری اسلامی بوده‌اند.

کارزار ۵ روزهی زنان ایران در اروپا ثمره‌ی مبارزات پیگیر، مداوم و شکوفان شما بود و نشان داد که زنان ایران پتانسیل رهایی از چنگال خونین نظام مردسالار جمهوری اسلامی را دارند. این کارزار به مبارزات زنان خارج و داخل کشور جانی تازه می‌دمد و بر روحیه‌ی مبارزاتی زنان ایران مؤثر خواهد بود.

کارزار سه‌روزه‌ی کنونی شما براننده و باشکوه است. شما که با عزمی آهنین هم‌زمان به مصاف ارتجاع حاکم بر ایران و امپریالیسم آمریکا که برای تصرف ایران آمادگی می‌گیرد، می‌روید واقعاً جرئت و شهامت می‌طلبید و شما این جرئت و شهامت بی‌نظیر را دارید چون حق با شماست و خط انقلابی در دست شماست.

این حرکت پرشور و انقلابی شما که ابتکار برپایی آن را کارزار مبارزه با خشونت بر عهده دارد، نه‌تنها تأثیرات بزرگی را بر مبارزات زنان تحت ستم ایران خواهد گذاشت، بلکه بر مبارزات زنان منطقه خصوصاً زنان افغانستان برای پیشبرد مبارزات‌شان تأثیر خواهد گذارد.

ما آگاهیم که رهایی زنان یک پدیده‌ی جهانی‌ست و رهایی زنان تنها با از بین رفتن طبقات و تحت جامعه‌ی کمونیستی تحقق خواهد یافت؛ اما چنین جامعه‌ای به‌خودی‌خود و بدون مبارزه به وجود نمی‌آید. مبارزه علیه ستم جنسیتی و علیه پدرسالاری جامعه‌ی طبقاتی یک مؤلفه‌ی فوق‌العاده مهم از مبارزه‌ی توده‌ها علیه دشمنان طبقاتی برای رسیدن به چنین جامعه‌ای محسوب می‌شود. به همین دلیل شرکت، بسیج و سازمان‌دهی زنان برای رسیدن به چنان جامعه‌ای یک ضرورت است. ما معتقدیم که کارزار مبارزاتی شما در خدمت چنین بسیج و سازمان‌دهی است و در خدمت هدف نهایی آن قرار می‌گیرد.

به همین دلیل حمایت و پشتیبانی قاطع، پیگیر و همه‌جانبه از کارزار مبارزاتی شما را وظیفه‌ی خود دانسته و همراه و همگام با شما حرکت نموده و به‌پیش خواهیم رفت.

جمعی از کمونیست‌های انقلابی افغانستان

۱ دلو ۱۳۹۷، ۲۰ فبروری ۲۰۱۹

grca.afghan@gmail.com

Facebook.com/grcaafghan

● پیام رخشنده بلوری به کارزار زنان

رفقا و دوستان فعال در کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران اقدام شما در جهت سازمان دادن راهپیمایی سه‌روزه کاری به‌موقع و بسیار ضروری‌ست و من از آن حمایت می‌کنم.

مبارزات چهل‌ساله‌ی زنان ایران، تحت حاکمیت حکومت دین و سرمایه با مبارزات کارگران و زحمت‌کشان و سایر اقشار تحت ستم و استثمار، همچون رود خروشان متحد، کل حاکمیت را نشانه گرفته است. در این میانه آلترناتیوهای اصلاح‌طلب، طرفداران سلطنت و سایر نیروهای متوهم به امپریالیسم جهانی در تدارک سازمان‌دهی و به انحراف بردن مبارزات توده‌ای هستند.

زنان و کارگران آگاه، اما دیگر حاضر نیستند بار دیگر ریسک کرده و به وعده‌های رفرمیستی تن بدهند، زنان در مبارزات خود خصوصاً در یک‌سال اخیر نقش فعال و پیشرو ایفا کرده و خود به میدان آمده و برای رسیدن به مطالبات خود به این واقعیت که با اتکا و اعتماد به خود و همسرانشان خود رها می‌شوند - رسیده‌اند.

همه‌ی آزادی‌خواهان و برابری‌طلبان را به پشتیبانی از این کارزار سه‌روزه فرا می‌خوانم. دست‌تان را به گرمی می‌فشارم و برای مبارزات مشترک‌مان آرزوی پیروزی دارم.

رخشنده بلوری

فوریه ۲۰۱۹

● پیام حمایتی «رادیو پیام کانادا» بر روی فیسبوک کارزار زنان، ۱۷ فوریه ۲۰۱۹

Radio Payam - رادیو پیام کانادا 35 9:15 PM

از راهپیمائی سه روزه کارزار مبارزه با خشونت علیه زنان حمایت می‌کنیم - رادیو پیام کانادا

● پیام زنان فعال در بنیاد ایران تریبونال

چهل سال پیش، در ۱۷ اسفند ۱۳۵۷، ۸ مارس روز جهانی زن، هزاران زن ایرانی در اعتراض به اجباری شدن حجاب و همچنین سایر محدودیت‌های اجتماعی برای زنان، به مدت پنج روز به خیابان‌های تهران آمدند. این روزها از مهم‌ترین روزهای تاریخ جنبش زنان و مبارزات زنان در ایران علیه هرگونه ستم جنسیتی و نابرابری محسوب می‌شود. این روزها، از این‌رو نیز مهم است که زنان با آمدن به خیابان‌های تهران، فتوای خمینی درباره حجاب را

به چالش کشیدند و یکی از حوادث سرنوشت‌ساز انقلاب پنجاه و هفت را در تاریخ مبارزات زنان ایران به ثبت رساندند. یادآوری این بخش از مبارزات زنان ایران و تأکید بر آن و تداوم آن در اشکال دیگر مبارزاتی از جمله راهپیمایی سه‌روزه‌ی کارزار زنان، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. مبارزه‌ی زنان در ایران برای احقاق حقوق انسانی و اجتماعی‌شان، به بیش از صدسال می‌رسد که از انقلاب مشروطه آغاز شده و با انقلاب پنجاه و هفت در ابعاد وسیع‌تری اما به‌طور پراکنده ادامه یافته است. پراکندگی در صفوف زنان رادیکال، مانع از آن شد که این بخش از جنبش زنان ایران یکپارچه و متحد، بر روند روبه رشد مبارزات زنان در ایران، نقش تعیین‌کننده داشته باشد. با این حال، جنبش زنان در تمامیت آن، دارای تجارب و دستاوردهایی است که نشان‌دهنده‌ی رشد این جنبش در عرصه‌ی مبارزاتی زنان ایران است. ما زنان فعال در بنیاد ایران تریبونال، ضمن حمایت از راهپیمایی سه‌روزه‌ی کارزار زنان، این رشد یافتگی را به عموم زنان مبارز ایرانی که دل در گرو برابری زنان در تمامی عرصه‌های جنسیتی، خانوادگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی دارند و از این منظر قوانین شریعت و نظام نابرابر سیاسی و اقتصادی حاکم بر ایران را به چالش کشیده‌اند، تبریک می‌گوییم.

۸ مارس روز جهانی زن بر تمامی زنان مبارز و ستمدیده مبارک باد!

زنان فعال در بنیاد ایران تریبونال

۲۱ فوریه ۲۰۱۹ - ۲ اسفند ۱۳۹۷

● پیام مینا احدی به کارزار زنان

درودهای گرم اقدام شما در برگزاری سه روز همایش و راهپیمایی در دفاع از جنبش برابری‌طلبانه و آزادی‌خواهانه‌ی زنان در ایران یک اقدام بسیار جالب و مؤثر است که می‌تواند یکبار دیگر در اروپا توجه‌ها را به جنبش چهل‌ساله مقاومت و مبارزه زنان در ایران علیه یک حکومت زن‌ستیز اسلامی جلب کند. این حرکت همچنین می‌تواند بیانگر یک اقدام دسته‌جمعی و متحدانه و امیدبخش برای زنان و مردم ایران باشد. به امید آن‌که با همیاری و مساعدت بیشترین افراد در این سه روز در هامبورگ و لاهه و بروکسل بتوانیم فریاد آزادی و برابری زنان ایران و فریاد چهل سال استقامت قهرمانانه آن‌ها را به گوش جهانیان برسانیم.

مینا احدی / آلمان

۲۰ فوریه ۲۰۱۹

● پیام شمسی خرمی به کارزار زنان

با درود و دست‌مریزاد به شما رفقای دست‌اندرکار کارزار!

رفقا!

زنان در مقیاس جهانی با پدیده‌ی خشونت روبرو هستند. آنچه به‌عنوان خشونت طبقاتی و جنسیتی علیه زنان اعمال می‌شود، پایه در نظام طبقاتی جامعه دارد، چراکه در یک نظام سرمایه‌داری و متکی به مردسالاری، تمام اهرم‌های جامعه از جمله مذهب، خرافات، سنت‌های قرون‌وسطی، قانون و در نهایت دولت دست‌به‌دست هم می‌دهند تا پدیده‌ی خشونت را طبیعی و ازلی و ابدی جلوه دهند. آنچه مسلم است، چه آن‌جا که سلطه‌ی مردان در خانواده نهادینه می‌شود و چه

آنجا که روابط تولید سرمایه‌داری، به زن به‌مثابه‌ی کالا نگاه می‌کند، خشونت خانگی، دولتی و اجتماعی تولید می‌شود.

حکومت سرمایه‌داری جمهوری اسلامی با درآمیختن ایدئولوژی اسلامی و قوانین زن‌ستیز، از این بابت برگ برنده را از بسیاری از کشورهای همپای خود ربوده و در صف مقدم اعمال خشن‌ترین و عریان‌ترین نوع خشونت در تمام ابعاد علیه زنان قرار گرفته است.

اما توده‌های معترض زنان، از همان سال ۵۷، به گستردگی خشونت جاری در جامعه، دست به مبارزه و اعتراض زده و تا همین امروز هم از پاننشسته‌اند تا جایی که جای پای خود را در تمام جنبش‌های رادیکال اجتماعی تحکیم کرده‌اند و به یک نیروی بالقوه برای پیشروی انقلاب آتی تبدیل شده‌اند.

رفقا و دوستان! درود می‌فرستم به عزم راسخ‌تان در راه انداختن کارزاری که به مناسبت چهلین سالگرد مبارزات زنان کار و زحمت در ایران، سازمان داده‌اید!

زنده‌باد اتحاد و همکاری زنان چپ و رادیکال در راه سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی!

شمسی خرمی،

۲۰۱۹.۰۲.۱۸

● پیام آنا محمودی، فعال حقوق زنان به کارزار زنان

در حمایت از کارزار سه‌روزه‌ی زنان

به مناسبت چهلین سالروز اعتراض علیه حجاب اجباری

حجاب و پوشش اجباری از واقعیات تلخی است که زنان با آن مبارزه کرده و در برابر آن مقاومت و اعتراضات روزمره وجود داشته و دارد. حجاب به‌عنوان اهرمی برای جنس دوم نگهداشتن زن و وسیله‌ای در دست طبقات دارا برای ابقا ستم طبقاتی است.

اولین کشمکش بر سر حجاب، دو هفته پس از قیام در ۸ مارس یا ۱۸ اسفند ۵۷ روی داد. درست از آن زمان بود که اعتراض علیه حجاب اجباری، این نماد

تبعیض و فرودستی زن، به بخشی از مبارزات روزمره‌ی زنان علیه کلیت رژیم اسلامی تبدیل شد و جنبش زنان در ایران به شیوه‌ای جدید عرض‌اندام کرد و از آن زمان به یکی از ارکان‌های محکم برای تغییر وضعیت زنان که با سرنگونی رژیم اسلامی گره می‌خورد تبدیل گردید. تحمیل اجباری حجاب اسلامی، تحمیل ستم‌های دیگر در همه‌ی عرصه‌های زندگی بر زنان بود، بنابراین، مسئله‌ی حجاب به‌ویژه در مبارزات جنبش زنان ایران به مسئله‌ای مهم و به یک جنگ هم‌روزه‌ی زنان علیه رژیم اسلامی تبدیل شده است.

در طول نزدیک به ۴ دهه زنان در ایران در اشکال مختلف علیه قوانین تبعیض‌آمیز و ارتجاعی که یکی از آن‌ها حجاب است، اعتراض و مبارزه کرده‌اند؛ اما از دی‌ماه سال ۹۶ هم‌زمان با خیزش سراسری گرسنگان، کارگران و ستمدیدگان، زنان مبارز با حرکت‌های اعتراضی نوینی که به دختران خیابان انقلاب معروف گردید علیه حجاب اجباری اعتراض کرده و این نماد تبعیض و فرودستی و تحقیر زنان را به نشانه‌ی اعتراض به چوب بستند.

حجاب سمبل و اهرم در انقیاد نگهداشتن زنان و یکی از ارکان ایدئولوژیک اسلام‌یون حاکم است. به هر نسبت اهرم حجاب ضعیف شود، به همان درجه پایه‌های رژیم سست‌تر می‌شوند. رژیمی که بنیان‌های آن بر اساس آپارتاید جنسیتی و جداسازی دو جنس از هم، شکل‌گرفته و حجاب وسیله‌ی مناسب محفوظ نگه‌داشتن این سیستم آپارتاید است، معلوم است که هر انسان آگاه، هر کمونیست هوشیار و هر انسان انقلابی را به واکنش وامی‌دارد و عمل مقابل این سیاست همانی است که زنان مبارز در طول ۴ دهه اختناق اسلامی به اشکال گوناگون از خود به نمایش گذارده‌اند.

در آستانه فرا رسیدن روز جهانی زن به فعالین و مبارزینی که این کارزار سه‌روزه را سازمان داده‌اند درود می‌فرستم و همبستگی خود را با این کارزار اعلام می‌دارم. به امید پیروزی.

آنا محمودی فعال حقوق زنان

۱۷ فوریه ۲۰۱۹

● پیام مرجان افتخاری به کارزار زنان

همبستگی و حمایت از کارزار زنان

در برگزاری ۸ مارس در سه کشور هلند، آلمان و بلژیک

مبارزات زنان با تمام فراز و فرود آن در برابر رژیم جمهوری اسلامی چهل‌ساله شد. سرکوب زنان که با حجاب اجباری آغاز شد، دیری نپائید که تمام سازمان‌ها، احزاب، گروه‌های

اجتماعی و روشنفکران را نیز شامل شد. سرکوب گسترده و وحشیانه‌ی جمهوری اسلامی در دهه‌ی ۶۰، دهه‌ی سیاه که زندان، شکنجه، اعدام و کشتار هزاران هزار نفر از زنان و مردانی که آرمانی به‌جز آزادی، برابری و عدالت اجتماعی نداشتند مفهوم عمیق «سرکوب» را در حافظه‌ی جمعی ثبت کرد.

در طول این چهل سال، استثمار، بی‌عدالتی، نابرابری طبقاتی و تبعیض‌های جنسیتی سرمایه‌داری، همراه با زن‌ستیزی رژیم مذهبی - اسلامی وضعیت زندگی و معیشتی زنان را به وخامت کشاند. بیکاری، فقر، تهیدستی، بی‌خانمانی، آوارگی، گور خوابی، خیابان‌خوابی و زباله‌گردی به پدیده‌های عمومی تبدیل شدند؛ اما سرکوب، بی‌حقوقی، محرومیت و به‌طور کلی زن‌ستیزی سیستماتیک ابعادی گسترده‌تر و پیچیده‌تری در جمهوری اسلامی دارد.

با وجود تمام شرایط سخت و دشوار بخصوص سرکوب که جزء بنیادین رژیم جمهوری اسلامی است، زنان در هیچ دوره‌ای دست از مقاومت، ایستادگی و مبارزه برای آزادی و برابری برنداشتند. مبارزات زنان در این چهل سال تجربه و میراث بزرگ تاریخی و پرافتخاری است در جنبش جهانی زنان و جنبش زنان در ایران. جنبشی که سرمایه‌داری نابرابری‌ها و تبعیض‌های جنسیتی این سیستم، زن‌ستیزی مذهب اسلام، قوانین عقب‌مانده و واپس‌گرای آن را به چالشی بزرگ کشیده است. به‌طوری‌که تغییر شرایط زنان در خاورمیانه به مبارزات زنان در ایران گره‌خورده است.

خیزش سراسری و بزرگ دی‌ماه سال ۹۶ نسیم تازه‌ای بود بر ادامه‌ی مبارزات کارگران، زحمت‌کشان، زنان، معلمان، دانشجویان، کشاورزان، کامیون‌داران، بیکاران و تمامی محرومان جامعه که زنان نقش برجسته‌ای در آن دارند. بازگشت به سیاست‌های نفرت‌انگیز و نخ‌نمای دهه‌ی ۶۰، «طراحی سوخته» گویای ضعف و استیصال دستگاه سرکوب و امنیتی چهل‌ساله جمهوری اسلامی در برابر گسترش اعتراضات و اعتصابات محرومانی‌ست که زنان اکثریت آن را تشکیل می‌دهند.

اگرچه چهل سال پیش مبارزات زنان علیه حجاب اجباری با سکوت و بی‌تفاوتی گروه‌ها و سازمان‌ها روبرو شد و پیوند ارگانیک بین سرکوب زنان و «آزادی‌ها» در ناآگاهی فرو رفت، اما ادامه‌ی مبارزات زنان علیه نابرابری، بی‌عدالتی، ستم طبقاتی و اجتماعی، تبعیض و حجاب اسلامی که نماد هویتی جمهوری اسلامی و اسلام است تا حرکت و حضور شجاعانه‌ی «دختران خیابان انقلاب» ادامه یافت. تجربه‌ی جهانی و ایران نشان می‌دهد که مبارزات زنان در برابر سرکوب و بی‌حقوقی «انحراف از جنبش طبقاتی»، «تحت شعاع قرار دادن مبارزه با سرمایه‌داری، ساختارها و کارکردهای آن» نیست. برعکس مفهوم عمیق اشکال ستم، استثمار طبقاتی و جنسیتی را به عریانی به چالش می‌کشد.

باز هم تجربه‌ی چهل‌ساله ثابت کرده است که یکی از مشکلات و دشواری‌های اصلی مبارزات در تمامی جنبش‌ها و همچنین جنبش زنان در پراکندگی و عدم هماهنگی آن‌ها است. پاسخ به این مهم بحثی است پایه‌ای، همه‌جانبه و فراتر از این متن کوتاه.

فرارسیدن هشت مارس و روز جهانی زن امکانی است در همبستگی عملی همه‌ی زنان و مردانی که برای آزادی و برابری مبارزه کرده و می‌کنند. ابتکار «کارزار زنان» در سه کشور هلند، بلژیک و آلمان به مناسبت ۸ مارس اقدامی است عملی در راستای این همبستگی.

مرجان افتخاری

۱۷ فوریه ۲۰۱۹

● پیام پروین کابلی، از سازمان‌دهندگان ۸ مارس ۱۳۵۷، به کارزار زنان

به: کارزار مبارزه علیه خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران

این روزها جنب‌وجوش فراوانی در رابطه با ۸ مارس در جریان است. ۱۷ اسفند ۱۳۵۷ در زندگی بسیاری از ما که در تظاهرات عظیم زنان شرکت کردیم برای همیشه باقی خواهد ماند. روز نو، روزی برای اعلام نه صریح و روشن، اعلام حضور و بودن، روزی که جمهوری اسلامی وارد آغازی تاریخی شد. هنوز بعد از چهل سال، طنین شعارها را می‌شنویم و هنوز صدای کوبیدن پای صدها هزار زن را در حرکت به‌سوی محل استقرار خمینی می‌شنویم. ما می‌دانستیم و ما نه گفتیم.

جنبش برابری‌طلب ایران وارد ۴۰ سال نه به جمهوری اسلامی، نه به حجاب اسلامی و نه به آپارتاید جنسی می‌شود. جمهوری اسلامی از همان روز اول قدرت گرفتن، سرکوب انقلاب و انقلابیون و خواسته‌های به‌حق مردم را در دستور کار خود قرار داد. این حکومت تاکنون بر بستری از جنایت و خون و قتل‌عام و تحمیل فقر و تنگدستی و اشاعه‌ی زن‌ستیزی و خرافات در زندگی مردم توانسته است بماند.

اکنون در چهلمین سال به قدرت رسیدن جمهوری اسلامی دوران سرنوشت‌سازی فرا رسیده است.

جنبش آزادی زن در این دوران سهم مهمی ایفا می‌کند. زنان که از همان روز اول به جمهوری اسلامی نه گفتند، اکنون می‌دانند، کارگران فولاد اهواز و هفت‌تپه راه را نشان داده‌اند، معلمان و بازنشستگان در صحنه‌ی سیاست ایران هر روزه به اعتراض مشغول‌اند و رانندگان کامیون با اعتصاب سراسری صحنه‌ی اعتراض را مدت‌ها به تصرف خود در آوردند. جنبش برابری‌طلب و آزادی‌خواه زنان! باید ۸ مارس امسال را به گسترش مبارزه‌ی هر چه بیشتر علیه جمهوری اسلامی و با شعار آزادی و برابری تبدیل نماییم. نباید اجازه بدهیم که جنبش برابری‌طلب زنان به وسیله‌ای برای بندوبست با بالایی‌ها و یا «اصلاحات» تبدیل شود. این رژیم نه اصلاح‌پذیر است و اصلاح‌طلب هم حکم رفتنش صادر شده است.

جنبش آزادی زن همراه و هم‌قدم با طبقه‌ی کارگر باید کار این رژیم را یکسره کند و راه را برای پایان دادن به زن‌کشی، ناموس‌پرستی، سنت‌های عقب‌مانده، مردسالاری، دخالت مذهب و جهل و خرافه در زندگی مردم، تحقیر و ستم بر زن را برای همیشه پایان دهد. پیروزی ما در ایران می‌تواند پشتوانه‌ی عظیمی برای به حرکت درآوردن جنبش برابری‌طلب در خاورمیانه باشد.

آزادی واقعی و برابری بدون قید و شرط زن و مرد در کلیه‌ی شئون اجتماعی یک شرط اساسی برای پیروزی است. تحقق آزادی جامعه و برابری زن و مرد بدون سرنگونی تمامیت جمهوری اسلامی، بدون سرنگونی نظم مبتنی بر نابرابری و تبعیض و بردگی مزدی، بدون سرنگونی سرمایه‌داری ممکن نیست.

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده‌باد آزادی! زنده‌باد برابری!

رفقا! برای‌تان آرزوی موفقیت در کارزار مبارزه علیه خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران دارم. پیروز باشید.

فوریه ۲۰۱۹

● پیام «کمیته هشت مارس ۲۰۱۹ ونکوور»

به کارزار مبارزه علیه خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران

ما فعالین کمیته‌ی هشت مارس در ونکوور از راهپیمایی سه‌روزه‌ی کارزار شما پشتیبانی می‌کنیم. ما این کارزار را در جهت مبارزه با فرودستی زنان از سویی و تقویت مبارزات زنان علیه رژیم سرمایه‌داری ایران از سوی دیگر، ارزیابی می‌کنیم و بر این باور هستیم که کل حاکمیت جمهوری اسلامی به‌منظابه‌ی مانعی عظیم در راه رهایی زنان ایران، مظهر و نماد همه‌گونه خشونت و تبعیض بر زنان ایران است و هر صدایی که در چارچوب آزادی‌خواهی و برابری و عدالت اجتماعی در مقابل آن ایستادگی کند، توان‌مان را در سرنگونی چنین رژیمی تقویت می‌بخشد.

ما خود را بخشی از این کارزار و آن را صدای خود می‌دانیم و با دروهای فراوان بر شما هم‌زمان‌مان، از این حرکت پشتیبانی می‌کنیم.

کمیته هشت مارس ۲۰۱۹ - ونکوور

کمیته‌ی ۸ مارس ونکوور، برنامه‌ی امسال روز زن در ونکوور را در همبستگی با راهپیمایی سه‌روزه‌ی کارزار زنان برگزار خواهد کرد.

زنده‌باد همبستگی جنبش زنان

● پیام کمیته خارج از کشور حزب کمونیست ایران به کارزار زنان

به اطلاع می‌رسانیم که «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران»، امسال در آستانه‌ی ۸ مارس روز جهانی زن و به مناسبت چهلین سال مقاومت زنان در مقابل یورش رژیم اسلامی علیه زنان، به‌ویژه خیزش ۵ روزه‌ی زنان در سال ۱۳۵۷ علیه حجاب اجباری، یک راهپیمایی سه‌روزه را در روزهای ۶ - ۸ مارس در سه کشور اروپایی سازمان داده است. مکان برگزاری

این راهپیمایی‌ها بدین قرار است: آلمان (هامبورگ)، هلند (دنهاخ) و بلژیک (بروکسل). تقویت مبارزه‌ی زنان و تقویت همپیوستگی آن با مبارزه‌ی طبقه کارگر جزو اولویت‌های مبارزه علیه رژیم سرمایه‌داری اسلامی ایران و یکی از مهم‌ترین ملزومات سرنگونی انقلابی این رژیم است. لذا کمیته‌ی خارج از کشور حزب کمونیست ضمن تأکید مجدد بر حمایت از مبارزات زنان علیه جمهوری اسلامی و فرهنگ ضد زن در جامعه، حمایت خود از فعالیت‌های کارزار مبارزه با خشونت علیه زنان را اعلام می‌کند و کلیه‌ی اعضا و فعالین حزب کمونیست ایران و مردم آزادی‌خواه و مدافع حقوق زنان را فرامی‌خواند که به فراخوان کارزار مبارزه با خشونت علیه زنان پاسخ مثبت داده و در این راهپیمایی‌ها شرکت نمایند. زنده‌باد اتحاد مبارزات زنان با جنبش کارگری!

زنده‌باد سوسیالیسم!

کمیته خارج از کشور حزب کمونیست ایران

فوریه ۲۰۱۹

● پیام صلاح ایراندوست از سایت ایران تریبون به کارزار زنان

رفقا! برای‌تان آرزوی موفقیت در کارزار مبارزه علیه خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران دارم. پیروز باشید.

ایران تریبون

صلاح ایراندوست

۱۷ فوریه ۲۰۱۹

● پیام شیوا محبوبی سخنگوی کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و فعال حقوق زنان به کارزار زنان

چهل سال پیش حکومتی بر سر کار آمد که خشونت بر زنان را در تمام سطوح قانونی کرد و دفاع از حقوق زنان را با شکنجه و زندان و اعدام جواب داد. اولین حمله‌ی حکومت اسلامی به حقوق مردم با حمله به زنان شروع شد. قانون تصویب کردند که زنان را در زندان‌های متحرکی به نام حجاب حبس کنند و موجودیت‌شان را در جامعه انکار کنند. زمانی که این جنایت‌کاران با اعتراض زنان روبرو شدند، ارادل و اوباش اسلامی‌شان را با قمه و چاقو در خیابان‌ها به جان زنان انداختند. لب‌های ماتیک‌زده‌ی زنان را با تیغ زخمی کردند، روسری را با پونز به پیشانی زنان کوبیدند، ناخن‌های لاک‌زده را در کیسه‌ی پر از سوسک فرو کردند، با چاقو به زنانی که روسری بر سر نمی‌کردند حمله کرده و از ورودشان به اماکن عمومی جلوگیری و از محل کار اخراج‌شان کردند. هرگونه نشانه‌ی زن بودن و آزاده بودن را ممنوع اعلام کردند. تلاش کردند زنان را در خانه‌ها حبس کرده و با کشیدن چادر سیاه اسلام بر روی آن‌ها صدای اعتراض‌شان را خاموش کنند. تمام جوانب زندگی زنان را موردتهاجم قرار دادند، تجاوز به زنان و دختران خردسال را قانونی کرده و انواع قانون‌ها را جهت محروم کردن زنان از ابتدایی‌ترین حقوق‌شان اعمال کردند. می‌خواستند با سرکوب زنان جامعه را مرعوب کنند اما زنان و کل جامعه ایران در مقابل این‌همه جنایت خاموش نماندند. تظاهرات وسیع زنان در هشتم مارس ۱۳۵۷ علیه حجاب نقطه آغاز اعتراض زنان علیه حکومت اسلامی بود. از همان روز زنان اعلام کردند تا دستیابی به حقوق برابر از پای نخواهند نشست. روحیه و عزم راسخ زنان در اعتراض گسترده سال ۱۳۵۷ به نسل بعدی منتقل شد و در شکل دختران خیابان انقلاب و اعتراضات خیابانی نمود پیدا کرد. علی‌رغم چهل سال سرکوب و ستم بر زنان، علی‌رغم شکنجه و زندان و اعدام مدافعین برابری زن و مرد، جنبش‌های زن زنده ماند و اعتراض‌ها را با قدرتی هر چه بیشتر ادامه داد. اعتراض و مبارزه برای رهایی زنان در طول چهل سال اخیر به بخش مهم و حیاتی جنبش سرنگونی تبدیل شده است. این اعتراض همچنان ادامه دارد. در آستانه‌ی فرارسیدن هشتم مارس، روز جهانی زن، به شما عزیزانی که این کارزار سه‌روزه را سازمان داده‌اید درود می‌فرستم و همبستگی خود را با این کارزار اعلام می‌دارم. دست‌تان را به گرمی می‌فشارم. ما پیروز خواهیم شد.

شیوا محبوبی

سخنگوی کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و فعال حقوق زنان

دوازدهم فوریه ۲۰۱۹

● پیام کمیته همبستگی کارگران ایران و سوند به کارزار زنان

Iransk-svenska arbetarsolidaritetskommittén

#IRANSKSVENSKAARBETARSOLIDARITETSKOMMITTÉN

از «کارزار مبارزه با خشونت دولتی،
اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران»
حمایت می‌کنیم!

زنان فعال ایرانی، همزمان با هشت
مارس روز جهان زن، کارزار بزرگی را

علیه حکومت اسلامی زن‌ستیز و آزادی‌ستیز راه انداخته‌اند. ما بغضوبی خود هم در این کارزار شرکت و هم از آن حمایت می‌کنیم. ما وظیفه‌ی خود می‌دانیم تا صدای مقاومت و مبارزات جسورانه‌ی زنان ایران را در جهان رساتر کنیم. در بخشی از اطلاعیه این کارزار، آمده است: «در چهلمین سالگرد خیزش پنج‌روزه‌ی زنان سال ۵۷ علیه «فرمان حجاب اجباری» می‌رویم تا سه روز در خیابان‌های آلمان (هامبورگ)، هلند (دن‌هاگ) و بلژیک (بروکسل) در روزهای ۶، ۷ و ۸ ماه مارس ۲۰۱۹، طنین مبارزات «زنان انقلابی سال ۵۷» علیه حجاب اجباری باشیم تا ریشه‌های «زنان خیابان انقلاب» را بازیابیم تا نهالی که بی‌مه‌ابا رستن آغاز کرده بر ریشه‌های پرصلابت تاریخی‌اش تکیه کند. می‌رویم تا متحدین‌مان را بازیابیم و جویبار مبارزات زنان ایران را به مبارزات جهانی زنان پیوند بزنیم.»

بی‌تردید مبارزه‌ی چهل‌ساله‌ی جنبش زنان ایران و حامیان این جنبش در داخل و خارج کشور علیه حکومت جهل و جنایت، زن‌ستیز، کودک‌آزار، آزادی‌ستیز، ترور و وحشت، تبعیض و استثمار، جای‌گاه شایسته و به‌سزایی دارد.

زنان برابری‌طلب و آگاه ایران با وجود سرکوب سیستماتیک و مداوم حکومت و مردسالاری، اما با مبارزه و مقاومت خود سنگرهایی را در عرصه‌های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی تسخیر کرده‌اند. هرچند که سهم زنان از بازار کار ایران حدود ۱۲ تا ۱۳ درصد و سیاست رسمی کشور، شاید نیم درصدی هم به‌حساب نیاید اما در مقابل آپارتاید جنسی حاکمیت، زنان جامعه ما برخلاف دوران شاه و سال‌های نخست انقلاب، در عرصه آکادمیک، ادبیات و هنر از جمله سینما، وکالت، آموزش، بهداشت و... رشد چشم‌گیری کسب کرده‌اند. ما امروز در جنبش کارگری، جنبش زنان، جنبش دانشجویی و جنبش‌های خلق‌های تحت ستم ایران، با هزاران زن فعال و جسوری روبرو هستیم که بارها به زندان افکنده شده‌اند؛ اما به‌محض آزادی باز هم به مبارزه بی‌امان خود ادامه داده‌اند. کم نیستند زنانی که توسط حکومت اسلامی اعدام و یا زیر شکنجه جان داده‌اند اما جنبش زنان و فعالین آن، هرگز مرعوب این رعب و وحشت و اعدام و ترور حکومت اسلامی نشده‌اند. هم‌اکنون نیز صدها زن فعال فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در زندان‌های مخوف حکومت اسلامی، زندانی هستند. آن‌ها با شهامت و جسارت فوق‌العاده و تحسین‌برانگیزی در مقابل شکنجه‌گران حکومت اسلامی ایستاده‌اند!

بی‌گمان یکی از معیارهای مهم سنجش آزادی‌خواهانه، برابری‌طلبانه و عدالت‌جویانه خیزش‌های سیاسی-اجتماعی و انقلاب‌ها، حضور زنان در صف مقدم آن‌هاست. از این‌رو روشن است که در انقلاب آتی ایران، زنان و مردان دوش‌به‌دوش هم نه قدم عقب‌تر و نه جلوتر حرکت خواهند کرد! و در مدیریت جامعه نیز مشترکاً سهم خواهند شد.

بی‌تردید مبارزه برای رهایی زن، تنها به مبارزه زنان محدود نمی‌گردد و وظیفه‌ی هر نیرو و انسان آزادی‌خواه و برابرطلب و چپ است که در این جنبش فعالانه شرکت کند و در راه رهایی زن، رهایی کل جامعه را مدنظر داشته باشد.

ما ضمن حمایت از «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران» در چهلمین سالگرد انقلاب بهمن ۱۳۵۷ و حضور فعال زنان در این انقلاب و مبارزه‌ی جسورانه‌ی آن‌ها از جمله در مقابل فرمان ارتجاعی خمینی مبنی بر رعایت حجاب اجباری اسلامی را گرامی می‌داریم و به ایستادگی و پیشروی زنان در مقابل حکومت اسلامی جهل و جنایت اسلامی، ارج می‌نهیم!

کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

Iransk-svenska arbetarsolidaritetskommittén

isask@comhem.se

فوریه ۲۰۱۹

● پیام روناک شوانی نویسنده، مترجم و فعال عرصه‌ی حقوق بشر

مایه‌ی بسی خوشوقتی است که سرکوب ستم چهل‌ساله‌ی رژیم اسلامی ایران بر زنان آزادی‌خواه، هر روز بیش از روز پیش، دچار شکست و عقب‌گرد می‌شود. این وضعیت نتیجه‌ی کار یکی دو روز نبوده بلکه حاصل و ثمره‌ی مبارزه‌ی تاریخی و پیوسته‌ی زنان مبارز و جسوری است که همواره با سلاح اعتماد و باور به خود و پافشاری برای آزادی زن و انسان، رهایی زنان زحمت‌کش و محروم از حقوق خود، در چارچوب جغرافیایی که با سرکوب و اعدام و قتل بر آن حکومت می‌شود، مبارزه می‌کنند.

از آن‌جا که زنان در ایران هرگز میدان مبارزه را خالی نگذاشته‌اند، رژیم تا حد بسیار زیادی نگران بوده و بدین‌جهت درنده‌ترین شیوه‌ی سرکوب را بر زنان اعمال می‌کند؛ اما زنان در مقابل سرکوب تسلیم نشده بلکه جسورانه‌تر به میدان آمده، سینه سپر کرده و پیش‌قراول

اعتراضات و تحصن‌های دوره اخیر مبارزات جنبش سراسری زنان در شهرهای ایران شده‌اند. من از مبارزات کارزار زنان و جنبش سراسری زنان ایران، چه در داخل کشور و چه در خارج کشور حمایت می‌کنم. شما پیشروان آزادی زنان هستید. امیدوارم روش مبارزه و فعالیت‌های کارزار خود را از شیوه‌های کلاسیک مبارزه رها کرده و با روش‌های مدرن‌تر به فعالیت‌های خود ادامه بدهد. از هم‌اکنون هشت مارس را به شما تبریک گفته، برای ادامه‌ی مبارزات‌تان آرزوی موفقیت دارم.

روناک شوانی

نویسنده، مترجم و فعال حقوق بشر

فوریه ۲۰۱۹

• اصل پیام به زبان کوردی:

مایه‌ی خوشحالیییه، که سه‌کوت و سته‌می چل سأل‌هی رژی‌می نی‌سلامی نی‌ران دژ به ژنانی نازادیک‌خواز، رۆژ به‌رۆژ پتر تووشی شکست و به‌رپه‌چدان‌هوه ده‌بیت، دیاره نهم‌ش به رۆژ و دوو رۆژ نه‌هاتۆته دی، به‌لکو به‌ره‌می خه‌باتی له میژینه و نه‌پساوه‌ی ژنانی تیکۆشهر و بویره، که ههمیشه چه‌کی ده‌ستیان به‌روابه‌خۆبوون و پنداگرییه له‌سه‌ر نازادیی سه‌رتاسه‌ریی ژنی مرۆف، ژنانی زحمه‌تکیش و له ماف بی‌به‌شکراوی نیو چوارچیوه‌ی جوگرافیایه‌ک، که به سه‌رکو‌تکردن و سیداره و کوشتن حوکم ده‌کرت. دیاره ژن له نی‌راندا هه‌رگیز مه‌یدانی چۆل نه‌کردوه، نهم‌ش نی‌گه‌رانییه‌کی زۆری له‌لای رژی‌م دروست کردوه و له‌م سۆنگه‌یه‌وه درنده‌ترین شیوه‌ی سه‌رکو‌تکردنی گرتۆته به‌ر، له‌به‌رامبه‌ردا ژنان ده‌سته‌ه‌ستان نه‌بوون، به‌لکو جه‌سورانه‌تر هاتوونه‌ته مه‌یدان، سنگیان کردۆته قه‌لغان و پێشه‌وایی خۆپیشان‌دان و مانگرته‌کانی نهم دواییانه‌ی شاره‌کانی نی‌ران ده‌که‌ن. لێره‌دا به‌په‌رۆشه‌وه پشینیوانی کارزار و نهم بزووتنه‌وه سه‌رتاسه‌رییه‌ی ژنانی نی‌ران ده‌که‌م، چ له ناو ولات و چ له ده‌روه، نیوه پێشه‌نگی نازادیی ژن. هیوادارم شیوازی چالاکیی و خه‌باتی هه‌لای ژنان (کارزار) خۆی له شیوه کلاسیکییه‌که‌ی تیکۆشان رزگار بکات و به‌به‌رگ و شیوه خه‌باتی مۆدیرنتره‌وه له کارمکانی به‌رده‌وام بیت.

لێروه پیرۆزبایی هه‌شتی مارستان لێ ده‌که‌م، هیوای سه‌رکه‌وتن و به‌رده‌وامی‌تان بۆ ده‌خوام.

رووناک شوانی/ نووسه‌ر و چالاکی بواری مافی مرۆف

• پیام عباس سماکار، نویسنده، شاعر و فیلمساز

رفقای گرانقدر برگزارکننده‌ی «کارزار زنان»، از دریافت خبر برگزاری این حرکت خوب و تأثیرگذار خوشحال شدم. امیدم این است که در مبارزه با جمهوری پلید اسلامی به‌عنوان اصلی‌ترین مانع برابری و آزادی زنان در حال حاضر، پیروز باشید و تلاش‌تان برای برابری همه‌ی زنان جهان به نتایج دلخواه برسد. بی‌تردید، این تلاش‌ها سرانجام راهی به رهایی خواهد گشود و زنان جامعه‌ی ما، روزهای تابناک آینده را خواهند دید.

تلاش انسانی‌تان گرمابخش!

رزم‌تان پیروز!

عباس سماکار

فوریه ۲۰۱۹

• پیام شورای همبستگی با مبارزات مردم ایران (لندن)

به کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران

در این روزهای پرتلاطم در جامعه که کارگران، زحمت‌کشان و سایر اقشار و طبقات تحتانی جامعه در مبارزه علیه رژیم جمهوری اسلامی هستند، تلاش شما برای راه‌اندازی کارزار مبارزه با خشونت بر زنان و تدارک سه روز راهپیمایی به مناسبت چهلمین سالگرد مبارزه زنان در ۸ مارس ۵۷ علیه حجاب اجباری، تلاشی است بسیار مهم و تأثیرگذار. زنان اولین قربانیان نظام سرکوبگر جمهوری اسلامی بودند. جمهوری اسلامی با تحمیل حجاب اجباری می‌خواست زنان را به برده‌گانی صبور و خانه‌نشین بدل کند؛ اما زنان مبارز و آزادی‌خواه در مقابل یورش ضد زن رژیم تازه به قدرت رسیده ایستادند و در ۵ روز متوالی در ۸ مارس ۵۷ علیه حجاب اجباری مبارزه‌ای را آغاز کردند که تاکنون ادامه دارد.

در دوره‌ی اخیر خصوصاً از دی‌ماه ۹۶ تاکنون نقش زنان در مبارزات کارگران، معلمان، پرستاران، دانشجویان و... چشم‌گیر بوده است. علاوه بر آن زنان خیابان انقلاب نیز با برداشتن حجاب اجباری فراخوان مبارزه‌ای عمیق‌تر و هدفمندتر را برای سایر جنبش‌های اجتماعی صادر کردند. ما از حرکت جسورانه‌ی شما دفاع نموده و برای گسترش خواست‌های این راهپیمایی سه‌روزه که در رأس آن سرنگونی انقلابی رژیم جمهوری اسلامی قرار دارد، همراهی خود را اعلام می‌کنیم.

شورای همبستگی با مبارزات مردم ایران (لندن)
۱۴ فوریه ۲۰۱۹

● پیام کمیته میز کتاب آمستردام

از راهپیمایی سه‌روزه‌ی کارزار مبارزه با خشونت به مناسبت روز جهانی زن حمایت می‌کنیم.

رفقا با درود و خسته نباشید! کمیته‌ی میز کتاب آمستردام بنا بر وظایف خود همواره از حرکت‌ها و آکسیون‌های انقلابی و اعتراضی، علیه رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی و علیه نظم امپریالیستی و استثمارگرانه موجود حمایت و پشتیبانی کرده است و می‌کند.

امسال نیز از آکسیون و راهپیمایی سه‌روزه‌ی شما در اروپا - که علیه رژیم‌های زن‌ستیز و مناسبات ستم‌گرانه و برای دفاع از حقوق حقه‌ی زنان برپاشده است - حمایت و پشتیبانی می‌کنیم و در کنار آنان خواهیم بود. بی‌تردید مبارزات متحدانه‌ی زنان و مردان آزادی‌خواه و نیروهای انقلابی، سوسیالیست و کمونیست علیه تبعیض طبقاتی و جنسیتی و رهایی انسان از قید زنجیر سرکوب، زندان، شکنجه و کشتار می‌تواند در مسیر پر پیچ‌وخم مبارزه‌ی طبقاتی و برپایی نظامی دیگر مثبت و مفید باشد.

در این راه و در این آکسیون برای شما آرزوی موفقیت و پیروزی داریم.

سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری و زن‌ستیز جمهوری اسلامی!

نابود باد نظم کهنه و پوسیده‌ی امپریالیستی!

زنده‌باد رزم دلاورانه‌ی زنان ایران و افغانستان علیه رژیم‌های سرمایه‌داری و زن‌ستیز!

پایدار باد اتحاد عمل نیروهای آزادی‌خواه و ضد امپریالیست!

زنده‌باد انقلاب!

زنده‌باد آزادی!

زنده‌باد سوسیالیسم!

کمیته میز کتاب آمستردام

فوریه ۲۰۱۹

● پیام کمیته هماهنگی فعالیت‌های زنان کومه‌له‌حکا به کارزار زنان

با درودهای انقلابی

بدین‌وسیله کمیته‌ی هماهنگی فعالیت‌های زنان کومه‌له (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران) «حکا» همبستگی خود را در خصوص برگزاری راهپیمایی سه‌روزه‌ای که از سوی «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران» به مناسبت ۸ مارس، روز جهانی زن در سال ۲۰۱۹ در سه کشور اروپایی در شهرهای هامبورگ، دن‌هاگ (لااهه) و بروکسل سازمان‌دهی شده، اعلام می‌دارد. کمیته‌ی زنان حکا امیدوار است که روز ۸ مارس روز به میدان آمدن

زنان و مردان آزادی خواه برای دستیابی به حقوق برابر و رهایی زنان باشد. در این روز زنان باید بار دیگر به حاکمیت رژیم اسلامی اعتراض کرده و عزمشان را برای مبارزه جهت رسیدن به کلیه خواسته های برحق خود و هموعان شان و همچنین سرنگونی انقلابی نظام ضد زن جمهوری اسلامی جزم کنند.

زنهدباد همبستگی جنبش زنان!

کمیته هماهنگی فعالیت های زنان کومه لاله - حکا

فوریه ۲۰۱۹

● پیام همبستگی تصویری

از کمیته ی هشت مارس زنان نروژ

اعلام همبستگی کمیته ی هشت مارس زنان نروژ در شهر کونگسوینگر است. اکثر زنان این گروه از مسولان موزه ی زنان، کتابخانه و روابط فرهنگی شهرداری هستند.

با آرزوی موفقیت برای دوستان کارزار

منصوره

● پیام نجیبه محمود، فعال زنان و خبرنگار به کارزار زنان

ضمن تبریک خود به مبارزه و فعالیت کارزار زنان!

دست خستگی ناپذیرتان را به گرمی می فشارم و همبستگی خود را دوباره اعلام می دارم.

یار و غمخوار شما عزیزان هستم و در مبارزه برای ریشه کن کردن خشونت، اعدام، دستگیری و تعقیب زنان در ایران از طرف رژیم اسلامی، مرا همراه خود بدانید.

جای بسی خوشحالی است که کارزار مبارزه علیه خشونت بر زنان، قصد دارد در سه کشور جداگانه در همبستگی خود با زنان در ایران، همچنین جلب همبستگی جهانی ۳ روزه راهپیمایی کند.

به امید اینکه این هماهنگی و همکاری و اتحاد زنان بتواند آغازی نو در مبارزه برای رهایی زنان بوده و قدمی باشد برای ایجاد جامعه ای آزاد و مستقل و به دور از خشونت، بیکاری، فقر و نابرابری و هرگونه تبعیض و ستمی که بر زنان اعمال می شود.

بار دیگر در مقابل قربانیان و مبارزین جنبش زنان سر تعظیم و احترام فرود می آورم.

به امید آینده ای روشن و پیروزی مداوم.

با احترام

نجیبه محمود، خبرنگار و فعال حقوق زنان

فوریه ۲۰۱۹

● اصل پیام به زبان کوردی:

ویزای پیروزبایی خوم له‌خه‌بات و تی‌کوشانی کارزاری ژنان، دهستی ماندووبونتان ده‌گوشم و پشتگیری خومتان بو دوویات ده‌کمه‌موه، هاو‌غم و هاوسوزتاتم له‌پیناو نه‌هیشتی‌نی توندوتیژی و اعدام و گرتن و راوه‌دونانی ژنان له‌نیران له‌لایهن رژیمی ئیسلامی ئیرانه‌وه‌مایه‌ی خوشحالی‌ه‌که‌کارزاری ژنان به‌نیازن له‌ ۳ وولاتی جیاواز خو‌پیشاندان بکه‌ن بو پشتگیری ژنان له‌ناو‌خوی ئیراندا. به‌و هیواییه‌ی به‌هاوکاری و همه‌مه‌نگی و به‌کریزی ژنان، ده‌ستپکی خه‌باتیکی بزوتنه‌ی ژنان و وه‌رچه‌ر خانی‌ک بیت له‌پیناو ژبانیکی نازاد و سه‌ربه‌ست، دور له‌توندوتیژی و بی‌کاری و هه‌ژاری و نایه‌کسانی و هه‌ر جو‌ره‌زولم و زۆریه‌ک له‌ناو ژناندا...

دووباره‌سه‌ری ریز بو قوربانیان و خه‌باتی بزوتنه‌وه‌ی ژنان داده‌نوینم
به‌هیوایی ئابنده‌یه‌کی گه‌ش و سه‌رکه‌وتنی به‌رده‌وام
له‌گه‌ل ریزم
نه‌جیبه‌مه‌حمود

● پیام زهره خیام از زنان حاضر در تظاهرات سال ۵۷، به کارزار زنان

با درود به زنان مبارز ایران که مشعل آزادی‌خواهی را برافروخته و پرچم برابری‌طلبانه را در یکی از تاریک‌ترین دوران‌های تاریخ ایران برافراشته نگاه داشتند.

به‌عنوان یکی از شرکت‌کنندگان در این حرکت ماندگار و ضبط‌شدنی در تاریخ جنبش سیاسی مردم ایران و جنبش فمینیستی جهان فرارسیدن

سالگرد نخستین رویارویی گسترده با حاکمیت جهل و رذالت جمهوری اسلامی را تهنیت می‌گویم.

چهلمین سالگرد تظاهرات پرشور و دامن‌دار زنان دلاور هموطن ما که زیر ریزش برف در هفتمین روز اسفندماه هزار و سیصد و پنجاه‌هفت آغاز گردید و روزهای متوالی ادامه یافت بر همه‌ی انسان‌های ترقی‌خواه فرخنده باد.

در چنین روزی زنان دلاور میهن ما در برابر چشمان حیرت‌زده‌ی جهانیان در پاسداری از حقوق به‌کف آورده بزرگ‌ترین «نه» در تاریخ وطن‌مان ایران را به واپس‌گرایان تازه به قدرت رسیده فریاد کردند. این نه تاریخی به‌منزله حفظ هویت انسانی و تضمین برابری در حقوق شهروندی بود. با سردادن این فریاد اعتراضی زنان، نحوست واپس‌گرایی حاکمان به قدرت رسیده را به دیگر شهروندان یادآور شدند. زنان آگاه ما به نیمه‌ی دیگر شهروندان که مهر سکوت بر لب داشتند هشدار خزیدن به آینده‌ی تاریک و تیره دادند و از آنان خواهان پشتیبانی و همبستگی شدند.

این حرکت وسیع اعتراضی نه‌تنها تازه به قدرت رسیدگان در ایران را متحیر ساخت که جهانی را به شگفتی کشاند. رهبران جنبش فمینیستی جهان با شادی و شگفتی به حمایت از این واقعه‌ی تاریخی روی آوردند و فراگیری از آن را به زنان جهان به‌ویژه زنان غرب توصیه کردند.

با تأسف اما این حرکت گسترده‌ی اعتراضی که حتی حاکمیت ارتجاع نوین را موقتاً به عقب نشاند از حمایت بسیاری از نیروهای به‌اصطلاح ترقی‌خواه به دلایل گوناگون برخوردار نشد. از یک‌سو نیروهای سیاسی متشکل سرگرم یافتن راحل برای به بازی گرفته شدن در شکل دادن به قدرت سیاسی نوین بودند چراکه با استدلال خردمبورژوا بودن افشار مذهبی در حکومت از فاصله‌گیری با آن احتراز می‌کردند و از سوی دیگر به‌اصطلاح روشنفکرانی که از سوی حزب توده تغذیه می‌شدند نظر به این‌که در شکل‌گیری و بسیج زنان این نیروی وسیع اجتماعی نقشی نداشتند از حمایت از این نخستین حرکت وسیع اعتراضی سر باز زدند. حزب توده‌ای که در تاریخ معاصر ایران همواره در موضعی علیه منافع ملی و مردمی قرار گرفته است. جامعه به‌اصطلاح روشنفکری ایران با ارباب مردم از احتمال مداخله‌ی نیروهای امپریالیستی و مقایسه‌ی زنان قابلمه به دست شبلی در جریان براندازی حکومت آئنده با موج وسیع و آگاه زنان ایران و شعارهایی از قبیل اینکه رهایی زنان از رهایی زحمتکشان جدا نیست به خاموش‌سازی این بیان پرطنین مبارزات دموکراتیک و مردمی ایران دست یازیدند.

اگرچه این تظاهرات وسیع و فراگیر در نتیجه‌ی عوامل مذکور و ریاکاری ملایان مرتجع تدریجاً به خاموشی گرایید، شراره‌ی آتش زیر خاکستر آن در اشکال و ابعاد نوین بار دیگر شعله‌ور شد. زنان آگاه و مبارز ایران دریافتند که چانه‌زنی از پایین و شرکت در سفره‌های ابوالفضلی‌مایه‌ی ائتلاف انرژسیست و چاره‌ساز نیست. مبارزه از نوع حرکت زنان خیابان انقلاب و چهارشنبه‌های سفید نقطه عطفی در ماهیت این تلاش وسیع بود که ابعادی جهانی یافت. واکنش مثبت و حمایت گسترده‌ی مردم از این اقدامات - حاکی از همگامی آن‌ها برای دگرگونی ساختاری است. امروز نیز اعلام پایان‌یافتگی مبارزات چشمگیر زنان به‌واقع ابراز هراس ذهنیتی است که مماشات و چانه‌زنی را بر دگرگونی ریشه‌ای ارجح می‌داند.

زنان مبارز ایران چهار دهه پیش به روشنی دریافته بودند که انقلاب نکردند تا به عقب برگردند. آگاهی، دلاوری و ابتکار عمل زنان مبارز حضور پررنگ آنان در جنبش اعتراضی امروز پیام‌آور تحولی است که در انتظارش هستیم. شرکت در این مبارزه همدوش زنان مبارز وطنم از آن روز برفی در تهران مایه‌ی افتخار همیشگی و راهنمای عمل بوده و هست.

زهره خیام،
فوریه ۲۰۱۹

● پیام مریم افراسیابپور از کمپین بین‌المللی دفاع از حقوق زنان

با سلام به زنان آزاده و مبارز دست‌اندرکاران برگزاری این بزرگداشت و شرکت‌کنندگان در این راهپیمایی. ضمن تبریک به مناسبت ۴۰ سال تولد جنبش نوین و رادیکال در ایران که در ۱۷ اسفند ۱۳۵۷ برابر با ۸ مارس ۱۹۷۹ زنان ایران علیه فرمان حجاب به‌عنوان سمبل فرودستی زن به خیابان‌ها آمدند - به شما شرکت‌کنندگان و برگزارکنندگان کارزار؛ متأسفم که نمی‌توانم با شما در راهپیمایی ۳ روزه و تظاهرات روز جهانی زن همراه باشم. بدین‌وسیله، همبستگی خود را در برگزاری مراسم راهپیمایی برای بزرگداشت چهلمین سالگرد راهپیمایی ۸ مارس سال ۱۹۷۹ اعلام می‌کنم. با تشکر

مریم افراسیابپور
کمپین بین‌المللی دفاع از حقوق زنان
سوند، نهم فوریه ۲۰۱۹

● پیام زرغونه عظیمی و عصمت عزیزی

رفقا!
ما بدون شك به شما می‌پیوندیم. هنوز صدای زنده‌یادها (آذر درخشان و مینا حق‌شناس) را از پس سال‌ها در راهپیمایی دن‌هاگ می‌شنویم که بر تداوم و پیگیری این کارزار اصرار می‌نمودند. امروز که سال‌هاست آن‌ها در جمع ما نیستند؛ تکرار راهپیمایی گویای روشن‌گسترده‌ی، عمق و پیروزی اندیشه‌های بر حق شماست. با افتخار رفقا،

من و همسرم زرغونه که همین لحظه پیام‌تان را يك‌جا باهم می‌خوانیم، هر دو افتخار داریم اگر نام‌های ما در ردیف رهروان آذرها و حق‌شناس‌ها درج گردد.

۲۰ بهمن ۱۳۹۷

● پیام ایرج جنتی عطایی به کارزار زنان

ستیزمگران کارزار زنان!
برای شما و هم نبردان‌تان و همه‌ی ستیزمگران «نه‌گو» به بی‌عدالتی، فقر، شکنجه، اعدام و هرگونه نابرابری جنسیتی، نژادی و طبقاتی، آرزوی پایداری و پیروزی دارم. چهلمین سال ستیز، خجسته باد.

ایرج جنتی عطایی
۲ فوریه ۲۰۱۹

● پیام جمعی از زنان کارگر در کردستان به کارزار زنان

۴۰ سال گذشت!

دروود بر شما هم‌زمان ما!

زنان آزادی‌خواه و برابری‌طلب، دوباره در کارزاری دیگر و مارشی ۳ روزه در کشورهای اروپایی همراه با صدای ما زنان ایران - که ۴ دهه، علیه نظامی مبارزه می‌کنیم که از آغاز آمدنش از دادن فتوای فرمان حجاب اجباری تا تحقیر و

سرکوب و پایمال کردن ابتدایی‌ترین حقوق‌مان در طی این چهار دهه بی‌وقفه مبارزه کرده‌ایم - به میدان می‌آیند تا صدای ما زنان باشند، هنوز صدای زنده‌یاد آذر درخشان را در کارزار اول که فریاد می‌زند «این صدای زنان ایران است» را می‌شنویم. در پیام به کارزار اول به‌عنوان جمعی از زنان کارگر در گوشه‌ای از کردستان اعلام همبستگی کردیم. اکنون نیز مجدداً همبستگی خود را در کارزار مبارزه علیه خشونت بر زنان به مناسبت چهلمین سالگرد خیزش ۵ روزه زنان در سال ۵۷ اعلام می‌داریم. ما زنان کردستان همانند هم‌طبقه‌های‌مان در سراسر ایران نه تنها ستم جنسیتی و ستم طبقاتی بلکه مانند ملیت‌ها ستمی دیگر را متحمل شده و در مقابل آن هم ایستادگی کرده و مبارزه می‌کنیم، هم‌زمان! در شرایطی این پیام همبستگی را برای شما می‌فرستیم که هنوز زن و دختر - به خاطر دوست داشتن و استقلال فکری و تصمیم به ازدواج دلخواه و ایستادگی در مقابل انتخاب پدری و برادری برای ازدواج - به قتل می‌رسیم و در جامعه‌ی پدر/مردسالار با خشونت‌های روزانه دست‌وپنجه نرم می‌کنیم و چشم‌های خفته را در مقابل این صدهای خاموش باز نگه می‌داریم.

ما زنان کارگر و تحت ستم در ایران، من جمله در کردستان به‌وضوح می‌دانیم که مبارزه‌ی بر حق و سراسری مردم ایران تا سرنگونی رژیم اسلامی خاموش نمی‌شود و مردم به اتکا به نیروی خود به این ستم پایان می‌دهند.

ما بار دیگر اعلام می‌کنیم دیگر نمی‌خواهیم در این شرایط که ایران برای‌مان زندانی بزرگ‌شده، زندگی کنیم. با مبارزه‌ی یکپارچه و سراسری در مقابل هرگونه ستمی از جمله ستم طبقاتی و ستم جنسیتی ایستادگی می‌کنیم و به پشتیبانی خواهران‌مان در خارج از کشور نیازمندیم.

عزمتان را سخ زنان مبارز در کارزار ۳ روزه و شرکت‌کنندگان در این کارزار!
موفق باشید. پیروزی از آن ماست!

جمعی از زنان کارگر در کردستان

بهمن ۱۳۹۷

● پیام «زنان آزاد» به کارزار زنان

**به کارزار مبارزه علیه خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان در ایران
کارزار زنان برحق و شهامت مبارزاتی آن‌ها، پرشکوه است.**

کارزار مبارزاتی زنان شورشگر ایران در هشت مارس ۵۷ طغیان نیرومند زنان مبارز، آزاده و انقلابی در برابر فرمان زن‌ستیز خمینی بود که کاخ‌نشینان تازه به دوران رسیده را نگران و سراسیمه ساخت.

سرکوب، زندانی، شکنجه و کشتار وحشیانه‌ی هزاران انسان آزاده توسط رژیم منفور اسلامی نتوانست جنبش نیرومند زنان ایران را نابود و اطاعت آنان از فرمان‌های زن‌ستیز قرون‌وسطایی را مقدر سازد.

درفش‌رهایی‌بخش جنبش انقلابی زنان ایران علیه رژیم زن‌ستیز جمهوری اسلامی همواره برافراشته و در اهتزاز بوده و مبارزات شما هیچ‌گاه‌ی فروکش نکرده است.

علی‌رغم سرکوب و وحشیانه‌ی پی‌درپی و متواتر چهار سال گذشته جنبش زنان همواره قد برافراشته و رفتار رژیم منفور و فاسد جمهوری اسلامی را افشاء و به جهانیان معرفی نموده است.

کارزار ۵ روزه مبارزاتی سال ۲۰۰۶ نمادی از حضور گسترده‌ی زنان ایران و متحدین افغانستانی و جهانی‌شان در صف مقدم مبارزه و پیکار علیه رژیم منفور جمهوری اسلامی بود و کارزار کنونی طلایه‌دار گردهمایی است که جنبش سرتاسری مردمان داخل و خارج ایران را به هم پیوند داده و می‌رود تا رژیم زن‌ستیز آخوندی را ریشه‌کن ساخته و به زباله‌دان تاریخ سپارد.

کارزار مبارزاتی زنان ایران در پیوند استوار و مستحکم با جنبش‌های انقلابی جهانی زنان قرار داشته و به تحکیم و نیرومندی آن‌ها می‌افزاید.

زنان آزاده همواره کارزارهای مبارزاتی نیرومند و پرتوانی را در برابر زورگویان زن‌ستیز، برپا کرده و از حقوق انسانی‌شان به دفاع برخاسته‌اند و در بسا موارد پوزه‌ی مردان و دولت‌های زورگو و ستمگر را به خاک مالیده‌اند.

زنان آزاده‌ی ایران با پتانسیل مبارزاتی نیرومندشان هم‌دوش با مردان آزاده و انقلابی نظام مردسالار جمهوری اسلامی ایران را در هم‌کوفته و به‌زانو درخواهند آورد.

ضمن استقبال از این حرکت انقلابی مبارزاتی شما خود را مکلف می‌دانیم تا با تمام قدرت و توان در تحکیم و تقویت کارزار شما، بکوشیم.

بدین‌وسیله از تمام زنان آزاده و آزادی‌خواه دعوت می‌کنیم تا به صفوف تظاهرات کارزار خشونت علیه زنان پیوسته و از آن حمایت و پشتیبانی هم‌جانبه نمایند.

زنان آزاد

۷ فوریه ۲۰۱۹

در همبستگی با «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان» رفقا و دوستان گرامی و مبارز

طوفان دریا، گاه رسوبات ته‌نشین شده در کف را برمی‌دارد و بر روی می‌نشانند. چهل سال پیش در جریان طوفان انقلاب مردم ایران، لجن‌های بازمانده از قرون سپری‌شده به روی آمدند و در شکل و هیبت رژیم اسلامی در قدرت سیاسی تجسم یافتند. در طول این ۴۰ سال، زن‌ستیزی از خصلت‌های بارز این رژیم بوده است و تلاش برای تحمیل بی‌حقوقی مطلق بر زنان و سرکوب مستمر، بی‌رحمانه و جنایت‌کارانه از آن با توسل به احکام شیعی سنگسار، شلاق، اعدام، زندان و شکنجه، در بسیاری موارد پیش‌درآمد و مقدمه‌ای بوده برای تشدید اختناق بر کل جامعه ایران. از منظر حکومت اسلامی، زن وسیله‌ای برای ارضای نیازهای جنسی و مادی مردان و ماشینی است برای تولیدمثل. از این منظر جای‌گاه زن نه در اجتماع که در کنج خانه و وظیفه اساسی او کار خانگی و تربیت فرزندان است. نابرابری زنان نه تنها قانونی اعلام‌شده بلکه بی‌شمارانه‌تر اینکه در این قوانین، زن، نیم انسان نیز شناخته نمی‌شود. گسترش کودک همسری و جلوگیری از شرکت آزادانه و برابر زنان در فعالیت اجتماعی یکی از نتایج فاجعه‌بار سیاست‌های زن‌ستیز جمهوری اسلامی بوده است.

نرخ اشتغال زنان در ایران در همان سطح سال ۱۳۴۷ یعنی بین ۱۳ تا ۱۶ درصد درجا زده است. این از پایین‌ترین نرخ اشتغال زنان در آسیا و کشورهای خاورمیانه است. در سیستم سرمایه‌داری تحت حاکمیت این رژیم ضد انسانی، زنان شاغل در بسیاری از رشته‌های شغلی به‌ویژه در بنگاه‌های کوچک تولیدی و خدماتی در برابر کار یکسان، دستمزدی به‌مراتب کمتر از مردان دریافت می‌کنند. افزون بر این، بخش‌های بزرگی از کارگران زن مجبورند با دستمزدی کمتر از همان حداقل دستمزد بسیار ناچیز مصوب شورای عالی کار، به کار بپردازند.

زنان در ایران اما هیچ‌گاه قربانیان خاموش سرکوب‌گری‌های افسارگسیخته رژیم نبوده‌اند. اعتراض و تظاهرات گسترده‌ی زنان علیه حجاب اجباری در ۸ مارس ۱۳۵۷، یعنی کمتر از یک ماه بعد از به قدرت رسیدن ارتجاع حاکم، نشان داد که زنان مبارز و برابری طلب ایران حاضر نیستند به خفت، حقارت و بی‌حقوقی مطلق که رژیم در پی اعمال آن بوده است تن در دهند. مبارزه علیه حجاب اجباری، برای حق تحصیل، حق اشتغال، حق حضانت فرزندان، حق دستمزد برابر و علیه همه نمادهای سرکوب جنسیتی و در یک‌کلام برای آزادی و برابری به اشکال گوناگون در تمام طول حیات رژیم ادامه داشته است. مبارزه زنان در این ۴۰ سال، سرفصل‌های درخشان تاریخ مبارزه آزادی‌خواهی و برابری طلبی در ایران را رقم‌زده است.

برای آن دسته از نسل جوان ایران که از تاریخ مبارزه زنان برای برابری، شناخت کاملی ندارند، شاید مقایسه رژیم جمهوری اسلامی با داعش و طالبان ابتدایه‌ساکن مبالغه‌آمیز به نظر رسد. حقیقت اما این است که دیدگاه‌ها و نظرات رژیم اسلامی در مورد زنان و بی‌حقوقی آنان تفاوتی با دیدگاه‌ها و نظرات داعش و طالبان نداشت و ندارد. رژیم اسلامی اگر نتوانسته است به‌رغم سنگسار و اسیدپاشی و هزار جنایت دیگر الگوی موردنظر خود در مورد زنان را در ایران تحمیل کند نه به دلیل تعاریف و برداشت معتدل‌تر از اسلام بلکه به دلیل مقاومت و مبارزه خستگی‌ناپذیر و شجاعانه زنان ایران و نیروهای و جریان‌های مترقی برای رسیدن به برابری و آزادی بوده است. مبارزه‌ای که از حجاب برافکنی طاهره قره‌العین در دوران ناصرالدین‌شاه تا برآمد نخستین تشکل‌های زنان در انقلاب مشروطیت و نیز از تظاهرات علیه حجاب اجباری در سال ۵۷ تا دختران خیابان انقلاب به اشکال مختلف اما بدون وقفه تداوم‌یافته است.

مبارزه‌ی زنان برای رهایی برای برابری واقعی در کلیه عرصه‌های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی، بخش جدایی‌ناپذیری از مبارزه طبقه کارگر برای رهایی از نظام سرمایه‌داری است. این نظام با هزار رشته به مردسالاری و ستم جنسیتی گره‌خورده است و مدام بازتولیدش می‌کند. طبقه کارگر نمی‌تواند خود را رها سازد زمانی که زنان در اسارت و تبعیض بسر می‌برند.

رفقا و دوستان گرامی

شما از همان آغاز شکل‌دهی کارزارهای خود، نقش بسیار ارزنده در مبارزات زنان ایران برای آزادی و برابری و نفی همه‌ی ستمگری‌ها جنسیتی ایفا کرده‌اید. در تمام این دوران، صدای شما، صدای اعتراض علیه بنیادها و نمودهای تبعیض جنسیتی بوده است. درحالی‌که گرایش‌های راست در جنبش زنان، رسیدن زنان به حقوق خود را به قرانت ملایم‌تر از اسلام توسط چند مرجع تقلید مرتجع و به قدرت رسیدن اصلاح‌طلبان حکومتی و یا به تلاش در راه کسب آزادی‌های محدود لیبرالی در هماهنگی و همکاری با نهادها و دولت‌های غربی گره می‌زدند و همچنان به آن مشغول‌اند، شما مبارزه برای تغییر رادیکال و بنیادی در مناسبات قدرت را در دستور کار قرار دادید و تاکنون پیگیرانه به‌پیش برده‌اید. ما از «کارزار مبارزه

با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان» که شما به مناسبت تظاهرات زنان علیه حجاب اجباری در سال ۱۳۵۷ سامان داده‌اید، پشتیبانی می‌کنیم و در این کارزار خود را در کنار شما می‌دانیم.
اتحاد بین‌المللی در حمایت از کارگران در ایران
۸ بهمن ۱۳۹۷

etehadbinalmelali.com/ak
www.workers-iran.org
info@workers-iran.org
twitter.com/IASWInfo

● پیام تصویری سازمان زنان گرانس در بلژیک به کارزار زنان

● ما از زنانی که در اینجا روسری به سر داشتن را انتخاب کرده‌اند، حمایت می‌کنیم. حتی زنانی که خودشان حجاب دارند را نیز درگیر می‌کنیم. در عین حال از زنانی - که چه در اینجا و چه در ایران، تن به حجاب اجباری نمی‌دهند - حمایت می‌کنیم.

● آن‌ها همچنین بخشی از برنامه کارزار سه‌روزه را در فیس‌بوک خود درج کرده‌اند:

“The campaign to combat violence against women in Iran, launched two years ago, plans to organize a three-day March on international women’s day (2019) in three days: Hamburg (March 6), Amsterdam (March 7) and Brussels (March 8) to celebrate the 40th anniversary of the uprising of women against forced hijab in Iran and reflect the voice of millions Iranian women against forced hijab, in solidarity with recent struggles.”

Campaign to combat state, social and domestic violence against women in Iran

November 2018
www.kaarzaar.org

● اصل پیام:

On peut soutenir les femmes qui choisissent ici de porter le foulard, engager des femmes qui portent le foulard, et même porter le foulard soi-même, et soutenir en même temps les femmes qui en refusent le port forcé, que ce soit ici ou en Iran.

Fière d’être membre de mes collègues de **Garance ASBL!**

● پیام نوشین فرید از زنان حاضر در تظاهرات ۵۷ به کارزار زنان

پیام به راهپیمایی «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان ایران»

با درود

بدین وسیله من همبستگی خود را در برگزاری مراسم راهپیمایی برای بزرگداشت چهلمین سالگرد راهپیمایی ۸ مارس سال ۱۹۷۹ اعلام می‌کنم. هرچند، آرزو داشتم که خود می‌توانستم در این مراسم حضور یابم. متأسفانه به دلیل کار بسیار زیاد قادر نیستم سفر کنم اما من هم پا به پای شما در تظاهرات روز جهانی زن در لندن شرکت خواهم کرد و دستاوردهای جنبش جهانی زن را در سطح بین‌المللی پاس خواهم داشت.

من در روز ۸ مارس ۱۹۷۹ به‌طور غیرمترقبه به راهپیمایی زنان در تهران پیوستم و از آن روزبه بعد به فعالیت‌های اجتماعی و مبارزه علیه اجحاف و نابرابری حقوق زنان در جمهوری اسلامی در زیر پرچم اتحاد ملی زنان به فعالیت پرداختم. در روز تظاهرات همه‌ی زنان از قشرهای مختلف جامعه، از جمله معلم، پرستار، کارگر، محصل، پیر، جوان، کودک و... به خیابان‌های تهران جاری شدند و خشم خود را در مورد فتوای خمینی و اجباری کردن حجاب ابراز داشتند.

به یاد می‌آورم که در زنان احساس همبستگی بسیار زیادی ایجاد شده بود. من برای اولین بار در تظاهراتی شرکت می‌کردم که شعارهایش به‌طور مستقیم به موقعیت و جایگاه خودم به‌عنوان یک زن در جمهوری اسلامی ارتباط داشت.

با امید آزادی و برابری زنان و مردان در ایران و جهان

نوشین فرحید، ۱۶

بهمن ۱۳۹۷

● پیام بصیر نصیبی بنیان‌گذار سینمای آزاد ایران

به کارزار مبارزه با خشونت علیه زنان

بعد از مسلط شدن نظام مرتجع و نانسان و ضد زن جمهوری داعشی کنونی، زنان که ستم مضاعف بر آنان تحمیل شده بود علیه فرامین قرون وسطایی نظام نوین‌پا خواستند؛ اما رژیم جمهوری اسلامی توانست با همراهی جهان سرمایه‌داری که منافع‌شان در گسترش ارتجاع دینی بود بر اوضاع مسلط شود با اعمال زندان، شکنجه، اعدام به عمر نگیں خود بیفزاید. زنان اما هرگز از پای ننشستند و صحنه را رها نکردند. از میان فعالیت‌های مستمر علیه نظام عقب‌مانده و ضد زن رژیم جمهوری اسلامی کارزار مبارزه علیه قوانین نابرابر و مجازات‌های اسلامی بود که سازمان زنان ۸ مارس مبتکر آن بود. این کارزار در سال ۲۰۰۶ با سازمان‌دهی راهپیمایی در ۵ روز در دو کشور آلمان و هلند به مناسبت روز جهانی زن توانست نقش مؤثری در مبارزات زنان ایفا نماید.

از دو سال پیش همگانی شدن جنبش پیگیر کارگران در ایران شرایط متفاوتی در زادگاه اسیر ما برقرار شده است. ترس عامه از نظام داعشی ریخته و اعتراضات گسترش یافته است. رژیم جمهوری اسلامی دیگر توان سرکوب به شیوه ۴۰ سال گذشته را ندارد. حرکت‌های اعتراضی علاوه بر کارگران ستم دیده، دیگر انسان‌های معترض را هم به حرکت در آورده است. در اعتراضات اخیر هم زنان نقش عمده‌ای در مبارزات داشته‌اند.

بر بستر این اوضاع است که کارزار مبارزه با خشونت بر زنان اهمیت ویژه‌ای می‌یابد. کارزار مبارزه با خشونت بر زنان در ایران که از ۲ سال پیش فعالیتش را آغاز کرده در نظر دارد در چهلمین سال خیزش زنان علیه حجاب اجباری و به مناسبت ۸ مارس ۲۰۱۹ در سه شهر اروپایی هامبورگ، دنهاخ (لاسه) و بروکسل حضور مؤثر و کارسازی داشته باشد. در این جو هرچه این برنامه گسترده‌تر و پرطنین‌تر برگزار شود تأثیر مثبتش بر پیش‌برد اهداف کل جنبش، محسوس‌تر خواهد بود. این کارزار می‌تواند و توانش را هم دارد که نه‌فقط به جامعه ما از شر این نشانه‌ی عقب‌ماندگی و تحجر خدمت کند بلکه تأثیرش را بر دیگر کشورهای منطقه به‌خصوص زنان ستم‌کشیده‌ی افغانستان نیز بگذارد. این چنین است که می‌باید از فرصت به دست آمده بیشترین بهره حاصل شود.

حضور و همراهی و مشارکت گسترده در راهپیمایی سه‌روزه‌ی کارزار مبارزه با خشونت بر زنان در ایران برای جنبش سینمای آزاد یک وظیفه‌ی مهم اجتماعی و سیاسی و برای تحقق خواست‌های برحق زنان کشورها تحت ستم است. سینمای آزاد به سهم خود و در حد توانش در این مبارزه همراه خواهد بود.

به امید موفقیت هر چه بیشتر کارزار مبارزه با خشونت علیه زنان

بصیر نصیبی بنیان‌گذار سینمای آزاد ایران و سینماگر در تبعید مقیم آلمان،

۲۱ ژانویه ۲۰۱۹

● پیام زیبا کرباسی به کارزار زنان

با این شعر بخشی از شعر رمان نامه‌ام با زنان کارزار علیه هرگونه ظلم به ساحت زنان سرزمین‌مان و جهان اعم از دولتی اجتماعی خانگی و خصوصی حتی بر می‌آشوبم و قیامت‌م را اعلام می‌کنم.
در کنار تان هستم و خود را بخشی از شما زنان آزاده می‌دانم.
زیبا کرپاسی
۸ مارس ۲۰۱۹ - لندن

• نامه‌های خصوصی ی بهادر درانی و آهو حسانی (۱۸۵)

اگر راست بگویم
همه‌ی شما در این مدرسه قصد من کنید و نتوانید
زیان آن‌هم با شما عاید شود
و اگر خواهید
بیازمایید
شمس تبریزی

سازگاری زیر قانون جبر موروثی
پوست را به دباغ‌خانه سپردن است
اهلش نیستم

امروز که از دور باطل دایره بیرون زده‌ای
از زیر ضرب برادر و پدر و چند مرد دیگر فامیل
امروز که از دایره‌های مخدوم درخت
آهو

از حلقه‌های سیگار مردان محله
مثل دود شکسته
هوا را تکانده
بیرون ریخته‌ای

امروز که از زیر مشیت و لگد شوهر
با گوشوار خونین بر کف دست
از حلقه‌های زنگ‌زده‌ی دسته‌کلید زندانبانی از عهد عتیق
از فوران حلقه‌های بازی ی دست دلقکان ملنگ
از قانون مدارا

از مصلحت اوضاع
از شفاعت‌های شنیع
امروز

امروز که با همین
حلقه‌ی نقطه‌های شین شورش
در دستخطی گرد و آتشین
گردن همه‌ی قرمساق‌های کلفت ناسوت را
طوری ساطور کرده‌ای
که فکر پاکشی
از سر ندیده هاشان هم
افتاده باشد

• پیام انجمن افق زنان در هامبورگ/آلمان به کارزار زنان

به کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان!
رفقا و دوستان گرامی!

اکنون چهل سال از به قدرت رسیدن یکی از زن‌سنتیزترین دولت‌های جهان و چهل سال از یورش وحشیانه‌ی این رژیم به راهپیمایی باشکوه زنان در اعتراض به حجاب اجباری می‌گذرد. در گذر این چهل سال، اگر حاکمین جدید گام‌به‌گام قوانین و سیاست‌های زن‌سنتیز خود را نهادینه کرده و آن‌ها را به یکی از مهم‌ترین ارکان ایدئولوژی و تثبیت حاکمیت خود تبدیل نمودند، در مقابل زنانی که با آرمان‌های انقلابی و افق‌های رهایی‌بخش در انقلاب پنجاه‌هفت شرکت کرده بودند، در تمام این سال‌ها پای به عقب نگذاشتند. هزاران تن از این زنان در زندان‌های رژیم به دار آویخته شدند، آنان در همین شکنجه‌گاه‌ها مورد تجاوز وحشیانه‌ی پاسداران اسلامی قرار گرفتند. ضدانقلاب برآمده از انقلاب سیاست زن‌سنتیزانه‌ی تفکیک جنسیتی را در همه‌ی سطوح جامعه به پیش برد، ارتجاعی‌ترین و عقب‌مانده‌ترین قوانین را در خدمت تثبیت نظام سرمایه‌داری مردسالارانه به تصویب رساندند، شلاق زدند، سنگسار کردند، کودک همسری را رواج دادند و با درهم‌آمیختگی مذهب و دولت با تمام توان کوشیدند که زنان را به عقب برانند.

در تمام این چهل سال زنان مجبور بودند که برای هر گام از پیشروی خود هزینه‌ی گرانی بپردازند. با این وجود هیچ‌کس نمی‌تواند کتمان کند که آن‌ها بخش مهمی از سازندگان شرایطی هستند که اکنون به‌ویژه بعد از خیزش دی‌ماه سال گذشته، جامعه را فراگرفته است. اکنون زنان در مقیاس گسترده‌ای در صف اول اعتراضات اجتماعی قرار گرفته‌اند. آنان در مقابل چشمان ناباور و از حدقه درآمده‌ی پاسداران نظم زن‌سنتیز، حجاب‌ها را برکنده و بر زمین می‌افکنند. آنان در کنار کارگران هفت‌تپه و فولاد اهواز قرار گرفته و پرچم دادخواهی علیه بیدادگری‌های رژیم را برمی‌افرازند. آنان بخش جدانشدنی از اعتراضات دانشجویان، معلمان، بازنشستگان، مالیخاتگان و جنبش آزادی‌زدانیان سیاسی گردیده‌اند.

آنان با شجاعتی بی‌نظیر افق تنگ فمینیست‌های لیبرال و اسلامی را پاره کرده و در مقابل کمپین‌های به‌غایت عقب‌مانده، نظیر «یک‌میلیون امضاء» و «آزادی‌های یواشکی» با افق انقلابی به وسط میدان آمده و به چیزی کمتر از سرنگونی نظم سرمایه‌داری - اسلامی و مردسالار تن نخواهند داد. جنبش رادیکال زنان ایران چاره‌ای ندارد که در دل هرج‌ومرج و کشمکش همه نیروهای امپریالیستی و ارتجاعی منطقه و در دل سر برآوردن جریانات به‌غایت ارتجاعی اسلامی از قعر تاریخ، پرچم پیکار علیه همه و هرگونه سنت‌ها و ارزش‌های زن‌سنتیزانه را در دست گرفته و افق انقلابی، رادیکال و آزادی‌بخش را در مقابل توده‌های میلیونی زنان قرار دهد.

از این‌رو تلاش شما جهت شکل دادن به «کارزار مبارزه با خشونت دولتی، اجتماعی و خانگی بر زنان» تلاشی ارزنده برای یادآوری پیکار شجاعانه‌ی زنان در هشت مارس چهل سال پیش و هم‌زمان تلاش ارزنده‌ای برای اعلام‌جرم علیه رژیم است که زن‌سنتیزی در آن نهادینه گردیده است. ما در این کارزار خود را همراه شما می‌دانیم و بسیار خوشحالیم که میزبان شما در هامبورگ هستیم.

انجمن افق زنان در هامبورگ، آلمان

بیست و هشتم ژانویه ۲۰۱۹، هشتم بهمن ۱۳۹۷

● پیام سوسن بهار به کارزار زنان

من متأسفانه به‌عنوان عضو پابره‌نه‌های کوچولو و فاطمی کوچولوهای بی‌تنبان امکان کمک مالی ندارم. (۲۸ ژانویه ۲۰۱۹)

● اما این سروده را به تلاش شما تقدیم می‌کنم:

خسته از دلهره و شدت کار

من زخم از دو جهانم بیزار

گه بیاریم سر و چهره به خشنودی

یار گه زندهم به دو ضربه کنندم سنگسار

من زخم خشم فرو خورده حزین اعصار

من زخم از غم فقر زخم نعره خورم خون جگر

چه بگویم من به این طفل پریشان؟

من زخم پای به‌رّه می‌آیم

دست تو می‌طلبم تا بکنم چاره‌ی کار

من زخم خنده به لب می‌آیم

نه یکی چند که صدها و هزار

سوسن بهار، ۸ مارس ۱۹۹۰

● پیام شورای سیاسی زنان در آلمان به کارزار زنان

نشست سراسری تدارک دوازدهمین شورای سیاسی زنان در آلمان

به کارزار مبارزه علیه خشونت بر زنان در ایران در سال ۲۰۱۹

ما شرکت‌کنندگان در اولین نشست تدارک دوازدهمین شورای سیاسی زنان در

سال ۲۰۱۹، از راهپیمایی سه‌روزی شما، کارزار مبارزه علیه خشونت بر زنان در ایران، در ۶، ۷ و ۸ مارس ۲۰۱۹، در چهلمین سالگرد خیزش زنان علیه حجاب اجباری در سال ۱۹۷۹ که در حال سازمان‌دهی است و با تمرکز دادن بر روی حجاب اجباری به‌عنوان یکی از خشونت‌های عریان و برجسته دولت تئوکراتیک جمهوری اسلامی، حمایت و همبستگی خود را با آن اعلام می‌کنیم.

بدون تردید جنبش زنان ایران بخشی از جنبش جهانی زنان علیه سیستم سرمایه‌داری مردسالار بر زنان است. مبارزه و مقاومت زنان ایران از بدو قدرت‌گیری رژیم جمهوری اسلامی علیه حجاب اجباری و سایر خشونت‌های سازمان‌یافته دولتی علیه زنان به مدت چهل سال، خصوصاً در ماه‌های اخیر علیه حجاب اجباری، الهام‌بخش و شاد آفرین است. حمایت و همبستگی برای پیشروی جنبش زنان در ایران و جهان گام‌های استوار، هدفمند در خدمت به ساختن دنیایی است که هیچ زنی مورد ستم و استثمار واقع نشود.

Frauenpolitischer Ratschlag

frauenpolitischerratschlag@gmx.de

28 October 2018

Kontakt:

Frauenpolitischer Ratschlag

frauenpolitischerratschlag@gmx.de

Bundesweites Vorbereitungstreffen des 12. Frauenpolitischen Ratschlags am 28.10.2018 Kampagne gegen Gewalt an Frauen im Iran 1979 - 2019.

Anlässlich des 40. Jahrestag des Aufstands der Frauen gegen Zwangsverschleierung im Jahr 1979 startet vom 6. - 8. März dem Internationalen Frauentag, eine Kampagne, (Kaarzaare Zanan) gegen die staatliche, gesellschaftliche und häusliche Gewalt gegen Frauen im Iran.

Wir, Teilnehmerinnen und Teilnehmer des ersten Vorbereitungstreffens für den 12. Frauenpolitischen Ratschlag freuen uns, euren Kampf zu unterstützen. Ohne Zweifel ist die Frauenbewegung im Iran Teil der globalen Frauenbewegung gegen das patriarchalische kapitalistische System. Der Kampf und der Widerstand der iranischen Frauen ist seit der Errichtung des Regimes der Islamischen Republik Iran vor vierzig Jahren ununterbrochen. Gegen die Zwangsverschleierung und andere organisierte Regierungsgewalt setzen sich Frauen mutig zur Wehr. Insbesondere freuen wir uns über den Widerstand der Frauen gegen Zwangsverschleierung in den letzten Monaten.

Die Kampagne konzentriert sich auf den Schleierzwang als einer der brutalsten Gewalt gegen Frauen durch den theokratischen Staat, der Islamischen Republik. dass unsere

Wir unterstützen eure Kampagne gegen Gewalt an Frauen im Iran als Teil des Kampfes der weltweiten Frauenbewegung mit dem Ziel, eine Welt zu schaffen, in der keine Frau mehr unterdrückt und ausgebeutet wird.

Diese Resolution wurde einstimmig ohne Gegenstimmen/ Enthaltungen angenommen

Anne Wilhelm,
Karl-Meyer-Straße 13 / 45884 Gelsenkirchen

● پیام مبارزه برای جهانی بدون مرز (افغانستان - ایران)

رفقا، دوستان و همی زنان آزاده‌ای که با عزمی راسخ کارزار گسترده خشونت علیه زنان را در خدمت به رهایی زنان بر پا داشته‌اید!

مردم ایران و افغانستان در ۴۰ سال گذشته شاهد وسیع‌ترین، شنیع‌ترین و شرورانه‌ترین خشونت‌های دولتی علیه زنان بوده‌اند. آنچه بر زنان ایران و افغانستان در نتیجه‌ی حکومت‌های بنیادگرای مذهبی در چند دهه‌ی اخیر گذشته است بر کسی

پوشیده نیست. اینکه چگونه اولین اقدام اسلامیت این حکومت‌ها محصور و محدود کردن حقوق زنان بوده است. اینکه چگونه پرچم اسلامیت این مرتجعین با ستم، سرکوب و تبعیض علیه زنان برافراشته شده است. بسیاری از زنان پناهجو و مهاجرین ایرانی و افغانستانی به دلیل تبعیضات اجتماعی و به خاطر خشونت‌های دولتی و خانگی مجبور به ترک کشور خود شده‌اند. بسیاری از این زنان پناهجو و مهاجر در موقعیت شکننده‌تری نسبت به بقیه مهاجرین قرار دارند.

اما زنان چه در داخل این کشورها و چه در خارج در مقابل این ستم‌ها و فشارها ساکت ننشسته‌اند. راهپیمایی ده‌ها هزار زن مبارز علیه فرمان ارتجاعی خمینی در اولین ۸ مارس بعد از به قدرت رسیدن جمهوری اسلامی همچنان الهام‌بخش مبارزات زنان و مردمی هستند که این ستم‌های قرون وسطایی را بر نمی‌تابند. مبارزات خودبه‌خودی و آگاهانه زنان علیه حجاب اجباری علیه قوانین نابرابر و تبعیض‌آمیز و علیه ستم‌های جنسیتی که تلاش دارند زنان را در انقیاد درآورند، در چهار دهه جمهوری اسلامی را به ستوه درآورده و عاجز کرده است. همچنین راهپیمایی پنج‌روزه‌ی کارزار زنان در ۸ مارس در ۲۰۰۶ و همچنین در سال‌های بعد نمونه‌چنین مبارزاتی در خارج از کشور است.

راهپیمایی شما در ۸ مارس ۲۰۱۸ به مناسبت و در دفاع از ۴۰مین سالگرد راهپیمایی شورانگیز زنان در سال ۱۹۷۹ علیه حجاب اجباری و به‌مثابه‌ی بخشی از کارزار شما علیه خشونت‌های دولتی نه‌تنها حرکت ضروری است بلکه بسیار، الهام‌بخش و نشاط‌برانگیز است؛ و نشان از آن دارد که زنان آزاده به ستم و فشارهای پدر/مردسالارانه تحت نام مذهب و یا هر نام دیگری تن نخواهند داد. بلکه خشم خود را به مبارزه‌ی قهرمانانه علیه مرتجعین واپس‌گرا و رهایی از زنجیر اسارت خواهند کرد.

ما باکمال افتخار از این حرکت جسورانه شما پشتیبانی می‌کنیم و تلاش خواهیم کرد که با تمام قوا در آن شرکت کنیم و به هر شکل ممکن در تقویت آن بکوشیم. ما همچنین همه پناهجویان و مهاجرین را فرامی‌خوانیم که با شرکت خود در این راهپیمایی تاریخی و در هم سوئی با مبارزات بقیه‌ی اقشار و طبقات جامعه با شرکت خود در این راهپیمایی بر تقویت موفقیت آن بکوشند.

مبارزه برای جهانی بدون مرز (افغانستان - ایران)، ۲۰ ژانویه ۲۰۱۹